

SOKOL AMERICKÝ

ČÍSLO 2.

ROČNÍK XXVII.

**ZVLÁŠTNÍ
VÝHODY**

poskytujeme
ct. sborům
sokolským
při objed-
náváních
sborových.

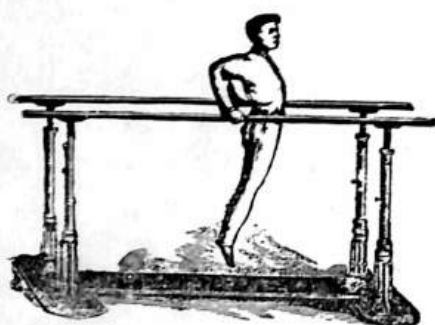
Dr. Kolacek & Co.
559, 561, 563 and 565 BLUE ISLAND AVE.
CHICAGO, ILL.

Největší ryze český střižní a modní závod v Americe.

Úplný výběr zboží střižního, obleků pro pány i chlapce, žaketů,
pláštěnek, šálů, dámských klobouků, obuvi, nádobí skleněného,
porcelánového a plechového, karpětů, hraček, atd., atd.

**ÚPLNÉ
CVIČEBNÍ
OBLEKY**

pro žáky máme
velmi lacino.
Máme na skladě
pravé české tri-
kotové modré
kalhoty do cvi-
čení, též košile,
pasy a střevíce.

JACOB WILLIG

— vyrabitel —

tělocvičného nářadí

Zařízení tělocvičen věnuje se zvláštní
pozornost.

71 W. Washington St., Chicago.

HLEDÁ SE

všestranně vzdělaný **cvičitel**, jenž
by mohl předložit doporučení od
jednoty, u které jest členem. Služ-
né \$200 ročně. Má převzít řízení
cvičení T. J. Sokol Podlipný v
Detroit, Mich. Jednota se zava-
zuje, že práci obstará v každém
odboru. Přihlášky adresujte na
Fr. Masák, taj., 483 LaSalle ave.,
Detroit, Mich.

SOKOLSKÉ STEJNOKROJE.

SOKOLSKÝ KROJ CVIČEBNÍ.

J. J. Dvořák & Sp.

oděvní a zakázkoví krejčí. 598-600 Blue Island Ave.

Zhotovují sokolské stejnokroje, kroje cvičební pro Sokoly i pro žactvo i mají na skladě sokolské pasy i
monogramy. Vše v cenách nejnižších. Též oděv hotový i zakázkový, klobouky, čepice, atd.

Matěj Houdek

(dříve Mužík)

Zlatnický a hodinářský obchod

— v čísle —

1338—I. Ave., mezi 71. a 72. ul.

Bohatý výběr zlatých a stříbrných šperků, hodi-
nek, řetízků, náušnic, prstenů, atd. Vlastní vý-
roba klenotů s českými granáty, zlatých náušnic
zvaných "čoček", spolkových odznaků, snubních
prstenů a pod. Správkám věnuje se pečlivá po-
zornost, zvláště zasazování drahokmů. — Dlouho-
letá zkušenost jest zárukou dobré práce.

Vyhláška.

Tímto upozorňujeme bratrské Jed-
noty, že Výk. Výbor N. J. S. prodá
1200 lb. činek, bez dovozu, za 3c libru.
Dále prodá Výk. Výb. RYTINY
(cuts) obrazů z Památníku N. J. S. za
ceny mírné. Rytiny hodí se dobře
pro jednoty a zvláště pro bratry ob-
chodníky.

Objednávky přijímá jednatel V. V.
Jan Černý, 437 E. 71st St., New York.

Ferda Martyny

zařídil první třídy

modní obchod pro pány a hochy

1329 První Avenue,
NEW YORK

Nejnovější vzorky košil, nákrčníků a
spodního prádla mám na skladě vždy
hojnost, jakož i chlapecké oděvy. So-
kolské košile, nákrčníky a vůbec ve-
škeré cvičební potřeby jsou u mně
vždy k dostání.

Změny adres,

přestěhování, nechť každý bratr, aneb
sestra oznámí výpravčímu přímo, totéž
platí i o předplatitelích vůbec, o změnách
oznámech s dohodnutím s jednate-
lem V. V., jakož i zastavení listu. O
čísla na ukázkou rovněž pište přímo vý-
pravčímu, a sice:

"SOKOL AMERICKÝ"

566 W. 18th Street, Chicago, Ill.

OBSAH.

	Strana
Redakční úvahy	33
Bezdrátová telegrafie	38
Různí lidé, různé náhledy	39
Taneční školy	40
Pomozte!	40
Cvičení kroků	41
Kdo jest vlastně svobodomyšlným? ..	42
O výchově našeho dorostu (F. Klepal)	43
Třetí vítězné družstvo Slovenského Sokola (vyobrazení)	44
Z dějin magnetičnosti, elektřiny, atd.	45
V zájmu Vseslovanského sokolské- ho dne v Chicagu (F. Klepal)	46
Cvičení společná pro žáky a žáčky ..	47
Cvičení prostrná	48
Cvičení s kůžely (J. Fryš)	49
Cvičení s tyčemi (J. Fryš)	50
Z našich kruhů	50
Vítězné čtyry T. S. Dívek a Paní v New Yorku (vyobrazení)	52
Věda, umění a práce	53
Tiché vody (román od Havlasy) ..	55
Dopisy	56
Volby, zprávy ze žup, protokoly, atd.	61

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL

Ročník XXVII.

CHICAGO, 15. ÚNORA 1905.

Číslo 2.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Odpor proti novotářům a strach před vývojem a pokrokem nic neuvede tou měrou ad absurdum, jako velikolepé úspěchy dnešních výsledků práce, vědy a umění. A což teprve, když povšimneme si blíže všeho toho, co učí nás věda právě o těch předmětech, jichž vznik a povstání místo přírodě bohu se připisuje.

Snažili jsme se vykonati povinnost svou vůči vám bratři i sestry i těšilo by nás, kdyby každý z vás vykonal též povinnost svou vůči listu našemu a přičinil se nejen, aby kruh našeho čtenářstva se zvětšil, ale aby i nějaké ty oznámky obchodů slušných a českých zvláště jsme dostali. Jak ohromně mnoho ještě práce všude, vždyť ještě tolik lidí českých v Americe, již ani neví, jak ten list náš vypadá a jaký jeho cíl a kolik i bratří a sester, kteří sotva celý jej kdy čtli pravidelně a bedlivě.

Mnohé čelné americké měsíčníky v době poslední přinesly dosti pěkné a objektivní články o národu českém ve vlasti naši staré, jiné opět daly si napsati články některým vynikajícím našincům a odborníkům, co zatím celá řada listů odborných, lékařských, technických a jiných občas přináší studie a statě psané českými odborníky v Čechách, aneb co rovněž pěkné, z pera mnohého našince zde v Americe. A víte, co to znamená? Že jen při trochu dobré vůli dalo by se v tisku cizím vykonati mnoho, že prospěli bychom jménu českému daleko více, nežli sebenádhernějším průvodem a prapory i pozlátkem povrehním.

Jen duše nízké, které vidí vrchol štěstí pouze v ukájení požitků tělesných, pohlízejí s úctou na ty, jež Štěstěna obdařila štědře statky pozemskými. Málo kdy táže se svět, jakým způsobem onen "šťastný" statků svých nabyl, jaké cesty volil, aby cíle svého dosáhl — vidí pouze ten lesk bohatství a s otrockou ochotou vykazuje mu čestné místo ve svém středu. Jako málo kdy napadne tázati se, jak mnohý vzdělanec kramaří se svými poklady duševními, zdali nezaprodává jich za mrzký žold, nepropůjčuje-li jich k udolání dobré věci, aneb zdali k těm schopnostem ducha jeho druží se čistý, neposkvřený charakter. Jak mnohá modla klesla by se své výše, kdyby na její minulost neb na její život soukromý vrženo bylo trochu světla!

Když tak člověk pováží, co již i mezi námi možným, podiví se velice. Tak metodistickým kazatelem kdes jest bývalý český krejčí, starý opilec, jenž dnes káže o střídmosti, v jiném místě opět český, školní rada, jenž sám nadává si svobodomyšlný, trpí, aby čtla se bible českou učitelkou a deerou velikého svobodáře na veřejné škole, ač rozhodně to proti zákonu a ústavě, a jinde a jinde dějí se mezi námi ještě podivnější věci. A proč? Poněvadž ještě mnozí nepochopili těch pravých zásad svobodomyšlného člověka, nemají, kde by se lépe poučili, aniž jsou řady naše organisované tak, aby lecos náležité revisi podrobiti se mohlo a mnohé zlo odstranilo. Proto dojde-li skutečně k organisaci strany naší svobodomyšlné, bude věci jen na prospěch.

Pamatujme si, že každé volné myšlenky a svobodomyšlnosti i pokroku jest kler evangelický zrovna tak nebezpečný, jako katolický, ba co dříve ještě nebezpečnější, neboť jeho "školy nedělní" právě na naši mládež mají namířeno. Toho nikde neměli bychom zapomínati a dle toho se i zaříditi v tělocvičnách našich, poskytující mládeži naší patričníou náhradu, tak aby nám odcizena býti nemohla. Jest věc nanejvýš důležitá. K bohu svému, kterým u nás všemocná příroda, můžeme každý přímo a když třeba učiníme tak v den odpočinku, v den pro nás nejvhodnější a pro agitaci naši nejúčinnější. My nepotřebujeme černých prostředníků, kteří — ať toho či onoho tábora klerikálního — vždy dovedou ve věcech víry kramařit, zatemňujíce bezprostřední jas slunce pravdy, té pravdy, jež přece lidstvu veškerému volně náleží.

My, již slovanského jsme původu, s jakými po-city pohlížíme k té veliké Rusi a jakým bolem naplňuje srdce naše každý nezdar toho národa, k němuž naučili jsme se pohlížeti jako vůdčímu. Již veliké neštěstí války, ohromné ty oběti na statech, krvi a životech bratří našich zaujalo nás měrou značnou a hle, těch obětí nemělo býti dosti právě v té chvíli, kdy zdálo se nám, že car splní a splnití hodlá sliby na opravy dané i poskytne lidu mnohé, tomu lidu, jenž zdál se jej zbožňovati. Nestalo se, ba naopak. A jako červ bezbranný se kroučí, lid práv svých žádající se zvedl a v záři volnosti a svobody nové a no-

vé oběti přinesl na oltář drahé osvěty. Lidskost opět a opět ustoupila zuřivému pronásledování, ubíjení a hanobení i neviných a krvelačné šelmy v podobě špatných rádeň carových na potěšení nepřatel veškerého Slovanstva, slavili hody horší noci bartolomějské. Násilí a krveprolití, jakž člověk lidský jen schvalovati by mohl, jak mohl by v tomto prý osvěceném století?

Více než půl druhého roku uplynulo od sjezdu st. louisského, od kterého očekávali jsme tolik dobra, tolik obrození — a zdaliž pak pozorujeme, že očekávání naše bylo splněno? Zvětšili jsme svůj list, rozmnožili síly redakční, čímž uvalili jsme na celek nové vydání, nová břemena — ale chceme-li býti upřímnými, musíme doznati, že velkého obratu k lepšímu posud jsme nepozorovali. Čítáme dychtivé dopisy z různých sborů, pátráme v každém čísle, zdali by tu a tam zakmitl aspoň dosti slabý paprsek naděje v lepší budoucnost — ale až posud bylo paprsků těch velmi poskrovnu. Všude vyznívá tentýž nárek, tentýž stesk na netečnost sokolů vůči hlavnímu účeli, pro který jednoty sokolské byly založeny. Kde vězí toho příčina? Obracíme se k hloučku těch činných, těch upřímně smýšlejících, těch nadšených sokolů: pátrejte po příčině, hled' me rozpoznati, co na našem tělese hlodá a potom snad podaří se nám nalézt prostředek, kterým tu vleklou chorobu vyléčíme.

U mnohých cizích spolků podpůrných jsou jednoty pouze "dojnou krávou", z níž těží jeden tiskař tiskem, druhý jako právník a třetí jako dobře placený tajemník, který třeba postrádal veškerého vzdělání. Protekce tu hraje hlavní úkol a schopnosti a zásluhy mnohých na váhu nepadají tam, kde jedná se někomu na tolik a tolik let o úřad a s tím výnosné zaměstnání, jinému spřežení o veškerý tisk jednoty a p. A naši lidé ku spolkům takovým sebejistějším přece stále se dávají. Co však se děje u jednot cizích, snadno mohlo by se i státi u některých spolků českých, jakž nedávné spory objevily, kdy "job" zdál se rozhodovati, ba na druhé straně opět také mnohý velí a mnohý ten tisk všelikých nesmyslných písniček a ještě nesmyslnějších obřadů uváděcích pod rouškou "bratrství" finišuje "pro dobro celé jednoty", jež v kapsy jeho plyne po rok celý a let víc. O co ještě bejlí, co ještě křivých cest všelikých na získání chlebička, za který jiní platí, co kšeftovnictví pod rouškou "národní".

Pozoruhodná jsou ta slova, jež najdete v dopisu z domu Náprstkova, na jiném místě uveřejněná, i dokazují jen, že v tom našem všedním bytí v zemi této zapoměli jsme již tak mnohého, ba zapoměli i těch, kdož byli nám vždy přátely nejlepšími. Je vidět, že třeba konečně jednou do opravdy navázati styky s našimi ve vlasti a to na prospěch obapolný. Jestli

se různé ty dosavadní pokusy nepovedly, kdož ví, či je vinou, ba i někdy s poměry třeba počítati. Cheeme-li prospěti vývoji našemu nejlépe, musíme znáti vše i tam z vlasti staré, musíme znáti i náhledy odchylné, aby soud náš v záležitostech sokolských byl přesným a jasným i u věcech českých a jiných vůbec. A bude-li dobré vůle u nás a tam za mořem, dá docílit se mnohé. Především pak ale domu Náprstkova zapomenouti se nesmí, ani sbírek musea jeho, ani práce, jež koná se tam k seznání žití našeho v zemi této a šíření známosti o všem, co americké. Jestli různí vydavatelé a listy jiné nekonaly v ohledu tom po leta svou povinnost, konejme ji my sokolové i pošleme do domu Náprstkova vše, co dobré i snese blahovolné, však přísné kritiky, co naše jest a našich, třeba zrovna mnoho nebylo.

President Roosevelt jest velmi různě posuzován pro svůj výrok, kterým schvaloval veřejné mrskání takových mužů, kteří surové ruky vztáhnou na své slabé ženy. Kdežto jedni výrok jeho schvalují, jiní opět jej co nejostřeji odsuzují, odvolávající se na to, že veřejné mrskání i takových, kteří by toho vším právem zasluhovali, bylo by zaváděním barbarických zvyků, nedůstojných pokročilého století dvacátého! "A jak chcete potrestati takového muže", ramítá druhá strana, "kteří vrátivše se třeba ze společnosti veselých kumpánů, matku svých dětí, domácí práci do úpadu znavenou, ještě surově ztýrají?" I na tuto otázku jest odpověď těžká, neboť ujme-li se týrané ženy zákon a pošle surovice do vězení, trpí tím vždy zase jen žena — poněvač zbavena byvši tyrana, jest zbavena zároveň živitele. "Jak tedy trestati surové muže, aniž by rodiny jejich byly nuceny trpěti?" to jest otázka, kterou si zákonodárci naši hlavy lámou. Po našem náhledu nejjednodušším prostředkem k rozluštění problému tohoto by bylo, kdyby muž-tyran byl ve vězení nucen k práci a výtěžek z práce té — neb aspoň část jeho — aby věnovala obec rodině. Surovice by byl potrestán a rodina jeho by při tom nemusila trpěti nedostatkem. ě.

Nevíme, komu napadlo, že nějaké to tajnuskářství, různé nesmyslné obřady spolkové, všeliká prázdná tráseň pozlátka, tretky a jiné fábory, mimo všelikých nanejvyš pitomých písni na české brdo naražených s textem přímo blbým, může se někomu rozumnému líbiti. Jak si mohl někdo myslet, že podpora v nemoci a podpora úmrtní bez takovýchto přívěsků myslet se nedá a že tak zvané "bratrství" tím získá. Američané prý v tajných svých spolecích si na takovéto nesmysle potrpí a v našich spolecích zavedeno jen k vůli tomu, aby ten náš dorost se nám neodeizoval a k vůli tretce do spolků a jednot cizích prý nešel. Jak naivní a směšné. Víme, že v některých ložích amerických při uvádění a v bujnosti nezměrné polámali si hnáty a jiné nepřístojnosti děly, jež člověk rozumný odsordí a neschvální dojista. A

tak i s jinými jest věcmi zbytečnými, poskytněme dorostu příležitost, poučme jej o spolecích našich a neučme jej jen dupandou, aneb stavbou síní, když jich třeba není, ukažme mu, že dovedeme býti praktičtí ve všem konání svém a rozumní a dorost přijde k nám. Ukažme mu obchodní a opravdu dobrou správu našich jednot, opravdový dozor na fordy nám svěřené, pokrok ve zdravém členstvu a podporu všeho, co ku uzdravotnění a vzdělání lidu směřuje a on bude raději s námi, nežli v mnohých spolecích nejistých.

Není pravda, že jsme živlem nežádoucím, není pravda, že Američané vždy a všude proti nám jsou zaujati, jako není pravda, že Čech, pakli jen ve svém oboru vyniká a jest silou opravdovou, byl by někde v zemi této volně odstrkován, aneb předsudku vydán na pospas. Práce a schopnosti opravdové, skutečné, cení Američan dle zásluhy, jak ve světě uměleckém, vědeckém, tak i technickém a různé práce. Sami sobě jsme si po leta nalhávali, že náš živel trpí předsudky ciziny, sami v listech svých jsme o tom lidu pořádě blabonili, sami úsudky mnohých zpátečníků a amerických kazatelů zvětšovali, pilně vlastních chyb lidu našeho zakrývali a následek byl, že tomu lidu vlastně my předsudek proti všemu, co americké vštěpovali a místo pobídky k opravdové práci a příli, hejčkali jsme ten lid na jedné straně a na druhé krvákem duševně jej ničili, že k ničemu kloudnějšímu již již se skoro ani neodvážil. Z prospěchářství lhali jsme lidu o svobodomyšlnosti, ale nadávkou jsme mu ji vštěpovali, aniž bychom jej náležitě poučiti chtěli a tak přišla nevázanost do našich řad a mnohý myslil si, že jako občan této volné zemi může si dělat a mluvit, co chce a co se mu líbí, bez ohledu na to, co škodlivého z toho společnosti vzejíti může. Jaký tu úkol krásný jest tedy náčelníkům a cvičitelům našich, již mládež naši aspoň zachrániti mají a mohou zkázání?

Pamatujeme se, že nejednou mnohé časopisy, když stěžovaly si na netečnost lidu našeho vůči veřejnému tisku, na jeho nedbalost v zasílání předplatného, poukazovaly na to, že pivo jest většině lidu přednější, nežli vzdělání, že raději mnohý krajan utratí spíše dolar za pivo, nežli by obětoval polovici částky té za časopis nebo dobrou knihu. Se steskem takovými setkali jsme se již mnohokrát. Když nám ale přílišnou náklonnost k nemírnému pití vytkne někdo jiný, čteme zase pravý opak, hájíme ten zlovyk a poukazujeme na to, že jiní pijí také. Proč tak činíme, je těžko říci. S truchlivými zjevy, kde rodina pijana trpí nouzí, setkáváme se každým dnem, **nemírné** pití jest to, které dohání nešťastníky k samovraždám, aneb k jiným zločinům, nemírné pití jest to, které podrývá, ničí zdraví živitelů rodin a jejich nevinných dětí, nemírné pití jest to, které plní cely na policejních stanicích a v okresních i státních vězeních, nemírné pití jest to, které ničí rodinný život,

vyvolává sváry, činí z rozumných často jinak i dobrých lidí hotová zvířata — ale my jsme s to zlovyk ten ještě omlouvat. Pijí jiní také — ba pijí ještě více a horší věci — proč bychom nepili my? — Jak jinak dovedem psáti o slabostech našeho lidu v spravedlivém rozhorlení, nedochází-li v čas předplatné — a jak jinak píšeme, chceme-li mu zase trochu zalichotit!

č.

Jest velmi zajímavě pozorovati, jak někteří lidé snaží se ve všem opíci se po Japoncích, které nám anglický tisk dnes líčí jako největší hrdiny nové doby, při čemž zároveň do všech podrobností líčí, v čem to hrdinství žlutého plemene bere vznik. Z počátku přičítala se jejich bojovnost a vytrvalost požívání rýže — a v Americe prý nešla rýže nikdy tak na odbyt, jako po tomto objevu. Jiný časopis přinesl později podrobný popis japonského zápasu zvaného „jiu-jitsu“ — a dnes velká města americká hemží se „profesory“, kteří vyučováním „jiu-jitsu“ a „japonského tělocviku“ otevřeli si nové zdroje bohatých příjmů. Každý dnes chce jíst, co jí Japonci, každý chce dělati to, co dělají Japonci, každý chce tělo své cvičit jak je cvičí Japonci — a kam se jenom podíváme, všude vidíme komické opíčení se po žlutém plemeni japonském. Nevíme, mnoho-li pravdy jest v tom líčení japonského způsobu života, nevíme také, byla-li to rýže, která dobyla Port Arthur, anebo „jiu-jitsu“ — ale jedna věc jest při tom velice charakteristickou. Noviny též líčí Japonce jako lidí velice střdmý ve všech požitcích, jako lidí, který není oddán pití lihovin, střdmě žije a dbá čistoty tělesné — a ku podivu! ti, kteří své žaludky plní rýží, platí vysoké odměny za „japonský tělocvik“ a moří se do úpadu s „jiu-jitsu“ — tohoto posledního pokynu si posud nepovšíkli.

č.

Podle našeho skromného úsudku měl navrhovatel i sjezd N. J. S. své doby na zřeteli, aby každý článek stanov se nejen prováděl a zachovával každým směrem vždy a všude, ale již k vůli kázni ve vlastních řadách našich, aby stanovy N. J. S. byly nám všem bez rozdílu zákonem. Proto asi také za jistým a určitým účelem byly přijaty i ony články, jež týkají se listu našeho a řízení téhož. Tak na str. 61. stanov našich ve článku čtvrtém čteme mimo jiné: „Nesmí býti v lisu: Sensační zprávy, osobní polemiky, ohlášky závadné, patentních léků a jiných humbuků.“ Proto také asi u nás zavedla se rubrika zdravotní, přírodovědecká a odborné vůbec. A hle, nyní ve sboru, od jehož činovníků vždy tolik jsme si slibovali, najdou se bratři, již vedle ustanovení pro list náš, do „listu“ svého, třeba šibřinkového mohou na celé stránky umístiti vrehol humbuků jakéhos profesora — sic — a jinou stránku léků patentních a pod. K čemu se vlastně tedy namáháme v orgánu N. J. S. vybízejíce k opatřením zdravotním zde a tu opět varujíce bratry i sestry své před různými hum-

buky, když najdou se mezi námi lidé, již na podobná ustanovení, která po případě sami kdys navrhovali, nedbají a dnes jednoduše za každý dollar obdrženy humbuk propagují, a tím profance stanov N. J. S. se dopouští na úkor kázně veškeré. Omluva tu, že v listu příležitostním neplatí a platiti nemůže, nestačí, tak jako podivně vyjímalo by se, kdyby u téže příležitosti zavedena byla sbírka na zvony "proutovské", aneb přijala se oznámka, aby si naši honem předplatili "Mariánský Věstník."

Kolik již krásných podniků my svobodomyšlní pochovali, na kolik opravdu skvostných zmohli jsme se návrhů, co u nás již bylo vše v novinách a hubou provedeno, co zatím různé ty církevníky a víry rostly těm našim vůdcům pod rukama a nežli se chuděrové z překvapení svého vzpamatovali měli tu plné ulice a české čtvrtě "nedělních škol" a všelikých krámů božích, až strach. Kdo také před lety mohl by o lidu českém, jenž prý tak rád lpí na "víře otců svých" říci, že by z něho mohl někdo rekrutovati nohsledy baptistů, metodistů a jiných "istů", jímž káží lidé naprosté nevědomosti, lidé měleí a bez veškerého vědění, kdo odvážil by se v Chicagu kdys tvrditi, že je možné, aby i naši holdovali víře křesťanské prý vědy, kdo odvážil by se jen pomyslit, že i u nás jsou přívrženci Dowieho a p.? Či spali jsme my svobodomyšlní, či co robili jsme a konali vůbec, a kde jsou toho konání našeho důkazy? Snad ten kal a ty nadávky po těch kterých listech našich. Těší nás pak, že z mnoha stran s námi se souhlasí. Tak píše nám činovník dávný a člen sboru jednoho více, nežli záslužný: "Jen mužně v před a vždy ve šlepečích pravdy, pakli lidu svému opravdu prospěti hodláte, ač mám strach o Vás, hoši, že se může něco přihodit za ty Vaše úvahy plné upřímné snahy a šlehů do různých těch nespůsobů, jež se na úkor celé národnosti naší klidně trpí jinými listy. Víte, pro pravdu obyčejně člověk dostane. Však nevádí, něco za něco a jest již svrehovaný čas, aby někdo zasadil se o nápravu." Vděčíme bratru milému za těchto pár slov povzbuzení, ale ihned opět podotýkáme, že ani u nás, ani někde jinde nesmí opět jako druhdy zůstatí při pouhých slovech.

Hloupí ještě nevymřeli jen co je pravda. Kdyby bylo jináče, nemohl by se různý humbuk a podvod i mezi námi roztahovati. Jest tomu teprve několik let, co různá individua, již jsou také Čechy, oznamovala ve všech možných i nemožných listech českých pod křiklavou firmou zcela nestoudně, jaký ráj čeká každého dělníka, který si prací rukou svých a moly nahromadil pár dollarů, když zakoupí si jisté pozemky v Arkansasu. Na sta našich lidí ubohých dalo se ošálit, a nejen že přišli o úspory své, ale i mnozí podryli zdraví své, ba tu i onde došlo ku sebevraždě nešťastníků, co zatím pár českých "žraloků" a jednatelů vedle šikovných drah, naplnilo si

sáček. A hle, mnohé ty listy české, které o tom sklamání mnohých krajanů dnes dobře vědí, ba mohly by prstem ukázati na všelikou tu českou rotičku, která si z oznámek v listech jejich pomohla, oznamují znova a znova výlety brzy do západní Nebrasky, severozápadního Mexika a hned zase jinam na písek, těm kterým kapitalistům v Chicagu náležejícím. Znovu čeští jednatelé se vyskytují a tu a tam mnohý krajan a Slovák, který se lapiti dal a zakoupil pozemky celkem bezcenné — lituje. Známe tyto manipulace a jiné, třeba jim byli v čele lidé, jichž jméno snad má leckde "zvuk" i varujeme našince, aby nevěřili dnes hned každé oznámce, kterou čtou třeba v listech českých a tím méně anglických. Z těch, jímž za oznámku se platí, nikomu ani v duchu nenapadne, co po leta bezmyšlenkovité přijímání oznámek, jen když dobře placených, za zla způsobilo, co slzí přivodilo a ožebračení. Namítne se nám, žeť nesvědomitě dát do listu vše šmahem a nepřesvědčiti se, státi se tak i mimovolně třeba nástrojem ku škodě jiných — ale co dnes dollar se ptá?

Náhodou byli jsme přítomni schůzi zástupců veškerých sborů chicagských bez rozdílu jednot, sborů našich i polských, slovenských a slovinských, když jednalo se o všesokolském dnu, který pořádati se má v Colliseu v měsíci dubnu v Chicagu, jakž na jiném místě se píše. Jak zaradovalo se srdce naše, sledující tu píli, tu shodu vzájemnou a ty různé kroky prací přípravných, jež z celého svorného a nadšeného konání shromážděných tu bratří vytrysknouti má k manifestaci věci naší do jista důstojné, ba co více, my považujeme práci tuto společnou za první důkaz, že dojde i dojiti musí ku vzájemné shodě i u věci Svazu, o níž tolikráte již na místě tomto a jinde jsme psali. Tyto schůzky a poradní práce v zájmu společného vystoupení veškerého Sokolstva chicagského jsou nám zárukou, že když jedné dobré věci lze docílit, že i ta druhá najde vřelého přijetí, ba co více, že právě tu položen bude základ Svazu, na ten čas myslénce u nás nejkrasší. A jako přejeme bratřím našim chicagským veškerý zdar v podniku jejich velikém, jako radujeme se s nimi z každého projevu na prospěch myslénky naší sokolské, tak také se těšíme, že z malé myslénky sborem Čechie vyvolané povstati může u nás organisace, o které původně se snad ani navrhovatelům nezdálo, která však pro všechny nás jest důležitosti nemalé a pro vývoj tělocvičnický v řadách našich bez rozdílu přinéstí musí jen krásné ovoce. Tu, kde jedná se o společné cvičení, o společný výkaz činnosti tělocvičné a průkaz pokroku Sokolstva, jeho dorostu, sokolek i zpěvu a hudby české, zvolení jsou i zástupci, již vejíti mají v úradu, co a jak zařídití se má, aby konečně mezi námi všemi bylo jasno, abychom všichni sokolové a sokolky sešli se pod jedním praporem i podali si ruce k práci společné, jež zájmy celku hlavně na zřeteli by měla, vedoucí ku cti a slávě všeho, co v zemi této

českým sluje a snahami pokrokovými se vyznamenává přes všechny malicherný vztek ještě malichernějších zpátečníků. Naše přání vroucí provází bratry naše a sestry chicagské v práci podjaté a činnost jejich mnohdy osvědčená nezištně a zcela ručí za zdar úplný.

POUČENÍ O TUBERKULOSE.

Minule pověděli jsme si, pokud bylo lze, hlavně o nákaze a dnes vzpomeneme nejdříve vlastní podstaty tuberkulosy, dobře vědouce, že mnohý mylný panuje právě o té náhled, ba není ani tak dlouho, co ještě se myslelo, že tuberkulosa vzniká hlavně nachlazením, aneb že se jen dědí. Jinak jest ovšem dnes, neboť víme, že sice dědičnost může míti v jistých případech i jistý vliv na tkaň tělesnou, avšak celkem, že tuberkulosa jest onemocnění nakažlivé, přenosné jistě ze člověka na člověka, z toho pravděpodobně na zvíře a ze zvířete zase na člověka.

Vlastním původcem tohoto onemocnění jest zvláštní bakterie, již našel roku 1882 prof. Koch v Berlíně. Tyto bakterie také obyčejně ve tkáni tuberkulosou onemocnivší se i najdou drobnohledem, c čemž pochybnosti dnes již býti nemůže. Tyto zárodky nakažlivé vnikají do živoucího těla a poskytnou-li jim toto podmínky pro další vývoj, je-li v tkáni své slabé a tak i k nemocem náchylnější, nežli tělo utužené, tu množí se tyto zárodky měrou značnou, a ústrojí, do něhož se nasadily, poznenáhlu a jistě ničí, činíce je neschopným k vykonávání úkolů přírodou mu vykázaných i otravují pak celé tělo. Když pak takovéto bakterie vniknou do plic, jež nebyly schopny jim vzdorovati, následují souchotiny. —

Pravé souchotiny, jež v počtu největším se vyskytují, vznikají tím, že jsme bacill onen, čili příčiného činitele vdýchali, aneb použili jsme takový druh potravy, jež náhodou tuberkulosní zárodky obsahovala. Potrava dobře vařená není tak nebezpečnou, neboť tuberkulosní tyčinky varem se ničí, za to ale syrové a polosyrové maso a mléko, aneb pokrmy po vaření vystydlé a tuberkulosním jedem dotčené mnohdy způsobí nákazu, aniž bychom o ní tušení byli měli. Totéž následovati může po poranění, znečištěním rány a dědičně, však hlavním semeníštěm nákazy, jakž Honl dobře vysvětluje, jest rozhodně tuberkulosou nemocný člověk sám a nemocné zvíře.

Tolik vědouce, nebudeme se tedy zhola nic diviti různým spolkům pojišťujícím, že při vyšetření lékařským takový důraz kladou na to, zdali v rodině naši byly souchotě, aneb jestli jsme kdy v přímém styku byli se souchotináři, je ošetřující a podobně. A také nebudeme se více rozčilovati, pakli úřady zdravotní ob čas před nákazou letáky zvláštními varují, zakazují plivání na chodníky, v karách po ulicích a železničních vozech, jakož i vozech spa-

cích, pakli snaží se učiniti přítrž nákaze i tím, že nsmyslné vlčky paní prach na ulicích zvedající zatacují a ve školních místnostech mnohá činí opatření zdravotní, odporučující slabým, aby co nejvíce vždy a všude utužiti se snažili, čistoty dbajíce. Také nebude nám divné, proč zakládají se pro souchotináře zvláštní ústavy státní i jiné a proč i mnohé pokrokové jednoty dělnické snaží se každým aměrem členy své o tuberkulose nejen poučiti, ale za v čas varovati, jak souchotinám předejiti a jak je léčiti.

A jak jest souchotinami stížený člověk zdrojem nákazy? Choré a onemocnivší částky těla jeho chovají v sobě jednoduše příčiny tuberkulosy, které nejen tělu nemocného škodí, ale mohou zasáhnouti i celé okolí nemocného jsouce z chorých částí vylučovány. Dá-li se na toto vylučování pozor, je-li souchotinář opatrný a čistotný, není nebezpečným těm, s nimiž bydlí a pracuje, a také tuberkulosa uzavřená jako ona v břiše a v kostech, odkudž choroboplodné zárodky nemohou unikati, není pro okolí nebezpečnou. —

Podle toho seznáte, že tuberkulosa to plic, před níž zvláště na pozor se musíme mít. Tu ložisko tuberkulosní, čili souchotin nalézá se v ústrojí, které jak z jiných pojednání našich v listě tomto jsme seznati mohli, nalézá se v přímém spojení se vzduchem, do něhož se tuberkulosní bakterie snadno vysílají a průdušinkami plic zdravého člověka vdýchati mohou. Souchotinář tedy, není-li opatrný, může vzduch, který jiný vdechuje, nanejvýš snadno otrávit, jak vidíme. Méně nebezpečny jsou již výkaly ze střev tuberkulosou onemocnivších, aneb hnis z rány tuberkulosní, protože se obyčejně jako odpadky odhazují do záchodův a jinam, kde hniloba veškeré jedy tuberkulosní ničí.

To vše věděti nám třeba a vedle naprosté čistoty v těloevičnách našich hlavně toho všeho musíme dbáti, co jakoukoliv nákazu zamezí, neboť pouhým evičením těla a ducha ještě vše na prospěch zdraví našeho jsme nevykonali, aniž mládež svou, již utužiti hodláme, připravili tak, aby vzdorovati mohla veškerým nebezpečím toho žití našeho. Proto počneme se nejprve sami, pak své doma a snažme se i toho trochu poučení na prospěch celé společnosti lidské rozšířiti i dále.

Zapamatujeme si a všude, kdekoliv jen k tomu sebe menší příležitost se naskytne, vyprávíme, že hlavním nebezpečím při šíření se tuberkulosy, čili souchotin, jsou chřehle souchotinářů, jimiž bacilly z plic se dostávají na venek. Vzduch sám souchotinářem vydechovaný tedy nebezpečným není. Vezmeme-li chřehle souchotinářem vyhozené a náležitě je připravíme a dáme pod drobnohled modrou a fuchsinovou barvou dříve na potřebném sklíčku je zbarvíce, uvidíme tyčinky tuberkulosního bacilla, jenž fuchsin na se snadno přijímá, jak chřehle v úžasném množství postupuje. Okolnost tato pak přesvědčuje nás o podstatě tuberkulosy nad veškeru

pochybnost. Spůsobem tím se tuberkulosa dá ovšem zjistiti, jenže děje se tak obyčejně již hodně pozdě, kdy pro nemocného nestává již mnoho naděje. — Strach před touto zhoubnou nemocí jest tedy do jisté míry oprávněn, považíme-li zejména, že takový souchotinář vykašle 7.200 milionů bacillů denně, jakž přibližně vypočítáno jest a denně také v laboratořích lékařů a odborníků snadno zjistiti se dá, avšak na druhé straně opět strach špatným jest lékařem. — Proto nesmíme si myslet, že souchotinář sám již jest nekonečným zdrojem nákazy vždy a všude a také bacill tuberkulosní sám, že ještě také nepostačuje jediný k nákaze.

Chrchle trojím způsobem mohou nákazu rozšiřovati:

1. Přischnou-li a tak rozprášení podlehnou. Tu zárodky dostanou se do vzduchu a s větrem poletují dále způsobíce všude nové onemocnění na souchotě, kde vyskytly se k tomu podmínky příznivé ve slabém těle a slabých plicích.

2. Při kašli, mluvení, kýchání, líbání i jindy nastává otřasem jakés roztržení a rozdrobení chrchlů v kapky co nejmenší a tyto kapky, v nichž uloženy jsou tuberkulosní bacilly, šíří nákazu.

4. Nahodilá nákaza může povstati způsobem různým a za různých okolností — tak na př. hmyzem, jakž zjištěno bylo o mouchách a štěnicích, v jejichž výkalech nalezeny byly též bacilly tuberkulosní. Na starém papíru a v čalounech v prachu nalezeny jsou bacilly tuberkulosní, odkud pak je mouchy a jiný hmyz mohou přenést na potraviny, aneb uštípnutím, ač takováto nákaza zřídka kdy se stává. Jest však o možnosti její také nutno věděti.

Proto kde souchotinář, jest třeba chrchle jeho chovati vždy vlhké a uzavřené ve zvláštní nádobce přikryté. Dokud chrchle jsou vlhké, není nebezpečí. Ochrana musí býti hlavně tedy proti vysechnutí jich a rozprášení, a protože mnozí ani nevědí, že mají souchotě, bude dobře, když zachovávat budeme všichni pravidla následující, jakž mnohými úřady zdravotními hlavně třídám dělným se doporučují:

“Neplivejte na chodníky — rozšiřujete tak nemoc, a jest to proti zákonu.

Neplivejte na podlahu ve světnicích ani po chodbách.

Neplivejte na podlahu v dílně.

Pliváte-li vyplivněte se do stoky vedle chodníku aneb do plivátka. Plivátko naplňte do polovice vodou, a vypláchněte je horkou vodou aspoň jednou denně.

Nekašlejte, aniž byste si přidrželi šátek nebo ruku před ústy.

Nepracujte v místnostech, kde není čistého vzduchu.

Nebydlete v místnostech, kde není čistého vzduchu.

Nejezte špinavými rukama, umejte si je.

Nespěte v místnostech, kde není čistého vzduchu.

Mějte v ložnici aspoň jedno okno pootevřené ve dne i v noci.

Čerstvý vzduch hubí zárodky souchotin.

Čerstvý vzduch a pohyb činí vás zdravějšími a silnějšími.

Nezanedbávejte nachlazení a kašel.”

BEZDRÁTOVÁ TELEGRAFIE.

(Dokončení.)

Na lodích vlády naší a i jinde na různých místech, kde stanice bezdrátové telegrafie zřízeny jsou, užívá se vynálezu již prakticky, tak jako ve válce na východě a tu stačí, povíme-li si dnes aspoň o jednom vynálezu, který hlavně vedle Teslova vládou naší se používá. Jest to soustava Slabého. K telegrafii dle této soustavy jest třeba vysoké tyče, stěžně, pracovní spojení se zemí, drátů kol kolem natočených vysoko ve vzduchu, přístrojů vysílacích a přístrojů přijímacích mimo menších přístrojů vlastní instalace.

Tyč. — Na stanici bezdrátové telegrafie nalézá se na vyvýšeném místě vysoká, dřevěná tyč. Výška její řídí se dle vzdálenosti, na jakou se depeše posílá míní, jakož dle toho jaké síly přístroje zavedené jsou. Vládní stanice naše mají tyče 130 až 180 stop výšky a jsou umístěny na vysokých věžích k cíli tomu zřízených, aneb vysokých březích, kdež se různé zvěsti stanice druhých očekávají a volně vyměňovati dají. Na lodích tyč umístěna bývá na hlavní stěžni tak asi 130 stop nad vodou.

Pracovna. — Pokojík nemens 6 čtverečných stop a dobře provětrávaný, dosti světla mající, suchý a tak zřízený býti musí, aby byl co nejbliže kovových ploch zemních. Operační stolek jest asi 6 při 3 stopách a asi 30 palců výšky, ze dřeva suchého a takový, aby vydržel váhy přístrojů asi 500 liber. Proud elektrický pro vlastní závit indukčního přístroje musí přicházeti k záklopec, již proud se přeruší aneb propouští, a tato nalézati se musí v bezprostřední blízkosti stolku vedle veškerých opatření a přístrojů k ovládání proudu a jeho odporu a p. Největší proud potřebný musí mít as 35 amperé a 80 až 110 voltů, ačkoliv vlastní vysílání depeší děje se proudem od 10 do 15 amperé, ovšem u vysokém a téměř napjetí.

Spojení se zemí. — Kovové desky měděné, ne silnější jedny osminy palce, mající plochy nejméně 125 čtverečních stop na jedné straně, zahrabou se svisle do země aneb písku poblíž stolku a dosti hluboko, aby půdou celé byly zakryty. Plochy tyto musí být na vzájem spojeny měděnými páskami též as osminu palce silnými a asi čtyři palce širokými. Pásky tyto na povrch země vycházejíce se spojí a jdou přímo ku stolku, kdež utvoří se z nich vhodná část pro spojení s vysílacím i přijímacím přístrojem. Kde není dobré půdy, používá se záklopků i u přístrojků přijímacích, tak aby nebylo nijakého

přerušení, když se vysílá. Na lodích spojení tato zavedou se přímo k nějaké kovové části lodní a pod.

Dráty ve vzduchu vedené a natočené. — Dráty tyto jsou volné dráty měděné as 10 millimetrů v průřezu i vedou od stěžně do pracovny, jsouce dobře chráněny po celé délce své. Délka těchto drátů závisí od vzdálenosti tyče, čili stěžně od vlastních strojů a tato délka rozhoduje o délce vln dotyčné stanice. Počet těchto drátů vzduchových záleží na vzdálenosti, jež se vykonati má a síle a napjetí, jaké na stanici možným jest. Povrch těchto drátů a jejich schopnost jest důležitější při vysílání, nežli přijímání a poněvač nejúčinnějším bodem jest hoření cíp tohoto drátu při vysílání, kde jen jeden aneb dva vzduchové dráty se používají, musíme opatřiti oba konce točenou a drátěnou klecí. Drát končí ovšem v této kleci, jež jest asi dvě stopy v rozměru a 50 stop dlouhá, co zatím osm drátů kol se vine vodorovně, kdežto kovové kroužky je od sebe dělí. Drát vzduchový jdoucí z této klece jest spojen přímo s přístrojem přijímacím, kdežto přístroj vysílací oddělen jest od něho přerušovatelem, kde jiskra se jeví, a o vysokém napjetí dosti mohutnou se stává, když se pracuje. Jinde na břehu kde dvě tyče, aneboli stěžně postaviti se mohou dráty ve způsobu vějíře, lze rozvésti na místě klece, totéž státi se může na lodi od stěžně ku stěžni. Opatření pak pokud vyvozaného tepla se týče, státi se musí na stanici, aneb na lodi dle vlastní síly přístrojů a potřeby vůbec.

Přístrojky vysílací. — Tyto pozůstávají z indukčního závitku, přerušovatele proudu s motorem a rheostatem k pravidlování, kondensatoru čili hustičce, klíče Morsova, láhve Leydenské a měnič se vlastní indukce střídavé s kontrolou jiskry elektrické, záklopkami, dráty spojovacími a přístroji k měření proudů a síly jejich atd.

Přístrojek přijímací sestává pak z přijímacího stojanu, tyče, a Morsova psacího aparátu, jenž obdržená znaménka čárkami a tečkami na proužky papíru píše, pak jest tu veliká cívka čili závitka mimo místních článků baterie, tak zvaný cohearer, o němž jsme se již podrobněji zmínili a podružný závitka zkoumací, vedení, spojení a přístrojky ku měření. Na přijímacím stojanu nalézá se pak cohearer, přístrojek odpuzovací a decohearer, jakož psací aparát o němž jsme se již zmínili, slabá baterie a kondensator s odporem neindukčním a polarizovanou baterií v jednom článku se záklopkami a vedením. Strojky vlastním zvukem a hučením proudu upozorní na činnost svou. Tolik třeba říci o přístrojích, které zkouší vláda naše a jiné. Jsou však tu soustavy i jiné ještě, jako Teslova, Marconiho, Deforestova, Fessendena, Duereta, Rocheforta, Kinga, Clarka, Pigota, Bulla, Lodge, Mureheada a jiných. Celkové sestavení strojů se liší poněkud, však vlastní podstata telegrafie bez drátu u všech soustav těch je si hodně podobná. Tím pojednání své končíme. Chtěli jsme se zavděčiti čtenářům svým něčím novým a opravdu

cenným, pokud vědění se týče, jestli koho zajímalo, nevíme, ale tolik víme, že v dobách budoucích i jiné ještě objevy následovati budou, objevy v oboru elektřiny, které i laika v životě praktickém přesvědčí, jak dobře jest věděti o nich co nejvíce. A člověk pokrokový, jemuž záleží na povznesení mysle a pokroku v každém směru rád se dozvídá, a to bylo i vodítkem našim v těchto statích. Pokud dostáli jsme úkolu svému ponecháme čtenářstvu.

RŮZNÍ LIDÉ, RŮZNÉ NÁHLEDY.

Jednoho dne sestrčilo několik velice moudrých a starostlivých hodnostářů harvardské university hlavy dohromady, aby poradili se o tom, jakým způsobem bylo by lze obmeziti mezi studentstvem "škodlivé" (!) tělocvičné hry. Při příležitosti té byly přednášeny velice různé důvody, z nichž ovšem nejhlavnějším byl ten, že hry jako je foot-ball, basket-ball, base-ball, a p. zaviňují celou řadu vážných nehod, že při hrách těch jest zdraví studentů velice ohrožováno, ba vyjmenováno bylo i několik případů, kdy ten neb onen student přinesl si domů ze hry buďto odřenou tvář, ba i vykloubený úd — a proto jednohlasný úsudek zněl: "prý se všemi hrami!" Vždyť prý ta americká mládež spěje raději na hřiště než do kostela — a to je přece něco hrozného! K platnému usnesení však zatím nepřišlo — to bylo odloženo do schůze následující.

Nežli ale den druhé schůze nadešel, sestavil jeden ferina student pro starostlivé pány hodnostáře velice zajímavou statistiku. Upozornil nejdříve na to, že chodníky v době zimní v nejbližším okolí university nejsou vůbec čistěny, že pokryty jsou většinu času náledím a nastojte! Číslicemi a doklady z nemocnic studující onen dokázal, že na těch kluzkých stezkách a chodnicích následkem nedbalosti universitní správy událo se za jediný měsíc více vážných nehod, nežli jich zavinily tělocvičné hry za celou dobu letní.

A páni hodnostáři, když se podruhé sešli, řečnili zase o nebezpečí, jakému se mládež vystavuje, když oddává se hrám — ale jak zpráva udává, samou péčí o zdraví studujících byli tak zaneprázdněni, že čistění chodníků nemohli věnovati dosti pozornosti — a proto lidé si na kluzkém náledí lámou údy dále a moudří hodnostáři posud radí se o tom, jak by se daly některé ty nebezpečné hry zamezit, anebo — aspoň změnit tak, aby možnost úrazu z nich byla naprosto vyloučena.

A při čtení zprávy té maně vzpomínáme na jednoho br. sokola, který sice nikdy neevičil, poněvač to všechno "lámání těla" pokládá "za velikou hloupost" a vždy dodal: "A co dyž si při tom náckým kotrmeleci vyrazíte ruku, to je taky zdravý, co?" Jednoho večera rozumnější jeho polovice jej upozornila, že už ten večer pil dost a že už by si pro

pivo nemusil posílat, načež on odpověděl překvapen: "Ale stará, co to povídáš? vždyť je to dnes teprv osmej."

Jak vidět, mají různí lidé velice různé náhledy o tom, co našemu zdraví škodí a co mu prospívá.

TANEČNÍ ŠKOLY.

Jest všeobecně známo, že naše české tak zvané "taneční školy" nejsou z většího dílu ničím jiným, nežli nízkými dupandami, připomínajícími na "posvícenské muziky" se všemi jejich "krásnými" zjevy. Čemu se říká u nás taneční škola? Sbor, který chce otevřít sobě nový zdroj příjmů, najme si dva neb tři hudebníky, oznámí, že otevřel "taneční školu", a mládež toho nejútlejšího věku tam pak se hrne a oddává se po několik hodin křepčení, při čemž začasť vesnická nevázanost a hrubost splývá v jedno s indiánskou divokostí, a tu spatřujeme obrázky, které u nás název "taneční škola" v takovou nevázanost přivedly. Ale mládež platí vstupné — podnikatelé mají z toho slušné příjmy a když se vyplácí finančně, věří se pak všeobecně, "že taneční škola setkala se s neobyčejným zdarem."

I některé sbory sokolské mají své "školy taneční" — a ač cítíme, že nedůstojno jest sborů sokolských takovým způsobem pomáhati sobě k příjmům, přece jen nemůžeme zavřít oči svých před tou skutečností, že sbory ty jsou poměry nuceny ohlížeti se po pramenech příjmů na všech stranách. Lpí-li na budově sokolské dluh, nezaplátíme ho tím nejkrásnějším idealizováním — ta nejkrásnější slova o vznešeném poslání Sokolstva nejsou s to zaplatiti jediného dolaru úroků.

Ale i při tom všem jest přece možno, aby sbory sokolské tvořily v tomto ohledu jakousi výjimku. Nezavrhujeme — jako je nezavrhne nikdo jiný — školy taneční proto, že se tam vyučuje tanci; zavrhujeme je jenom proto, že se tam vlastně nevyučuje, ale že vábí se tam mládež jen k sprostému trdlování a že se jí tam poskytuje příležitost k nevázanostem, jinými slovy, že tam jest právě počátek jejich mravní zkázy! A je-li sbor sokolský již poměry nucen, aby taneční školu vydržoval, ať i v tomto předchází příkladem spolkům ostatním a zařídí taneční školu takovou, která by názvu **škola** plně si zasloužila.

A škola taková by mohla býti školou pro mládež věku nejútlejšího právě tak jako pro dospělé. Ať zjedná se schopný učitel, jenž dovedl by malé členy školy vyučovati od základních pohybů, prvních kroků (což ostatně jest částí esthetického tělocviku); v hodině pro dospěléjší ať přísně bdí nad slušným chováním, ať poučuje tanečníky, jakých pravidel slušnosti zachovávati dlužno vůči tanečnicím (něco co jest naší mladší generaci posud málo známo) a — last but not least — ať vyučuje české národní

čtverylce a našemu krásnému tanci, Besedě. Neb kolik lidí jest dnes mezi námi, kteří by dovedli správně Besedu tančiti, v kolika ryze českých zábavách se s Besedou shledáváme? Kdyby takovou školu taneční některý sbor zařídil, nezastavil by si ani dosti málo zdroj svých příjmů a ostatním spolkům by ukázal, že i v tomto směru při dobré vůli lze mnohé napravit. A neuchopí-li se myšlenky té žádný sbor sokolský — což kdyby učinily někde začátek naše sokolky. S českou Besedou učiněn byl pokus mezi cizinci a byli jsme překvapeni, s jakou zálibou ten náš český tanec byl přijat. A co líbí se cizincům — zajisté bude líbiti se i nám. Odkud budeme slyšeti první potěšitelné zprávy?

POMOZTE!

S tímto zvoláním obracíme se na veškeré časopisy naše, aby s námi přiložily ruky k dílu a byly nápomocny v té snaze, dosíci v našem životě veřejném aspoň nějaké, byť sebe menší, nápravy. Jsme dostatečně obeznámeni s poměry českého tisku v zemi této — víme dobře, že veřejné časopisy nemohou o všem vyjadřovati se tak volně, tak otevřeně, jako to může činiti list úplně nezávislý, jakým je na př. náš "Sokol" — ale víme též, že i přes to při dobré vůli a při společné práci mnoho dobra by vykonáno býti mohlo, mnoho nepřístojností by ze středu našeho bylo vymítáno. V místních zprávách vede se nářek na surovou českou mládež — soudní zprávy líčí nám mravně kleslá děvčata, za jichž pád zodpovědny jsou sprosté "šindyky", jimž se často přezdívá "taneční škola", naše mnohá česká "letní eldorada" zrovna předstihují se ve výrobě hanby jménu českému přímo ve velkém, neboť slušní cizinci mluví o nich jen s tím největším opovržením, upřímný Čech s hnusem odvrací se od těch obrázků, které jsou tam k spatření; národní partykářství, šidba, a tu a tam sprosté hulvátství vypuzuje slušné lidi z veřejné činnosti, neboť "velké huby" u nás vždy nalezají více vděčných posluchačů — to vše bují mezi námi čím dále tím utěšerěji, a jen jednou za dlouhou dobu setkáme se s nějakým steskem, kam že to spějeme a pak necháme vše bujetí zase dále.

Kdyby veškeré naše časopisectvo umínilo si proti podobným zjevům vystupovati, kdyby výrobnám "české ostudy" odepřena byla podpora, a kdyby taková pařeníště nemravností místo oznámkování stavěna byla zaslouženě na pranýř, kdyby s "národními hubaři" jednalo se dle zásluhy, bez ohledu na jejich "vliv" v tom neb onom spolku, za krátký čas bychom pozorovali změnu k lepšímu. Jeden časopis mnoho nezmůže — zde musili by pracovati všichni ti, kdož v čela svých listů napsali, že listy jejich věnovány jsou "vzdělání a povznášení jména českého" — a proto voláme k veškerému tisku česko-americkému ještě jednou: Pomozte! pomozte v zájmu jména če-

ského --- v zájmu naší vlastní budoucnosti! Neboť ponecháme-li nadále úplně volné pole zjevům, jichž uvedli jsme jen několik, na něž vede se stále nářek, pak čím dříve vše co českého utone v moři cizny, tím lépe!

CVIČENÍ KROKŮ.

Neznáme cvičení v tělocviku ženském, které by cvičenkami pěstováno bylo s takovou zálibou, které by často i na tu nejhladnější působilo takovým mocným kouzlem, jako cvičení tak zvaných "kroků ozdobných." Známe případy, kde děvčata, která vyhýbala se úzkostlivě každému tělesnému pohybu, která, abychom pravdu řekli, přímo bála se hodiny povinného tělocviku ve škole, — čehož vinu nesl zčásti od matek zděděný předsudek a nepřírozený, každému volnému pohybu překážející šat — právě "kroky" byly toho příčinou, že dívky počínaly nalézati v tělocviku stále více a více záliby, až posléze staly se z nich nejuadšenější cvičenky. A jest to zcela přirozeno. Která pak dívka nenalezala by záliby v těch krásných, uhlazených, rytmických pohybech, jimž ještě hudební doprovod dodává tolik kouzla? A přece našli se — a posud stávají — odpůrci cvičení těchto, které známý paedagog právem nazval "poesii eviků tělesných".

A jakých důvodů užívalo a posud užívá se proti "krokům"? Není hbitý pohyb nohou výborným stimulantem pro činnost srdce a plic? Na otázku tuto odpověděti nám musí, že ano. Neodpovídají pěkné, rytmické pohyby vkusu a povaze ženy — nemá právě to krásno, jehož při cvičení těchto docíliti můžeme, do jisté míry ušlechťující vliv i na ducha cvičenek? I o tom snad nebude mezi námi sporu. Ale "prý tělocvičny nejsou k tomu, aby v nich cvičeno bylo baletu (!)" — A když tento důvod slyšíme, nevíme, má-li to býti nepodařeným vtipem, anebo věří-li odpůrci "kroků ozdobných" opravdu tomu, co jako "důvod" proti nám uvádějí.

Nemohli bychom podobného "důvodu" uvést i proti evikům nárad'ovým? Nemohli bychom též říci: "K čemu takových umělých eviků na náradí — vždyť nemáme v úmyslu vychovávat gymnasty pro cvičení cirkusová — a všestranného vývoje a sešílení docílíme zcela jednoduchými eviky?" Ale tu se nám odpoví, že cvičení musí účinně býti poutavým, aby vábilo, závodivost musí býti pěstována, aby mládež stále a stále měla nové pohnutky k pěstování tělocviku, že málo jen jest těch, kteří navštěvují tělocvičny k vůli zdraví, k vůli souměrnému vývoji — že umělostkami musí býti lidé k tělocviku přidržováni — a když se na to zeptáme: proč tedy dívkám měla by býti odejímána ta nejkrásnější část jejich tělocviku, část, kterou ony pěstují s tou největší zálibou, část, která jest s to přilákat do ústavů

našich i ty, které až posud tělocvičná cvičení za zbytečná pokládaly? tu na nějaký logický důvod čekáme marně.

A proto radíme všem cvičitelům ženských odborů, aby této esthetické stránce ženského tělocviku věnovali pozornost co možno největší — dobře vědouce, že záhy jejich vlastní zkušenost poučí je o tom, že tato část tělocviku jest s to spíše do cvičirny dívky přivábiti, nežli cokoliv jiného. Vždyť účelem tělocviku ženského není, abychom vypěstovali mocné svalstvo eviky nárad'ovými. Sám dr. Jičínský v jednom článku svém poukazoval na důležitost hbitých pohybů nohou — jimiž působíme na zanedbané jisté skupiny svalstva a nervů — a proč nesáhnouti tedy k látce, která poskytuje nám takové široké pole k vykonání tolik dobra a při tom zároveň k vypěstění tolik krásna? Praví se nám: "pěstujtež eviky, které budí zálibu — neboť již tím jste mnoho docílili, vyvoláte-li na tvářích cvičících výrazy veselosti, výrazy radosti. Působíte tak nejen na část fysickou, ale i duševní — cvičení s nechutí prováděné nemá ten účinek, jako cvičení taková, jež provádíme se zápallem, chutí, zálibou." — Při spatření krásného cvičení srdce radostí poskočí dříve ještě, nežli tělo první pohyb učinilo.

Namítlo se již také, že jest to cvičení příliš jednostranné. A což když přejdeme z kruhů na bradla — jak se často děje, z visu do podporu, což ostatně je stálým napínáním velice příbuzných skupin svalstva — nedopouštíme se tím větší jednostrannosti? Což kdybychom po každém cvičení paží (na náradí) probrali některou skupinu kroků, poskytnuvše tak svalstvu hoření části těla příležitost k odpočinku a hbitými pohyby nohou rozproudili zase krev části dolejší?

Kdyby se nám ale jednalo o to, procvičiti 'ozdobnými kroky' veškeré skupiny svalstva, toho docílíme zcela hravě — právě tak jako při cvičeních prostných. Spojíme-li kroky s eviky trupu, tvoříme-li při nich skupiny s různými výdržmi a p., jsme jisti, že i ten největší odpůrce "ozdobných kroků" přijde k poznání, že eviky těmito lze velice vydatně procvičiti veškeré skupiny svalstva tak, jako málokterým cvičením — a co hlavního, že cvičenky eviků těchto se nikdy nenasytí — naopak, čím větší dokonalosti v nich nabudou, tím více záliba jejich stoupá — a to, žel, nelze říci o prostných. A proto, bratři evičitelové: věnujte "ozdobným krokům" co největší pozornost, a jsme jisti, že evičební hodiny děvčátek a sokolek budou vždy čteně navštěvovány. č.

Někteří lidé necvičí proto, že se jim na to nedostává času. Musí totiž v hostinci řídit světovou politiku a vykládat, jaký bude výsledek té rusko-japonské vojny.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO.,
566 W. 18th St. Chicago, Illinois

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois

Pořadatelé: *Editors:*
Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa
Části přírodovědecké, zdravotní, atd.
JOSEF ČERMÁK, 1562 W. 16th St., Chicago, Ill. Části třet. pověsčné
A. HALLER, 518 So. Ashland Av., Chicago, Ill. Části technické

Veškeré dopisy pro "Sokola Amerického" buďtež zasílány hlavněmu pořadateli:
Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa

SUBSCRIPTION - - - - - 75 cents per year
Předplatné 75 centů ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, stěhl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateli V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatelové zveřejní.

JAN ČERNÝ, 437 E. 71st St. New York City, jednatel Výkonného Výboru

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou hlavního pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle, nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se sokol sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nově odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní sborů výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

NÁRODNÍ TISKÁRNA, 566 W. 18th Street, CHICAGO, ILL.

KDO JEST VLASTNĚ SVOBODOMYSLNÝM?

Tato otázka často se přetřásá a mnohdy i mnohý mylný náhled ji následuje. Netážeme se tak právem někdy jen my, ale i jiní a v poslední době jsou to hlavně i němečtí turneři, již často lidu svému ji kladou, neboť dobře vědí, že i mezi nimi jest mnoho takových, kteří sice se svobodomyšlnými nazývají, avšak na vzdor tomu nikterak rozhodnouti se nemohou, aby přesvědčení své zjevně přiznávali a dle toho se chovali, aniž plni byli by stálých ohledů a obav, jen aby si v obchodě neškodili. A tento svůj strach tu oblékají brzy v roucho snášenlivosti a tam opět v roucho jiné, zapominajíce slov básníka, jenž dí: "Kdo volným chce být, musí toho i přiznati". A to ještě nikterak nestačí, jakž dobře praví "Turnzeitung", neboť jenom čin skutečný na ceně přidává vlastnímu přesvědčení.

Bruno Wille, pořadatel orgánu svobodomyšlných v Německu, ptá se čtenářů svých v čísle novoročním všech bez rozdílu: "A jste opravdu volní myslitelé?" i praví dále: "Ano, myslitelé jste, nebo jste lidé, jest však myšlení ono vaše volným a opravdu svobodným? Podíváme se.

"Myšlíš si, že myšlenky jsou vždy volné. Jen vyslovení jich nikoliv. Pak ale jsou ty tvé myšlenky ubozí mrzáčkové. Myšlenka, která se neodvází na světlo slova a činu jest pouhý motýlek, jehož křídélka jsou podvázána a on sám v tmavé škatulce uvězněn. Volným a neodvislým v každé myšlence své a každá ta myšlenka musí býti jak od násilné církve, tak i státu, rovněž neodvislou. Chceš nám býti nápomocným, abychom ten lep, aneb čím křídla motýlka podvázána jsou, odstraniti mohli, totiž tu církevní a lepkavou frází, jakoby jsi nemohl myslet i nesměl jakž se ti zlíbí, ale musel

se řídit dle vůle prý nějakého "boha" a jeho ziskuchtivých hospodářů, chceš nám pomoci rozbít tu tmavou škatulku, totiž různé ty zákony státní, které dosud ústavní svobodu tisku nám obmezují paragrafy o urážce boha, a jinak nám ústa zavírají? Že chceš nám pomoci? Dobrá.

A kdyby myšlení tvé bylo volným, zdaliž pak jsouc prosto násilí, jest také prosto chyby? Dojista nikoliv, na štěstí nikoliv. Cesta ku pravdě vede pouze chybami. Kdyby jsi měl tu pravdu již — aneb ten celý svět ji měl, aneb kterákoliv církve, kterýkoliv profesor — co by jsme tu vlastně a proč byli na světě? To bytí, to žití naše znamená jen stálý zápas; a kdo u cíle se býti míní ten dále snažiti se nemůže. Hle, a tu právě vidíš, jací bloudí lidé jsou, kteří předstírají nám a sobě, že tu pravou a jedinou pravdu již mají.

Avšak také my ještě té pravdy nemáme, ačkoliv stále po ní jdeme, snažíme se o ni svědomitě a poctivě a právě toto hledání nás blaží. Hledati, abychom se těšiti mohli na nějaký výsledek, může však pouze ten, jenž nemá na očích klapky, aniž nějaká barevná skla na nose. A takoveto klapky dali nám s úmyslem snad nejlepším naši vychovatelé. Nemáme ani na pravo, ani na levo, ale jen přímo na cestu viděti, na cestu, kterou pro nás oni za jediné správnou uznali. Avšak my přece nejsme nějakí jen tahouni. Ano, musí na dějiti doba, kdy řekne se: Pryč s těmito klapkami, musíme se sami ve světě poohlédnouti a vlastní cestu si vyhledati. Tak pravým člověkem nemůže býti ten, který jen stále jiné poslouchá, aniž by sám sobě někdy poručiti dovedl. To není nevděk; naše děti nám tak také udělali mohou, neboť jediné způsobem tím lidstvo učiní nějaký pokrok vůbec.

Skla různově natřená radostmi nebeskými, aneb počerněná trápením pekelným církve po tisíciletí lidstvu na nos nasazovala. A tak zaslepení dali se národové jednoduše vésti a tahati, kam ti černí jen chtěli, nikoliv kam lid sám by si přál. Avšak barvy ty již nyní za mnoho nestojí. Věda, ba i upřímná theologická věda, jako přírodověda a mravouka, ukázaly, že nestává nikde žádného jiného nebo a žádného jiného pekla jako u vlastním nitru každého člověka. Viz, celé to požehnání boží vězí ve všech nás, spasen jest a bude, který upřímně a poctivě uvažuje a přemýšlí a dobře činí, zatracen pak ten, kdož sám sebe obelhává a jiné i koná co v hloubi nitra svého jen za špatné uznati musí. Záhrobního života na nějakém onom světě není, život náš nynější a na tomto světě pohlí vše. A sice takto:

Zemřeš — tak musí býti — ruku na srdce — a jak posud jsi nedokonalý. Dětky tvé státi se musí lepšími a tak i jejich děti a děti těchto — a ony také lepšími budou. Ne všechny, nikoliv najednou, ale přece. Což nepozoruješ, jak těch pár desetitisíc let v dějinách kultury z divokých zvířat lidí nadělalo? Proto také my starí musíme učiniti místo tomu novému a lepšímu. A čemu by nás kdo na nějaký onen svět zvedal? Naše děti, naši potomci v nejširším toho smyslu slova jsme vlastně my sami. A proto, co teď nezmizí zcela a navždy nezemře jsou ta naše jednání dobrá i zlá, to jest ona hmota, z které jsme povstali a z které jsme, to jest ten duch, který nás obestíral a z nás na jiné přešel. Nic zcela nic se neztratí: Hrozná myšlenka, kdyby, vše co se stává, horším, nežli dobrým bylo, skvostné pomyšlení, když vše z přírody dobré a to zlé nic více, jako to ještě neuzrálé dobro! Ty kruhy, které do vody hozený kámen způsobil, také nezmizí na druhém břehu, ale objeví se kolem té živé a mocné síly hybné. Co dnes nejmenšímu bratru svému uděláš, to bude dále působiti po tisíciletí let, neboť láska nikdy nevymizí.

Prostým býti veškerého předsudku, klapky na očích, povery, barevných skel, toť úděl jest myslícího člověka.

A nyní, jest myšlení tvé prosto i hříchu? My svobodomyšlní známe jej též, kdy se to maso nad mysl zvedne, ten zvířecí pud nad lidským rozumem, jášství vůči společnému vědomí a snahám. Ba my známe ten hřích proti svatému duchu pravdy, který se nikdy odpustiti nemůže, mezi tím co vyvrhne tě z řad pravdy hledajících. Avšak věz:

Lid říkává: Ten kdo spí, nehřeší. Jak chybné! Právě

ve stavu nevědomí a spánku vyskytují se ty zvířecí choutky a přivádí se k platnosti, ať samy sebou zcela bez hříchu, neboť jen přirozené, tož přece jen u člověka vzdělaného nízké jsou a ceny jeho zmenšují. Řekneme raději: Ten kdo přemýšlí nehřeší. Pravda, nekonečným tím také ještě nic dobrého. Dokud sám ještě nepřemýšlí, dokud sám více nepřemýšlí, může zcela klidně v tom davu lidí se pohybovati. Teprve ten kdo volně a svobodně přemýšlí, činí něco dobrého sobě i jiným. Neboť jakmile se uvolní a zbaví všelikých břemen a ohledů minulosti, stává se volným pro živou duchovní svobodu přítomnosti a lepší pro budoucno. Svobodomyšlný, člověk volné myšlenky, řekne přímo, co pravdou se mu býti zdá, aniž by se staral o skřek kapucínských sov a černých havranů, kteří si myslí, že pravda, světlo, nejsou pro každého, nejsou pro lid. I jednéž na tom základě, čím dobré a neboj se nikoho.

Osvobozen mlhy, jakoby člověka cena v tom spočívala, co věří, a nikoliv co a jak koná, síly své uvolní ke službám svého společníka, pro lidstvo příští a za účelem přiblížení se těm ideálům všeho toho pravdivého, dobrého a krásného.

A nyní viš jsi-li volným a svobodným myslitelem a zdali takovým býti chceš. Před sebou samým sechovat se nemůžeš. A jestli ti svědomí tvé praví: ano, takým jsem, aneb snaha tvá, ano, takým se státi chce, pak pojď mezi nás. Slibovati tobě něčeho nemůžeme a ani nebudeme. Dárebník jest ten, který jen o zisk a ztráty pečuje, když zatím svědomí svého následovati by měl. Možné, že pronásledování bude ti údělem, přímo, aneb nepřímo, ale pak teprve přijď, když jsi pravým mužem a pravdivým člověkem. Jediné, o co tě žádáme u všeobecné jednotě svobodomyšlných, jest srdečné bratrství a věrné přátelství, jako soudruha v boji těžkém o duchovní, mravní a hospodářský blahobyt člověčenstva veškerého.

Zde naše pravice, podáš své?"

O VÝCHOVĚ NAŠEHO DOROSTU.

(Píše Frank Klepal.)

Co článků napsáno, kolik významných řečí již proneseno bylo za ten čas, co jsme si začali všimati té špatné výchovy naší mládeže, kolik pravdivých kritik přeslechnouti jsme museli, aniž bychom jediným slovem mohli se brániti; my jsme přiznati museli sami, že výchova naší mládeže je nepostačitelná, avšak po dokonalejší se sháněti, — to neuznávali jsme za svou povinnost. Nyní, když již i z nepřátelského tábora začínají poukazovat na naši mládež, jak je nezvedená, tu začíná nás to jen přece trochu dopalovat, a v takovémto rozechvění zdá se nám, že mohli bychom mnoho dobrých skutků vykonati, avšak schází nám jen ty prostředky. Začínáme se za naši mládež trochu stydět, uznáváme veřejně, že naše mládež česká je našemu národnímu životu úplně odcizena, že ztrácí veškerého zájmu pro ony vznešené ideály, kterým jejich rodiče po dlouhý čas svého života se vroucím zápalem se věnovali. Naš život národní nemá pro česko americkou mládež pravé ceny, život rozkoše a blaha jest jediným ideálem, pro který mládež horuje, tomu jedinému účelu obětuje ten celý čas svého života, vášnivě rozkoši a klaté zhýralosti. Tak smutný výsledek je dlouholeté naší práce, takovéto dosvědčení čteme teprve nyní ve sloupkách našich českých listů, a k vlastní naší hanbě doznati musíme, že tomu tak. Avšak kde vina, že dočkali jsme se podobných následků? Jest vina té mládeže, která již v útlém věku svém byla snad v těch nešlechtnostech vychovávána? Čím jest to, že mládež naše ztrácí úplně úcty před šedinami starého člověka, proč snášeti musí mnohá matka nevědku od nezdárných dětí svých? Jen proto, že výchova v jich mládí nebyla dostačitelnou, že v srdce toho dítěte nevšitila se lidskost a láska k bližnímu.

Snad mnohým z našich dětí dostane se řádné výchovy, avšak jak dlouho chrání se ten řádně vychovaný před nešlechtnou řadou svých soudruhů, jen krátký čas jest mocným vzdorovati jejich nátlakům, až konečně podlehnou jim

i sám, ku hanbě své i ubohých svých rodičů — a zapadne do bahna, z kterého již více nevybředne. Tak stávají se poměry naší mládeže stále horšími, a my začínáme k těmto věcem stále chladněji pohlížeti, nechťce ubíratí té divé omladině osobního práva, ponecháváme ji již záhy volnému osudu, úplného práva ve všem, hledíce se při tom jen dobře zachováti. Zajisté jest velice zpozdilý jednání těch rodičů, kteří svému synovi neb deři již od 14. roku ponechávají volnou vůli, nechají je samotné toulati se dlouho do noci po ulicích města i po výletech, majíce radost z toho, když jejich de-ruška neb synáček mají se k životu, avšak nepamatuje se na to, že ta přílišná volnost života přináší sebou špatné následky.

Jelikož náhled můj týká se má na prvním místě dorostu našeho, nechci tedy daleko od vytknutého cíle zabíhati, a proto uvéstí chci zevrubně, jak asi smýšlím co sokol o výchově našeho dorostu. — Jako evičitel žactva v jednom chicagském sboru měl jsem příležitost seznati ty zubožené poměry a tu znečistou výchovu, kterou zoveme výchovou sokolského dorostu. —

Častokrát posuzujeme náboženské školy a divíme se, že lid náš dosud může býti tak zatemnělým a mládež do těch škol k nim posílat, avšak přiznati musíme, že my našemu přesvědčení neumíme se tak věnovat, abychom docílili takových úspěchů, kterým těší se naši protivníci v náboženských školách. My sokolové pracujeme jen na tom, aby sbory naše byly silny počtem, a pak aby jsme se honositi mohli nádhernou budovou, kterou za krátký čas převezme od nás pivovar, přilákáme v kruh náš mnoho lidí takových, kteří vznešenou věc naši snižují, na místo co by ji měli zvelebovat, snažíme se, aby evičirny naše byly dorostem přeplněné, avšak užitek pro věc sokolskou jest z toho velice malý. My vydržujeme schopné evičitele pro svěřený ná- dorost, kláštery zase jeptišky; my posíláme dítky do evičení, protože jsme přesvědčeni, že těloevik je zdraví jejich prospěšným, my staráme se o ně celé jejich mládí, avšak k čemu, za co a pro co? — Náboženské školy hledí si své příznivce vychovat z neuvědomělé mládeže, ony chytanou je do svých otěží a drží se jich celý život, ony vydržují dobročinné ústavy pro mládež, tam si z nich též vychovávají jen svoje příznivce, a tak pracují pod rouškou svatosti a lásky pro bídný mamón, pro svůj zisk. — Nechceme snad my svobodomyšlní následovati je v podobném jednání, avšak jediný příklad vzíti si z nich můžeme, pracovati ve prospěch ne nás, ale ve prospěch věci sokolské, národní, a to docíliti můžeme jedině výchovou. Naše výchova sokolského dorostu je zneuctěna, pravil jsem výše, a k tomu mám vážné příčiny, poznané z vlastního přesvědčení. Naše sokolské evičirny jsou namnoze žactvem přeplněny, naši evičitelové trápí se s mnohými nezdárnými chlapeč celého jejich mládí, jejich rodiče uvolí se platiti ještě malý poplatek za každé dítě, evičitel běže ho do řad druhých evičenů, a běže na se zodpovědnost, a to jen k vůli tomu, že z těchto dětí chceme vychováti upřímné příznivce našemu Sokolství. Však jak dlouho vidíme tu jarou naši mládež v řadách sokolských, zdaž vyplní se přání naše? Zdaž vychováváme si z našeho dorostu alespoň příznivce, když ne sokoly? O ano, my z mládeže vychováváme si příznivce takové, kteří zajímají se o nás, ale jen tenkrát, když nás obchodně potřebují, neb když pořádáme nějakou tu zábavu, tak nás ti upřímní příznivci také navštíví. To jest ten celý výsledek té dlouholeté naší práce, kterou jsme věnovali naší mládeži, doufajíce, že jsme věci prospěli.

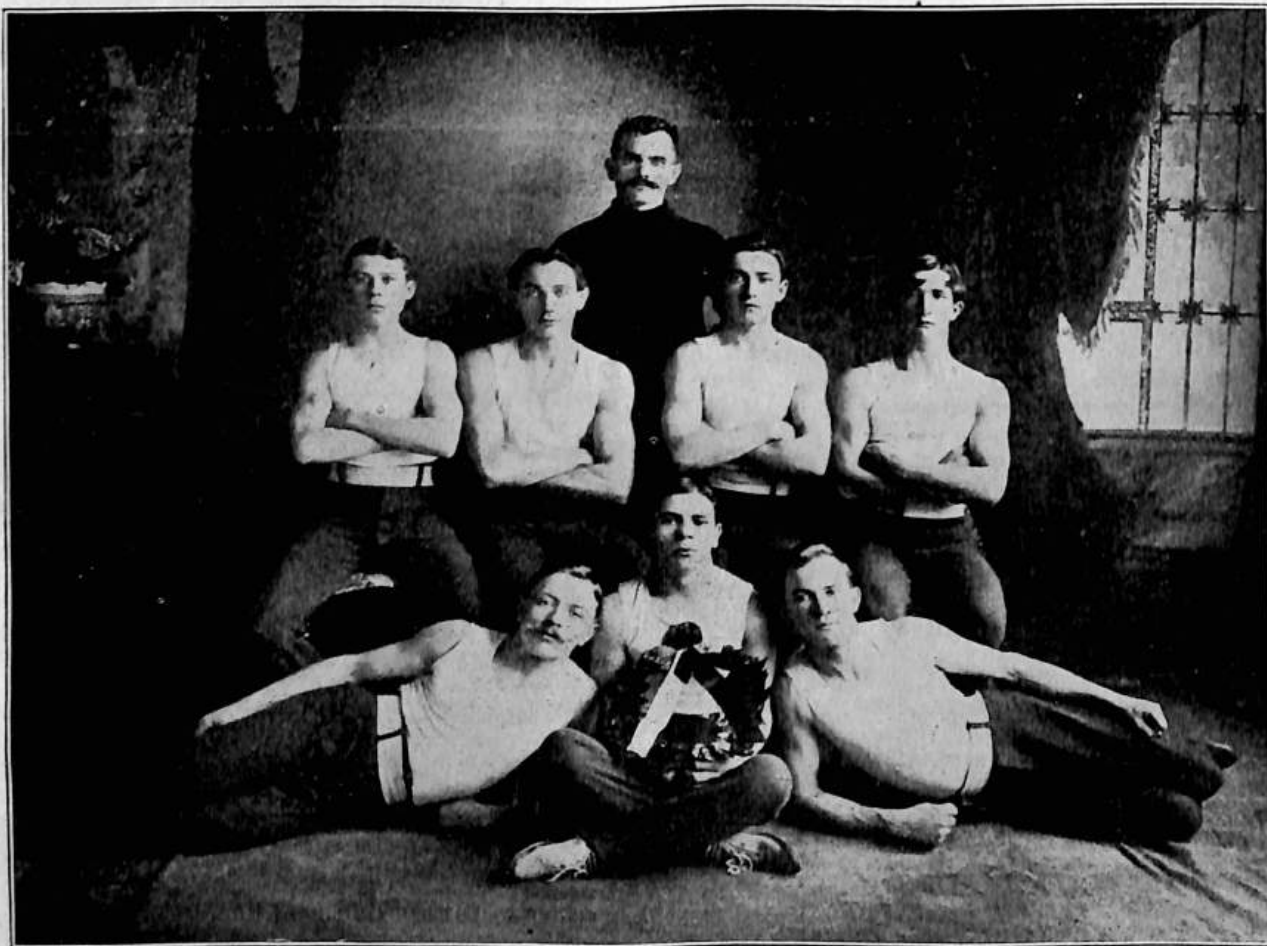
Náboženství vychovává a udržuje si dítky od kolébky až do hrobu, oni vzdělávají půdu, sejou do ní, jsouce jisti, že jim to úrodou bude nahrazeno. My pracujeme též, ale nesklízíme, užitek z naší práce nepatří nám, ale jinému. Tak pěstujeme my naši mládež v těloevičnách, ona je nám příznivou jen pokud škole neodroste, ale jakmile přestoupí čtrnáctý rok a opustí školní světnici, začíná navštěvovat evičirny jiné, jejím nejzamílovanějším evičením jsou nemravné tance a šindyky, a tak šlechtná jest výchova našeho dorostu.

A pakli chceme Sokolství postavití základy pevné, vychováváme si mládež správně, neb jen ona jediná jest s to,

poměry naše učiniti dokonalejšími. A tu hlavní vina spočívá i na rodičích, kteří doufají, že dítě jakmile škole odroste, má se samo o sebe starati, to jest ta velká vina, která potom činí poměry naší mládeže nesnesitelnými. Povinností našich českých rodičů jest dítky vychovávatí národně, pokrokově, neb jim to zde poměry dovolují, a ne ponechávat šířemu osudu, který z nich vychová zhýralce, odrodilce, ale nikdy upřímné vlastence. Pakli my sokolové, těleso pokrokově národní, dovolávati se chceme nějakých oprav mezi našimi členy, hled'me na prvním místě k tomu, abychom si v těch zásadách vychovávali nejdříve svoji mládež, která může působit více, nežli sokol, jehož hlava pokryta jest šedinami a tělo jeho sklání se nad hrobem, toho již nemusíme učití znáti naše zásady, neb my mladší převzali jsme je z rukou jejich,

a abychom školu navštěvovali všichni, kteří navštěvují také cičení. Takto naskytla by se těm starším našim činovníkům, řečníkům velká příležitost k opětné činnosti. Doufám, že podobná vzdělávací škola vychováti by nám mohla mládež upřímnější, že jedině tímto způsobem získali bychom si mládež onu pro vždycky, a ne jen na krátkou dobu. Pak nemuseli by již více ti svobodomyšlní naši sokolové posílat své dítky do náboženských škol. A proto nelitujme práce, ani obětí, pakli chceme se něčemu obětovati jest to na prvním místě naše mládež, náš dorost, který pomoci naší potřebuje. Silný jest národ ten, který vychovává si zdravou mládež, zdravé plémě, jen ten vydržeti může v boji započatém, nikdy neobstojí národ takový, který na místo mužů vychoval si strašáky. Naším vytknutým heslem jest, povznesení sil du-

Třetí vítězné družstvo Slovenského Sokola v New Yorku v nižším oddělení při hlavních závodech v St. Louis, Mo.

Cvičitel Jos. Mysliveček.
St. Lekhart St. Kišo. Al. Václavek Vik. Řehák.
Ad. Povella. J. Králík. R. Krupa

a tu zase jen k naší mládeži se obrátiti musíme, neb ta jest jediná, která vstříc jde dalšímu životu, která potřebuje duševní posily. A proto hled'me my sokolové, aby nám dorost svěřený vychováván byl národně, sokolsky, a to státi se může jenom tenkrát, pakli mu větší péči budeme věnovati, než jak jsme činili až dosavad. Založme našemu sokolskému dorostu vzdělávací školy, podobné besídkám, které by každý sbor sám pro sebe vydržoval, kde by se veškeré žactvo jednou za měsíc sešlo, tam by se mu přednášely dějiny národa českého, význam a účel Sokolství, tam učiti by se mohlo národním, sokolským písním, básním a vůbec všemu, co by jeho vzdělání bylo prospěšným, co by z něho učinilo mládež národně smýšlejší. Zajisté ze začátku musel by býti systém vyřizování částečně zajímavý, tak aby se dítky udržely,

ševních i tělesných v národě českoslovanském, a pakli si toto heslo chceme přisvojiti, hled'me je i plniti, hled'me výchovu naší mládeže zdokonalit, pracujme k tomu, ať z těch několika set našeho dorostu zůstane nám jich alespoň několik co sokolů, kteří jsouce přesvědčeni o našich zásadách, nebudou se za ně hanbiti, ale veřejně se k nim budou přiznávatí a je hájiti. Až výchova našeho dorostu bude tak dokonalou, pak teprve budeme moci směle i my doznati, že ve zdárném dorostu naše budoucnost a síla.

Obyčejně ti, kteří nedovedou tvořit, nejraději ničí co vytvoří jiní.

Z DĚJIN MAGNETIČNOSTI, ELEKTROTECHNIKY A ELEKTRINY.

(Dokončení.)

Po Faradově nálezů indukčních proudů nebylo ovšem daleko k stroji, který by proudy elektrické levně poskytoval. To pochopil také Pixi (v Paříži r. 1832) a sestavil první stroj, který měl ale mnohé nevýhody, hlavně ty, že se pohyboval baterií magnetů, dával proudy přetržité a střídavých směrův. Stroj ten byl od mnohých fysikův opraven, tak professor Peřina, Saxton, Stoecher a jiní.

Vedle vady jiných vad konstruktivních měly všechny ty stroje magnety stálé, ocelové, které vyvozovaly pouze slabé proudy. Stroje ty jsou trvale upotřebeny pouze pro silné proudy strojů k osvětlování výstražných pobřežních věží.

Aby vady ty byly odstraněny, zavedl W. Siemens roku 1857 jiný induktor, kterým docílil stálých proudův, ale přece střídavých směrův. V roce 1866 upotřebil Wilde st. sestavení nového stroje induktora Siemense, k němuž přidal kommutator (proudovrat), jímž se proudy staly stejnosměrnými. Vyvolav takto mezi poly stálých magnetů stejnosměrné elektr. proudy, vedl je drátem kolem dvou silných desk železných, které se tak staly elektromagnety, a mezi poly těchto dal jiný větší induktor s kommutátorem a teprve silné proudy tohoto navodiče vedl na místo upotřebení. Oba navodiče otáčel zvláštním pohonem (parním neb vodním), tak že se zde dospělo k přeměně mechanické energie v energii elektrickou. Také ty stroje byly vadné, dávající proudy stále slabší.

R. 1866 objevil Dr. Werner Siemens v Berlíně, chef konstrukč. kanceláře továrny strojnické, a s ním současně, ne-li dříve, ale zcela jinou cestou professor Wheatstone v Londýně zcela nový základ pro vyvození proudů elektrických, princip dynamoelektrický.

Bylo dávno pozorováno, že v každém železe, které bylo jednou zmagnetováno, zbyde něco magnetičnosti, a toho zbytku užili oba uvedení k tomu, by na počátku vyvodili proud magnetoelektrický z tohoto zbytku magnetičnosti, proud ten pak rozdělili a znovu vedli kolem železa a tak jeho magnetičnost zvýšili a tak stále silnější proud elektrický získali. Zde bylo pouze, aby navodič byl točen, pohyb ten obstaral jakýkoliv pohon.

Nyní mohla se tedy energie mechanická jednoduše ve velkém množství lacině převáděti v energii elektrickou, nebo-li proudy elektrické. Tímto principem otevřelo se pole, na kterém se mohla velmi rychle elektrotechnika vyvíjeti, neboť nyní se mohlo elektrických proudů upotřebiti tam, kde dříve pro velikou drahotu neobstály. Stroje ty opravil Angličan Ladd, který tvrdil, že jeho pomocník již v r. 1864 o principu elektrodynamickém přemýšlel.

Stroje tyto, byť i proudovratem opatřeny, vzbuzovaly přece proudy přetržité, tedy žádný proud stálý.

Professor A. Pacinotti ve Florencii sestavil si sice již v roce 1860 stroj, který poskytoval elektr. proud stálý, také jej r. 1864 popsal a vyobrazil, a také věděl zcela jasně, že princip ten jest velmi důležitý, ale stroj skutečně upotřebitelný pro obecné potřeby sestavil Belgičan Z. Theophile Gramme roku 1871.

Z. T. Gramme, nar. 1826 v Lutichu, byl zaměstnán jako stolař u společnosti l'alliance v Paříži, při stavbách magnetickoelektrických strojů. Jeho různých projektů si nikdo valně nevšímal, až konečně, nevěda ničeho o nálezů Pacinottiho, který zůstal uzavřen mezi zděmi kabinetu, sestavil samostatně navodič prstenový, jež způsobil novou dobu ve strojbě dynamoelektrických strojů. Po roce sestavil v Berlíně Bedř. z Hefner-Alfencku nový navodič, který některé menší chyby strojů Grammových ohešel.

Sotva získala elektrotechnika tak dokonalých strojův,

a předskočila o hodný kus ostatní odbory elektrotechniky, již snažili se ji tito dohoniti. Zdokonalení elektrického osvětlování vadilo, že nemohlo více svítilen obloukových být současně v témž proudovodu, aby vliv jedné ostatní nepociťovaly, jednalo se o dělbu elektrického světla. První ze šťastných řešitelů této dělby byl Rus Jabločkov se svou elektrickou svíčkou.

Krátce na to byly sestaveny svítilny differentialní od Siemens-Halského závodu, od Křižíka, Sedláčka-Wykulila a j. v. Křižík vskutku genialně rozřezal gordický uzel obtíž reguláčnických.

Druzí vynálezci stopovali myšlenku Jobardovu, pokoušeje se o to, jak osvětlovati rozžhavenými dráty nebo jinými hmotami, až podařilo se proudem elektrickým genialnímu Edisonovi šťastně úlohu tu rozřešiti, a světlo elektrické velmi drobně rozděliti. Dále pomýšlelo se nyní také na to, jak elektrické proudy opět v pohyb, nebo-li jak v energii elektrickou proměnit v mechanickou a jí dělit, neboť hlavní výhoda elektrických proudů spočívá právě ve snadné jejich přesnosti.

Elektrotechnikové snažili se vlastností té výhodně užítkovati; tak podařilo se roku 1879 sestaviti první, potřebnou, elektrickou dráhu Siemensovi a Halskému v Berlíně, ač ovšem prvních počátků toho druhu hledati musíme již u Jacobihů a u Davidsohnů, který v letech třicátých elektrickou dráhu s články Voltovými zřídil mezi Edinburgem a Glasgowem. Upotřebiti elektrických proudů k mechanické práci věděli nejrychleji Američané.

Při tak rozšířeném užívání elektrického proudu, které, ač velmi přítulné, často smrtonosnými býti mohou, snažili se elektrotechnikové proudy při vedení dosti bezpečnými, neškodnými učiniti, což se jim také podařilo.

Nejsnadnější byla úloha, jak zameziti ztráty elektrických proudů při vedení do větších vzdáleností, neboť měly-li se ztráty zmenšiti, musil by se drát proudovodný poměrně též sesilovati, což by bylo nejen drahé, ale i z jiných příčin nákladné, jinak by ale znemožnilo se osvětlování a zaopatřování silou okolí z ústřední stanice, nebo by se musily podobná ústředí omeziti na malé obvody. Jediný, tehdejší známý, prostředek k zamezení ztrát bylo zvýšení napjetí proudů; ale pak se ztěžilo upotřebení proudův, a což hlavní, proudy velikého napjetí jsou velmi nebezpečné, a proto se užívati jich nedoporučuje. Pro proudy střídavých směrů byl ovšem prostředek na snadě; proud takový lze přeměnit (transformovati), té zkušenosti bylo také užito v letech osmdesátých; napjetí elektrického proudu se nejprve zvýšilo, proud tak vysoko napjatý vedl se na místo potřeby a tam se transformoval na bezpečnější proud nízkého napjetí. Tím do určité míry bylo zatím potřebě vyhověno a doufáme, že se v té otázce ještě více docílí.

Jiným směrem rozšířilo se užívání elektrického proudu, když nalezl Francouz Planté a C. Fournier jak lze elektrický proud k potřebě nahromaditi.

Přístroje nahromadovací — podružné, sekundární baterie, vyrovnávají nestejnou měrnost ve spotřebě a výrobě proudu, čili zásobování proudovodu od chodu strojů na stanici proudodátne nezávislým, konečně ustejňují chod v proudovodech. To jsou veliké výhody.

Dále umožňují podružné batterie také užívati proudů v takých místech, kde by proud vyvoditi lze nebylo.

Elektrických proudův užíváno pro elektrochemické účely již dávno, ale po nálezů dynamoelektrických strojů se tento odbor elektrotechniky začal více rozvíjeti; pomijíme-li již velikého upotřebení pohodlných dynamo v galvanotechnickém průmyslu, jako poniklování, cuivre poli, a p. v., musíme jako velmi důležitý výsledek práce dynamo uvéstí výrobu aluminia. Až do nálezů dynamo dobýváno aluminium velmi

obtěžně a drazé; zabývaly se jím pouze dvě francouzské továrny, a to právě překáželo žádoucímu rozšíření kovů tak výhodných vlastností v průmyslu.

I zde podán opět nový důkaz, jak vývin jednotlivých odborův elektrotechniky závislým jest na zlevnění proudův elektrických, a jest zde ještě mnoho doháněti. Dosaváde jest dynamo odvislo od stroje, kterým se pohybuje.

Když parní stroj pohybuje dynamo, jest pochod práce tento: palivem se vyvinuje teplo, které se parním strojem mění v energii mechanickou, ta mění se dynamem v energii elektrickou.

Jelikož se parním strojem ztrácí 90 procent energie obsažené v uhlí (palivu), bylo by hospodárnější, kdyby se mohl parní stroj z kruhu onoho úplně vypustiti, a teplo přeměňovalo se přímo v energii elektrickou. Až toho se elektrotechnika dopídí, pak ovšem bude lze ony massy uhlí kamenného přímo přeměnit v nejobecnější údobu energie, v energii elektrickou, a pak také ovládne elektrotechnika všecku techniku.

Snad nejsme tohoto světobratného nálezu daleko, snad již onen geniální muž, onen vyvolenec štěstěny, který době své jméno v čelo vtláčí klepe na dvéře našeho desíletí — ale snad také ještě desíletí pominou, než cíle toho dosáhneme. — Kdož ví? Který národ propůjčí ze své duševní energie tak soustředěný tlum její? Ale ať objeví se kdekoliv, my voláme mu srdečně "Na zdar!"

Pohled'me ještě, jak udržovala krok s předešlými elektrotechnika založená na slabých prouděch elektrických. — Pokud se týče telegrafie, ta zůstala na starých základech, pouze se zdokonalovala, rozšířena bývali pouze o tiskací telegraf. Ale za to zmnožilo se její užívání, telegraf pobíhá nyní na dně moří, přes stepi sibiřské a australské, a roznese zvěst po povrchu celého světa v několika minutách. Za to se asi od počátku vývinu moderní elektrotechniky k telegrafii přisestřila telefonie, která zajisté znamená nejušlechtlejší a nejduchaplnější upotřebení proudův elektrických a v době nové telegrafie bez drátů.

Zpomeneme-li ještě použití slabých proudův elektrických v telegrafii výstražné a požárové, k řízení hodin atd., jakož stále rostoucí upotřebení jejich v lékařství, v kterých případech ovšem elektrotechnika hraje více podřízenou úlohu, přece i zde jeví se působnost proudův elektrických ve prospěch zdraví, života i majetku velice cennou. Připomeneme-li si neurčité ještě obrysy na obzor vystupujících postav telekroskopie, telefonie, hyalofotie a hyalofonie, proletěli jsme také půlstoletí života elektrotechniky a viděli, jak kámen ke kaménku budoval se nádherný palác elektrotechniky, v němž živeno jest na sta pracovníků, v jehož okolí otevírají se stále nová kutiska pro náleze, lezce a zužitkovatele, ale bez práva kutného, nepřístupná pouze těm, kdož práci ať duševní ať tělesné se vyhýbají.

V ZÁJMU VŠESLOVANSKÉHO SOKOLSKÉHO DNE V CHICAGU.

Ku konci minulého roku začalo se sokolskými sbory v Chicagu pilně pracovati na uspořádání nějakého společného výletu, s kterýmžto náhledem přišla před veřejnost T. J. S. Čechie, a za kterýmžto účelem svolal jmenovaný sbor zástupce veškerých sborů sokolských v Chicagu ku poradní schůzi, která se odbývala dne 28. září v síni Plzenského Sokola. Schůze byla četně zástupci navštívena a za prozatímního starostu zvolen Petr Churaň, za tajemníka V. Dvořák. Po zahájení této schůze oznámil starosta, jenž je členem T. J. S. Čechie, účel, za kterým schůze svolána byla, a žádal zástupce, aby se vyjádřili jak o věci té smýšlí, zdaž nebylo by záhodno nějaký společný výlet pořádati. Po dlouhotrvající debatě a vyměnění různých náhledů dán byl návrh, aby na

místě výletu uspořádalo se velkolepé veřejné evičení s průvodem, kterého účastníci by se sokolové, sokolky i dorost. Jelikož v této schůzi zastoupeny byly jenom sbory patřící k N. J. S., usneseno, aby tajemník dopsal veškerým českým, slovenským a polským sborům, aby do druhé schůze vyslaly své zástupce, kde se konečně mělo rozhodnout, co se má pořádati, zdaž přece jen nějaký ten výlet, aneb evičení.

Druhá schůze odbývala se dne 16. října, při které vedly se delší debaty o věci uvedené. Během této schůze podáno bylo oznámení Sokola Slávského, že není jim možno společné práce se účastniti, jelikož Župa Fugner-Tyrš, které S. S. členem jest, pozvána nebyla ku společné poradě. Většina zástupců pronesla svůj náhled, aby Župě Fugner-Tyrš bylo dopsáno a ji o spolupůsobení v této záležitosti uvědoměni dáno, tak aby bylo možno chicagským sborům pod župou F. T. stávajícím společně s námi pracovati.

Během této schůze bylo též jednáno, zdali by nebylo záhodno, aby tento výbor sestávající ze zástupců veškerých sborův chicagských stával tu pro vždycky jako stálá organizace, která by měla za účel střežiti veškeré záležitosti veřejné, společenské i národní, což by našemu Sokolstvu bylo věci zajisté prospěšnou. Avšak záležitost tato vzbudila horkou krev v bratřích sokolův polských, kteří se rozhodně proti něčemu podobnému vzpouzeli, odvolávajíc se, že nemohou sami o své vůli ničeho podobného učiniti, jelikož jsou pod mocí vrchního štábu, který je nechce k vodě připustiti, (chrání je před svobodomyslnými zásadami našich českých sokolův.) V této schůzi usněti se mělo, jak se veškeré sbory zastoupené o věci uradily, zdaž přejí si, aby se odbýval výlet, aneb veřejné evičení, jakož zdali stávati má též ona jmenovaná organizace. Většina zástupců vyjádřila se pro organizaci dosti příznivě, a velká většina zástupců pro odbývání společného všesokolského dne, spojeného s veřejným evičením. Mnoho dlouhých debat vedeno bylo, až konečně od organizace upuštěno a na zřetel vzat jedině Sokolský den. Zároveň zvolen byl výbor na vypracování programu a slavnost dle návrhu br. J. Košarě jmenovati se měla Všeslovanský Sokolský Den v Chicagu, kteréhožto jméno zůstalo.

Ve schůzi třetí, která se odbývala dne 15. listopadu, podáno výborem zvoleným následující usnesení:

"Uspořádáno budiž velké veřejné evičení sokolů, sokolek a žactva všech slovanských sokolských sborů v Chicagu. U příležitosti té pořádaný bud' te'ž i závody sokolů a sokolek, a to v pořadu takovém, aby jedno druhému na závadu nebylo."

Přijato, načež následovala volba činovníků a různých odborů. Za starostu ústředního výboru zvolen Petr Churaň, za náměstka Emil Tehlár, tajemníkem a účetníkem Vác. Dvořák, poklad. Vác. Klaus, do finančního odboru zvoleni: W. H. Černý, F. Randák, C. Fiala, A. Šustek a A. Višný. Do technického odb. zvoleni Jan Jiroušek, Karel Doubek, Fr. Klepal, Jar. Košar a Rud. Vacek. Do hospodářského a tiskového odb. zvoleni Fr. Fívek, Vác. Hauser, Jan Polonoe, Jos. Brouk, Fr. Polakovič. Technickému odboru dovoleno, aby si na výpomoc přibral schopné evičitele a náčelníky.

Během následující schůze přijat byl návrh, aby veškeré zastoupené sbory požádány byly o půjčku pěti dolarů, která jim má býti opět vrácena po slavnosti. Návrh přijat a zástupcům uloženo sbory o sumu tu požádati. Též různé náhledy stran vhodného místa a času byly proneseny. Zástupce Plz. Sokola, V. Dibelka, dává návrh, by hospodářský výbor prohlédl a seznal okolnosti, za jakých by se pro naši slavnost získati dalo obrovské a vhodné Colliseum. Hospodářský odbor zmiňoval a snažil se získati též různá jiná místa, avšak zůstalo při návrhu sokola Dibelky, aby se Colliseum rozhodně pronajalo. Návrh ten přijat a finančnímu a hospodářskému odboru uloženo záležitost stran pronajmutí Collisea řádně vyšetřiti a do příští schůze zprávu podati.

Ve schůzi odbývané dne 8. ledna podává člen finančního odboru, sokol Fr. Randák, zprávu o pronajmutí Collisea, která jest následující: Místnost tato jest k pronajmutí jedině na den 14. května a 30. dubna za cenu \$600. Delší debata

vedená stran této záležitosti mezi mnohými členy vzbudila opravdový náhled, že čas ten jest pro připravení veřejného evičení poměrně krátký, zdaž nebylo by lépe získati místo jiné. Sokol Košar jménem technického odboru zmiňuje se též o krátkosti času, avšak doufá, že při dobré vůli a neunavné práci našich sokolů nechá se veškeré evičení do té doby připravit.

V době, kdy konaly se schůze ústředního výboru, pořádal též několik mimořádných schůzí odbor technický, finanční a hospodářský. Ve schůzích technického odboru pracovalo se po celý čas plnou parou. Sokolu Jar. Košarovi svěřeno vypracování obrazových rejů a evičení prostných pro sokoly. Sok. Ant. Hallerovi a Janu Jirouškoví uloženo vypracovati evičení pro žáky. Cvičení pro sokolky, které pozůstávají bude z kroužení kůžely, uloženo též ku vypracování br. Ant. Hallerovi.

Dle návrhu br. Košare byl pořad navrhnut asi následovně: Ráno pochod do Collisea, tamtéž zkouška, v poledne zákusky. Od 2 do 5 hod. odp. evičení a pak koncert za spoluúčinkování Ústř. Pěvecké Jednoty, což přijato. Sok. Fr. Randák oznamuje v této schůzi, že vyjednával s ředitelem Collisea, který mu sdělil, že je k pronajmutí jediné na den 30. dubna a to za podmínek dosti slušných. Po svolení technického odboru byl dán návrh, aby se závazkem v obnosu \$150 sň na den 30. dubna zaručila a smlouva za stávajících podmínek podepsala. Sokol Vác. Klaus uvolil se lask. zapůjčiti sumu \$70, což mu po slavnosti bude vráceno. Na prohlédnutí místnosti zvoleni následující sokolové: Ant. Haller, C. Fiala, Fr. Randák a Fr. Klepal. Jelikož tajemník V. Dvořák z určitých příčin do poslední schůze se nedostavil, dán byl návrh, aby na místo jeho zvolen byl sok. Fr. Klepal, kterýžto návrh byl jednohlasně podporován a jmenovaný zvolen za tajemníka ústředního výboru pro Vseslovanský Sokolský Den.

Poslední schůze, která se konala dne 22. ledna, účastnil se též náš milý bratr a pořadatel "Sokola Amerického", dr. Rudiš-Jičínský, který schůzi naši též navštívil a mezi námi delší dobu strávil, přeje práci naší úplného zdaru. Schůze tato zakončena byla již pozdě večer a další určena na den 5. února.

Upřímné snahy a vytrvalá práce, s kterou Sokolstvo chicagské se na věci této podílí, vzbuzuje v nás domněnku, že dočkáti se můžeme i zdárného výsledku tohoto společného vystoupení. Pracujme tedy všichni, necht přání naše se nám skutečně vyplní k radosti naší, ku prospěchu Sokolstva a uznání jeho snah mezi veškerým lidem slovanským.

Na zdar! Tužme se!

Fr. Klepal.

CVIČENÍ SPOLEČNÁ

pro žáky a žačky tělocv. škol ku cvičení o Vseslovanském Sokolském Dni v Chicagu.

Cvičení provedena budou v nastoupení o pěti proudech a sice dvou čtyřstupových proudech dčvčat a třech čtyřstupových žáků:

Každý odd. rozdělen jest na tři části: A, B a C. Cvičení v A. sestává z pohybů paží, pro žáky a žačky. Ve cvičení B. ku stejným pohybům paží i pohyby nohou přidáme. V části C. žáci eviči výdrže, žačky evičení kroků provedou.

Při cvičení žáků, kde poloha rukou se neudává, jest paleová v předpažení a vzpažení, hřbetní v upažení a odpažení.

Základní postavení pro žáky: stoj spatný — připazit. Základní postavení pro žačky: stoj spatný — praporec skřemě vztýčené.

Při evičení kroků, kdy ruce žaček nejsou spojené, ruce o boky se opřou.

Ruch udáván jest všude v počtu dob středních.

CVIČENÍ ŽAČEK S PRAPORCI.

Oddíl I.

A.

- 1—2 Předpažit.
- 3—4 Upažit.
- 5—6 = 1—2.
- 7—8 Základní postavení.

B.

- 1—2 Stoj přednožný v levo.
- 3—4 Podřep přednožmo v pravo.
- 5—6 Stoj zákročný v pravo.
- 7—8 Základní postavení.

C.

Zástupy označeny jsou jako vnější (krajní) a vnitřní. Cvičenky pak počítaje od pravého krajního (vnějšího) zástupu jsou první, druhé, třetí a čtvrté.

- 1—8 Sestup dovnitř, krajní (vnější) čtyřmi úkroky dovnitř, vnitřní dvouma úkroky dovnitř a čtyřmi kroky na místě — (čtyřstupy spojí ruce).
- 1—8 Tři kroky v před a čtyři kroky na místě s obratem v l. čelem v zad.
- 1—8 Tři kroky v před a čtyři kroky na místě s obratem v l. čelem v před.
- 1—8 Dvojice (1 a 2 — 3 a 4), tři kroky v před zevnitř, (1 a 2 na pr. v přič, 3 a 4 na l. v přič) čtyři kroky na místě s obratem čelem v zad (1 a 2 v l. — 3 a 4 v pravo).
- 1—8 Dvojice tři kroky v před dovnitř a čtyři kroky na místě (všechny jsou opět ve čtyřstupu sestoupeném, čelem v zad).
- 1—8 Dvojice tři kroky v před zevnitř (1 a 2 na l. v přič, 3 a 4 na pr. v přič), čtyři kroky na místě s obratem čelem v před (1 a 2 v pr., 3 a 4 v l.).
- 1—8 Tři kroky v před dovnitř a čtyři kroky na místě.
- 1—8 Rozstup — 1. a 4. čtyřmi úkroky zevnitř, 2. a 3. čtyři kroky na místě a dva úkroky.

Oddíl II.

A.

- 1—2 Vzpažit na levo.
- 3—4 Trup otočit na pravo — předpažit vzhůru dolními oblouky.
- 5—6 = 1—2 (opět dolními oblouky.)
- 7—8 Základní postavení.

B.

- 1—2 Stoj únožný v levo.
- 3—4 Půl obrat v pravo (na levé špičce), stoj zánožný v pravo.
- 5—6 = Půlobratem v levo (na levé špičce) = 1—2.
- 7—8 Základní postavení.

C.

Stejně evičení kroků jako v odd. I. Sestup i rozstup stejným způsobem provedeme, obyčejné kroky však v dvoudobé měnné kroky změním.

Oddíl III.

A.

- 1—2 Upažit.
- 3—4 Upažit na pravo, pravá čelným kruhem dovnitř, levá obloukem spodním.
- 5—6 = 1—2 Pravá vydrží v upažení, levá obloukem spodním upaží.
- 7—8 Základní postavení.

B.

- 1—2 Stoj únožný v levo.
- 3—4 Úhyb v levo.
- 5—6 = 1—2
- 7—8 Základní postavení.

C.

- 1—8 Vnitřní kroky zevnitř (čtyřmi) přiřadí se do zástupů vnějších (druhé před první, třetí před čtvrté) a kroky na místě obrátí se čelem dovnitř, (třetí v pravo, druhé v levo).

Vnější čtyry kroky na místě a třemi kroky na místě obrát čelem dovnitř. Všechny spojí ruce.

- 1—8 Tři kroky v před a čtyry kroky na místě.
- 1—8 Tři kroky v zad a čtyry kroky na místě.
- 1—8 Tři kroky v před, čtyry kroky na místě a obrát čelem v zad (první a druhé v pravo, třetí a čtvrté v levo).
- 1—8 Vnější obejdou kol vnitřních předem. — Vnitřní kroky na místě, dvojný obrát (druhé v levo, třetí v pravo).
- 1—8 Vnitřní obejdou kol vnějších předem. — Vnější kroky na místě, dvojný obrát (první v pravo, čtvrté v levo).
- 1—8 Tři kroky v před a čtyry kroky na místě s obrátem dovnitř čelem (první a druhé v pravo — třetí a čtvrté v levo.)
- 1—8 Vnější čtyry kroky na svá místa a kroky na místě čelem v před. — Vnitřní kroky na místě, na poslední tři kroky obrát čelem v před.

Oddíl IV.

A.

- 1—2 Vzpažit.
- 3—4 Upažit, čelnými oblouky dovnitř.
- 5—6 =1—2 (nejkratší cestou).
- 7—8 Základní postavení.

B.

- 1—2 Stoj zákročný v levo.
- 3—4 Poklek v pravo (pravá noha šine se v zad).
- 5—6 =1—2 (Vztyk a šinout pr. nohu v před).
- 7—8 Základní postavení.

C.

Stejně evičení kroků, jako v odd. III., však vnější přířadí se do zástupů vnitřních. Na místo obyčejných kroků v před nebo při zatáčení konají se **dvoudobé kroky měnné**. V prvních osmi dobách na místě čelem dovnitř — čelem zevnitř žačky se nacházejí, tak že vše další evičení v obráceném pořádku provádějí.

CVIČENÍ ŽÁKŮ S ČINKAMI.

Oddíl I.

A.

- 1—2 Upažit.
- 3—4 Předpažit.
- 5—6 =1—2
- 7—8 Základní postavení.

B.

- 1—2 Výpad v levo v před zevnitř.
- 3—4 Odhyb v pravo.
- 5—6 =1—2
- 7—8 Základní postavení.

C.

- 1—4 Výskokem stoj rozkročný (čelný) — Upažit.
- 5—8 Předklon. — Předpažit, činky srazit (ruce v poloze hřbetní.)
- 1—4 Vzpřím. — Upažit.
- 5—8 Základní postavení.

Oddíl II.

A.

- 1—2 Vzpažit.
- 3—4 Upažit.
- 5—6 =1—2
- 7—8 Základní postavení.

B.

- 1—2 Výpad v levo stranou.
- 3—4 Úhyb v pravo.
- 5—6 =1—2
- 7—8 Základní postavení.

C.

- 1—4 Výpad v levo stranou. Vzpažit, činky srazit (ruce v pol. hřbetní).
- 5—8 Půl obrát v pravo, — poklek v levo. — Upažit.
- 1—4 Půl obrátem v levo vztyk — úhyb v pravo. — Vzpažit, činky srazit (ruce v pol. hřbetní).
- 5—8 Základní postavení.

Oddíl III.

A.

- 1—2 Paže skřít upažmo.
- 3—4 Mrštit stranou (do upažení). — Úklon na levo.
- 5—6 =1—2
- 7—8 Základní postavení.

B.

- 1—2 Stoj úkročný v levo.
- 3—4 Úklon na levo — úhyb v levo.
- 5—6 Vzpřím, náponem l. nohy stoj úkročný.
- 7—8 Základní postavení.

C.

- 1—4 Stoj úkročný v levo. — Paže skřít upažmo, činky srazit za hlavou (ruce v poloze malíkové.)
- 5—8 Mrštit stranou (do upažení). Přisunem levé nohy podřep.
- 1—4 Jako prvé čtyry doby.
- 5—8 Základní postavení.

Oddíl IV.

A.

- 1—2 Paže skřít zapažmo, ruce v poloze dlanní.
- 3—4 Trčít v před vzhůru.
- 5—6 =1—2
- 7—8 Základní postavení.

B.

- 1—2 Stoj přednožný v levo.
- 3—4 Únik v levo.
- 5—6 =1—2
- 7—8 Základní postavení.

C.

- 1—4 Dřep. — Paže skřít zapažmo (v pol. dlanní.)
- 5—8 Podpor ležmo za rukama.
- 1—4 Podpor dřepmo.
- 5—8 Základní postavení.

CVIČENÍ PROSTNÁ

ku veřejnému cvičení na Všeslovanský Den Sokolský v Chicagu.

Základní postavení: stoj spatný, připážit, ruce v pěst sevřené.

Ruch: mírný.

Časomíra: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8.

Poznámky: Půl obraty, neb celé obraty ve stoj nožnému provádí se na špičce nohy nožné a o patě nohy stojné. Při stoj kročném $\frac{1}{2}$ neb celý obrát o patách obou nohou provádíme. Poloha rukou v předpažení, zapažení a vzpažení jest palecová, v upažení a odpažení jest hřbetní.

Veškeré pohyby paží, nohou i trupu prováděny bud' tez úsečně, tak aby polohy vzniklé jako výdrže jedné střední doby vznikly.

Odd. I. a II. evičí se jednou v pravo a jednou v levo, celé pak čtyřikrát se opakuje.

Oddíl III., IV. a V. evičí se veskrz čtyřikrát v pravo a pak opět čtyřikrát v levo.

Oddíl I.

1. Stoj přednožný v pravo — předpažit.
2. Upažit.
3. Celý obrát v levo, v stoj zánožný v pravo — vzpažit, dolními oblouky dovnitř.
4. Poklek v pravo — upažit.
5. Vztyk, stoj přednožný v pravo — vzpažit.
6. Celý obrát v levo do stoji zánožného v pravo — levá předpažit vzhůru, pravá zapažit (nejkratší cestou.)
7. Přisunem pravé nohy stoj spatný — předpažit.
8. Připažit.

Oddíl II.

1. Stoj únožný v pravo — vzpažit (předp.)
2. Upažit, čelnými oblouky dovnitř.

3. Půl obrat v levo, v stoj zánožný v pravo — předpažit pravá obloukem (dolním).
4. Podpor v podřepu zánožmo v pravo.
5. Vztyk, stoj zánožmo v pravo — předpažit.
6. Půl obrat v pravo, v stoj únožný v pravo — upažit (pravá obloukem spodním).
7. Přisunem pravé nohy stoj spatný — předpažit (dolními oblouky na zad.)
8. Připažit.

Oddíl III.

1. Vzpažit upažmo — (stoj spatný.)
2. Předklon (paže ve vzpažení, stoj spatný.)
3. Vzprím — předpažit.
4. Výpad v pravo v před — upažit.
5. Půl obrat v levo, úhyb v levo; (paže zůstanou v upažení.)
6. Úklon na levo (paže v upažení, hled obrácen k pravé ruce.)
7. Vzprím, náponem levé nohy stoj úkročný v pravo — předpažit.
8. Přisunem pravé nohy stoj spatný — připažit.

Oddíl IV.

1. Výpon — předpažit.
2. Dřep — (paže v předpažení.)
3. Paže skrčit zapažmo a třít dolů.
4. Podpor ležmo za rukama.
5. Podpor v podřepu zánožmo v levo (pravá noha mezi ruce.)
6. Vztyk v stoj zánožmo v levo — předpažit.
7. Půl obrat v levo v stoj únožný v levo — upažit (levá noha obloukem spodním.)
8. Přisunem levé nohy stoj spatný — připažit.

Oddíl V.

1. Výpad v pravo v zad — paže skrčit zapažmo.
2. Třít vzhůru — (malý záklon a hled k rukou obrácen.)
3. Výpad v pravo v před — levá zapažit (bočným obloukem dolním napřed), pravá předpažit vzhůru (bočným kruhem napřed = rub vrchní.)
4. Výdrž.
5. Celý obrat v levo do stoje zákročného, v pravo — vzpažit.
6. Předhyb v levo — pravá napřed na rub vnitř (bočným obloukem spodním zevnitř), levá kryt vrchní.
7. Půl obrat v pravo, v stoj úkročný v pravo — paže skrčit zapažmo a třít stranou.
8. Přisunem pravé nohy stoj spatný — připažit.

CVIČENÍ S KŮŽELY

pro Sokolky k závodům Župy Severo Východní r. 1905.

Cvičení obsahují kroužení a pohyby nohou a sestávají celkem ze čtyř oddílů. Každý oddíl obsahuje dvě sestavy: A. a B. V oddílech I., II. a III. v B. cvičíme ty samé kruhy jako v A. stejného oddílu, však pohyby nohou je doplňujeme. Odd. IV. sestává pouze z cvičení kruhů (bez pohybů nohou). Každá sestava cvičí se dvakrát v pravo a dvakrát v levo a pak bez přestávky do sestavy B. přechází se. Mezi každým oddílem jest přestávka 32 doby. Při nastupování nesou se kůžele pod paží (u boků) hlavice v před. Při přestávkách, zdali půda dovolí, postaví se kůžele v prvních čtyřech dobách v před a na 28. dobu opět se uchopí a skrčmo vztýčí. Při pohovu páže v zad složené.

Základní postavení: stoj spatný, kůžele skrčmo vztýčené.

Ruch: střední.

Časomíra: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8.

Oddíl I.

A.

Trčením vzpažit — kůžele vztýčené.

1. Velké kruhy v předu na pravo.
2. Malé kruhy v zadu na pravo (ve vzpažení).
3. Velké kruhy v předu na pravo.

4. Malé kruhy na pravo, levou v předu, pravou v zadu (ve vzpažení).
5. Velké kmihi v předu na pravo (do upažení na levo).
6. Velký vodorovný kmihi spojený s malými vodorovnými kruhy na pravo nad rukama, do upažení na pravo.
7. Velké kmihi v předu na pravo (do vzpažení).
8. Malé kruhy v zadu na pravo (ve vzpažení).

B.

Stejně cvičení s kůžely, s připojením pohybů nohou:

- 1—2 Stoj spatný.
- 3—4 Stoj úkročný v pravo.
- 5—6 Úhyb v pravo.
- 7—8 Přisunem pravé nohy stoj spatný.

Oddíl II.

A.

Trčením vzpažit, kůžele vztýčené.

1. Velké kruhy v předu dovnitř.
2. Malé kruhy v zadu dovnitř (ve vzpažení).
3. Velké kmihi v předu dovnitř do upažení.
4. Kůžele složit na paže (v upažení, půdce kůželu směřují k ramenu.)
5. Pravou malý kruh v zadu zevnitř (za rukou), levou velký kmihi v předu zevnitř do vzpažení.
6. Pravou velký kmihi v předu zevnitř do vzpažení, levou malý kruh v zadu zevnitř (ve vzpažení).
7. Velké kruhy v předu zevnitř.
8. Malé kruhy v zadu zevnitř (ve vzpažení).

B.

Stejně cvičení s kůžely s připojením pohybů nohou.

- 1—2 Stoj zákročný v pravo.
- 3—4 Výpad v pravo v před
- 5—6 Přisunem pravé nohy stoj spatný.
- 7—8 Stoj spatný.

Oddíl III.

A.

Trčením vzpažit, kůžele vztýčené.

1. Velké kruhy v předu zevnitř.
2. Malé kruhy v zadu zevnitř (ve vzpažení).
3. Velké kruhy v předu zevnitř.
4. Kůžele skřížít vzpažmo, levá před pravou.
5. Velké kruhy v předu na pravo nesoudobně (levou paží počínáme — pravá pak následuje.)
6. Malé kruhy v zadu na pravo (ve vzpažení, nesoudobně.)
- 7—8 Velké kruhy v předu na pravo s malými kruhy v předu dole.

(Malé kruhy konáme uprostřed velkého kruhu, t. j. konáme kmihi dolů na pr., kruhy malé a kmihi v stejném směru do vzpažení.)

B.

- 1—2 Stoj předkročný v pravo.
- 3—4 Poklek v levo.
- 5—6 Vztyk a přisunem pr. nohy stoj spatný.
- 7—8 Stoj spatný.

Oddíl IV.

A.

Trčením vzpažit, kůžele vztýčené.

1. Velké kruhy v předu na pravo.
2. Levou velký kruh v předu na pravo, pravou malý kruh v zadu (ve vzpažení) na pravo.
3. Velké kruhy v předu na pravo.
4. Levou velký kmihi v předu na pravo (dovnitř) do upažení, pravou ze vzpažení střední kruh na pravo (zevnitř) do upažení. — (Obě paže jsou v upažení.)
5. Velké kmihi vodorovné, spojené s malými kruhy dovnitř (paže jsou pak skřížené.)
6. Velké kmihi vodorovné, spojené s malými kruhy zevnitř (paže jsou pak opět v upažení.)
7. Pravou malý kruh v zadu (za rukou) zevnitř, levou velký kmihi v předu zevnitř do vzpažení.
8. Pravou velký kmihi v předu zevnitř do vzpažení, levou malý kruh v zadu zevnitř (ve vzpažení.)

B.

1. Levou velký kruh v předu zevnitř, pravou malý kruh v zadu zevnitř (ve vzpažení).

2=1

3. Levou malý kruh v zadu zevnitř (ve vzpažení), pravou velký kruh v předu zevnitř.

4=3

5. S půl obratem v levo levou přešvih vrchní do předpažení, pravou velký kmih zevnitř (do předp.).
6. Malé kruhy bočné, pravou na zad, levou na před.
7. Půl obrat v pravo, pravou přešvih vrchní a velké kruhy v předu zevnitř.
8. Malé kruhy, (ve vzpažení) pravou v předu, levou v zadu.

Bratry cvičitele žádám, by není-li jim vše jasné, mne upozornili a s ochotou vše jim vysvětleno bude. Zároveň nechť v čase nejkratším i počet sokolek mně oznámí, bych i nástup ku cvičení vypracovati mohl. Na zdar!

Jan Fryš, župní náč.

CVIČENÍ S TYČEMI

pro závody Župy Severo Východní t. r.

Sestavil Jan Fryš, žup. náč.

Celé cvičení sestává ze čtyř oddílů a každý oddíl ze dvou různých sestav, označených písmeny A. a B., kteréž v každém oddílu bez přestávky se přecvičí. Mezi jednotlivými oddíly 32. dobou přestávku vykonáme. Každou sestavu čtyřikrát provedeme. — Tyče stanoveny jsou dřevěné.

Základní postavení: Tyč čelně, dole rovně — stoj spatný. (Tyč držíme blíže konců.)

Ruch mírný.

Čas: 1. 2., 3. 4., 5. 6., 7. 8.

Oddíl I.

A.

- 1—2 Tyč čelně, na prsa rovně, stoj úkročně v pravo.
3—4 Tyč čelně, vzhůru rovně (trčením) Úhyb v pravo.
5—6 Tyč bočně, pod levé rameno, rovně v levo v před. Půl obrat v levo, ve stoj zákročně v pravo.
7—8 Půlobratem v pravo s přísunem pravé nohy, základní postavení. Příštích osm dob opáčně.

B.

- 1—2 Tyč čelně, na prsa rovně. Dřep.
3—4 Tyč čelně vzhůru rovně (trčením). Výpad v pravo stranou.
5—6 Tyč bočně, pod levé rameno, rovně v levo v před. Půl obrat v levo, poklek v pravo.
7—8 Vztyk, půl obrat v pravo a přísunem pravé nohy základní postavení. Příštích osm dob opáčně.

Oddíl II.

A.

- 1—2 Tyč čelně, na prsa rovně, skřižmo v pravo (převrátit v pravo.) — Stoj zánožný v pravo.
3—4 Tyč čelně, v před vzhůru rovně. — Výpad v pravo v před zevnitř (malý záklon).
5—6 Dolním obloukem tyč k levému rameni, kolmo v levo vzhůru. — Celý obrat v levo, předhyb v levo.
7—8 Přisunem pravé nohy základní postavení. Příštích 8 dob v stejnou stranu cvičení provádíme a pak dvakrát v to samé opáčně opakujeme.

B.

- 1—2 Tyč čelně, na prsa rovně skřižmo, tyč převrátit 2krát: v pravo a v levo. Stoj spatný.
3—4 Tyč čelně, k levému boku, šikmo v levo stranou. Výpad v pravo stranou.
5—6 Tyč čelně, k pravému rameni, strmě v pravo stranou. Úhyb v levo, úklon na levo.
7—8 Vzpřím a přísunem pravé nohy základní postavení. Příštích osm dob opáčně.

Oddíl III.

A.

- 1—2 Tyč zadně, za hlavou rovně. Stoj zákročně v pravo.
3—4 Tyč čelně, před prsa rovně. Výpad v pravo v před zevnitř. Předklon.
5—6 Levou páži vzpažit zevnitř — tyč v pravé ruce v odpažení, bočně šikmo v pravo stranou, levý konec tyče jest u podlahy. Vzpřím, úhyb v levo — půl obratem v pravo.
7—8 Přisunem pravé nohy a půl obratem v pravo základní postavení. Příštích osm dob opáčně.

B.

- 1—2 Tyč zadně, za hlavou rovně. Výpad v pravo v zad.
3—4 Tyč čelně, před prsa rovně. Půl obrat v pravo, stoj zánožný v pravo, předklon.
5—6 Pravou páži předp. vzhůru. Tyč v levé ruce v zapažení, šikmě v zad, pr. konec tyče u podlahy. Výpad v pravo v před.
7—8 Přisunem pravé nohy a půl obratem v levo základní postavení. Příštích osm dob opáčně.

Oddíl IV.

A.

- Tyč podchmatem.
1—2 Tyč čelně, před prsa rovně. Stoj zákročně v pravo.
3—4 Výkrutem v pravo (vtočením) tyč čelně, k pravému rameni, strmě v pravo stranou. Výpad v pravo stranou.
5—6 Výkrutem v pravo (vytočením) tyč před prsa kolmo, pravá nad levou. Dřep přísunem pravé nohy.
7—8 Vztykem základní postavení. Příštích osm dob opáčně.

B.

- 1—2 Výkrutem v pravo (vtočením) tyč čelně, k pravému rameni, rovně v pravo stranou. Výpad v pravo stranou.
3—4 Výkrutem v pravo (vytočením) tyč bočně, dole rovně pravá před levou, levý konec tyče přijde mezi nohy. Stoj rozkročně (náponem pr. nohy), předklon.
5—6 Výkrutem v pravo (vtočením) tyč k pravému rameni, kolmo v pravo vzhůru. Výpad v pravo v zad zevnitř.
7—8 Výkrutem v pravo (vytočením) a přísunem pravé nohy základní postavení. Příštích osm dob opáčně.

Z NAŠICH KRUHŮ.

Hlídka domácí.

— T. J. S. v Little Ferry, N. Y., prodá dosavadní sokolnu a zakoupí záhy místnosti vhodnější požadavkům nynějším spíše vyhovující.

— T. J. Sokol v Omaze a T. J. Tyrš Cedar Rapids Sokol mají nyní i pěvecké kroužky, jež doufáme, že činiti se budou, abychom záhy o nich slyšeli.

— Dělnicko-Americký Sokol v New Yorku uspořádal minule pěknou přednášku 'O postavení žen ve společnosti.' Přednášel br. E. Voseka. S přednáškou spojen byl i pořad zábavný. Účastenství lidu bylo slušné.

— Česká Stráž v Chicagu poslala dne 3. t. m. velikému Slovane biskupu Jos. J. Strossmayerovi do Djakova v Chorvatsku blahopřejný telegram k jeho devadesátiletému narozeninám a sice tohoto obsahu: "Všeslovanství v duchu Tvém, budiž všude domovem."

— Případným způsobem uctili svobodomyslní v Chicagu, seskupení v Stráži Osvojených, 167. výročí narozenin Tomáše Paina, jednoho ze zakladatelů této republiky a velikého

bojovníka za duševní svobodu. Anglickou řeč přednesl bývalý soudce Copeland, česky promluvil p. J. J. Král. Dále pěkný program, sestávající ze zpěvů a čísel hudebních, byl proveden.

— Snahu po dokonalosti duševní cvičícího členstva našeho, mládeže a dorostu máme podporovati vždy, máme přítomností svou v sokolně, třeba jsme byli již staří, nabádati a nenechatí vše jen na bedrách cvičitele. Máme se občas do sokolny na cvičení podívat a takováto přítomnost starších, těm mladším jen dokáže, že skutečně o ně dbáme a pečujeme, z práce jejich se radujeme.

— Četli jsme br. Jos. Štíbra články, které napsal za účelem spojení dvou velikých těles národních v Clevelandu, sboru svého T. J. S. Čech se siní Národní a za práce ty mu vděčíme, dokazují, že zájmy celku máme na zřeteli, vedle snah našich na povznesení činnosti tělocvičné. Co v jiných menších osadách českých síly tříští, větší města nám dokazují, kde nejvíce a v čem síla spočívá.

— Proto, že někde besídky a nedělní schůzky našeho dorostu se nepodařily, nesmí sbory dotyčné ustati i musí za povinnost míti veškeru mládež českou v sobě soustřediti, pokračovati ve výchově tam, kde škola přestala, doplňovati vědomosti mládeže, jež ze škol veřejných si přinesla, vedle oněch ze školy české, musíme vychovávat si charakter a členstvo nejen jaré, statečné, zdravé a mužné, ale i obětavé k práci na prospěch lidu.

— Ve spojení jest síla a tříštěním sil žádné české osadě se neposlouží. — O tom opět podán pěkný doklad v Clevelandě, kde Tělocvičná Jednota Sokol Cleveland, uznávají potřebu lepších místností, spojí se se správou Česko-Americké síně. Mnohý zdar sboru, jenž na nový rok pořádá veřejné, měl na cvičišti 150 cvičenců, vedle pěkné sestaveného pořadu za veliké návštěvy lidu.

— Cvičící členstvo T. J. S. Omaha odevzdalo br. R. Havelkovi odstoupujícímu náčelníku a starostovi za mnohé jeho zásluhy skvostný monogram na památku. Br. Havelka si uznání věru jen zaslouží. A dobře k tomu podotýká tamní list: "Vždyť v nynější době tak málo dostane se uznání poctivé práci a snažení, a nadšený bojovník spíše může očekávat pohrdání a úsměšku, než díky za nevdechovanou svou práci v životě našem národním."

— Dostali jsme tentokrát troje "Šibřinky" a sice z New Yorku, St. Louisa a sboru místního. Nepřikládáme takovým listům mnoho důležitosti, aniž lehtá nás hned každý vtíp za vlasy přitažený, ale tolik řekneme, že tentokrát sbor místní rozhodně předčil New York i St. Louis nejen co do látky, ale i uspořádání oznámek a přijímání jich. Ostatně jen sluší nám, když používáme pozvánek důstojných, skromných, jednoduchých a nenákladných, bez přepychu a titěrnosti.

— V lednovém čísle loučí se s pořadatelstvím "Besídky Sokolské" br. Jos. C. Stuehlík, činnovník nad jiné pilný, pokrokový skrz na skrz a muž celý, jenž práci na prospěch celku se byl věnoval upřímně a poctivě. A práce té budeme postrádati i my, již znali jsme ty snahy jeho na prospěch Sokolstva veškerého a soustředění v jednom velikém Svazu, snahy N. J. S. jen přátelské a dobru i povznesení činnosti tělocvičné všech nás bez rozdílu. Místo bratra odstoupivšího přijal br. Em. Voseka, jenž přejeme vše dobré, hodně energie a neseme vstříci i naše přátelství.

— Vsesokolské cvičení veškerých sborů chicagských, jež mělo pořádati se kdys v červnu, bude odbývat se dne 30. dubna v rozsáhlém Collisenu v Chicagu a na přípravných pracích podílí se sbory následující: Plzeňský Sokol, Slovanská Lípa, Sokol Čechie, Sokol Chicago, Sokol Tábor, Sokol Praha, První Slovenský Sokol, Sokol Slavia, Nitranský Slovenský Sokol, Slovenská Tělocvičná Jednota č. 39, Sokol Slávký, Sokol Miroslav Tyrš, Sokol Pokrok, Česko-Americký Dělnický Sokol, Klatovský Sokol, Sokol Polský, Sokol Vlast, Tělocvičná Jednota Sokol Havlíček, Sokol Fugner a Sokol Čech na Křižovatce. Každý sbor zvolil si tři zástupce, již jsou oprávněni v jeho zájmu ve společných schůzích jednati. Sta-

rostou sloučeného tělesa jest br. Petr Churaň, pokladníkem br. Václav Dibelka, tajemníkem br. Fr. Klepal.

— O veřejném cvičení T. J. Sokol v South Omaze čteme v "Pokroku" mezi jiným: "T. J. Sokol v South Omaha zahájila nový rok veřejným cvičením, ukázkou to práce své a činnosti za rok minulý. Návštěva byla dosti uspokojivá, ač mohla býti značně větší, a všichni účastníci s netajeným zájmem a patrným zalíbením sledovali ladné výkony cvičenců. Cvičení zahájil sbor sokolek "Libuše" vedením br. F. Kubína. Ač vystoupily pouze jednou, přece dokonale jejich výkony s tyčemi získaly jim přízeň všech přítomných. Žáci i žačky vzbudily výkony svými skutečný obdiv: Žáci skokem do výše až 5 stop a cvičením na koni na šíř a žačky skokem do výše až 5 stop, prostoevikem s vlnkami i bez nich a cvičením na koni na šíř. Žáci cvičili vedením sokola Fr. Vankáta a zákyně vedením sokola Jos. Štěrbý a na výkonech žactva bylo viděti, jak dorost náš s nadšením se věnuje cvičení a jak slibuje se stát v nedaleké budoucnosti pevnou oporou Sokolstva a jeho vznešených a ušlechtilých snah. Sokolové cvičili vedením sok. Jana Ohnesorga na hrazdě, na bradlech a na koni na děl velmi pěkně a přesně a zdařilé výkony zamlouvaly se obecenstvu, o čemž svědčil častý a bouřlivý potlesk."

Věci české a slovanské.

— Ve školním roce minulém pořádán byl při českém ústavě učitelském v Praze zvláštní celoroční kurs pro tělocvik, na nějž potřebný náklad povolilo ministerstvo vyučování a pak že tělocvik nerazí si cestu.

— Od čtvrtého až do dvanáctého tohoto měsíce pořádány byly ve Stockholmu nordické hry obyvatelstva poloostrova skandinávského, sportovní to slavnosti rázu národního. Pořád byl výlučně s ohledem na poměry severního pásma zvláštní a zajímavý. Pozorností známého přítele českého Sokolstva plukovníka Balceka dostalo se našim ve vlasti staré ku hrám těmto vřelého pozvání.

— V řadách našich často jevila se potřeba navázati styky s bratry našimi v Čechách. Proto také náš V. V. se ve směru tom staral, a při dobré vůli na obou stranách doufejme aspoň v nějaké výsledky. Potřeba ta však i jinde se jeví, jakž "New Yorkské Listy" dobře praví:

"Častokrát již byla přetřásána otázka navázání jakýchsi duševních styků mezi českou větvi v Americe a starou vlastí. K definitivnímu kroku však až dosud nedošlo. Patrně následkem nedostatku dobré vůle na obou stranách. Česká veřejnost ve staré vlasti a rozhodující kruhy tamnější, jak se zdá, zvykly si považovati nás za větev ztracenou, s níž netřeba počítati. Jest to osudná chyba, ne tak pro nás zde, kteří odsouzení jsme, abychom tu na vlastní pěst ubájlili svoji existenci, jako pro Čechy samotné. Udržování duševních a po případě i obchodních styků se starou vlastí prospělo by především této, neboť při panující tam tísní hospodářské americký dollar mohl by tam vyplnit různou mezeru. Takto ale proces odlišovací stupňuje se rok od roku. A s politováním doznati dlužno, že odcizování tu urychlují právě ti, od kterých dalo by se očekávati, že přispějí k navázání užších styků, právě ti různí hosté z Čech, kteří přijdou sem, okouknou se zde a vrací se zase domů, ne aby tam poukázali na to, jak macešsky chovají se národní kruhy tamnější vůči větvi americké, nýbrž aby tu trhlínu ještě více rozšířili nesprávným líčením zdejších poměrů. Za takových okolností nezbyvá nám ovšem, nežli abychom si ten svůj národní boj zde vybojovali sami, na vlastní pěst."

— Sokolstvo České těší se na Rusi nejen vřelé účasti a pozornosti v nejširších vrstvách národních, ale i velké přízni v kruzích paedagogických, jež uznávajíce výborné zásady tělocvičné soustavy Tyršovy, uvádí je na své školy pomocí učitelů tělocviku, z řad sokolstva vyslaných. Již po více let obrací se k návrhu ministerstva a krajských inspektorů školních fideleté gymnasií a jiných ústavů na Rusi, na pražské kruhy sokolské o doporučení vhodných sil učitel-
ských, kteroužto cestou po pečlivém výběru vyslána již zna-

ná řada sokolů do všech končin Rusi jako do Tiflisu, Petrohradu, Moskvy, Kyjeva, Oděsy, Baku, Taškentu, Jekaterinoslavu a pod. Budiž vzdán při tom průchod pravdě, že všichni těší se přízni a dobývají sobě i národu našemu vzornou prací a opravdovou snahou všeobecné úcty.

Dorost.

— První školní zábavu pořádala Těl. J. Sokol Mt. Pleasant v sobotu, dne 7. ledna t. r. Pořad byl: Deklamace, zpěvy a básně školní dítky čes. svob. školy. Řídil učitel br. V. Loyda.

— Také Sokol Česko-Zábavný v Clevelandě pořádal veřejné žactva. Cvičilo celkem 60 dítek vedením bratří F.

vedle angličtiny vám jen prospěje a cvičitel milerád vysvětlí vám mnohé i po anglicku, když by jste je požádali. Nikdo na vás neřádá, aby jste nemluvili mezi sebou anglicky, ale v tělocvičně buďte naši a dle toho i hovořte.

— Poslouchati cvičitele svého, jako učitele, aneb učitelku ve škole jest jen vaší povinností. Co byla by vám cvičení platna, když soustavně by se neprováděla dle velení cvičitele, když vědomě kázně porušujete, cvičiteli ztrpčovali by jste chvíle práce, již vám věnuje? Bylo by to asi zrovna tak, a také tolik, jako když byste se neučili a věděli, jak ve škole ošiditi chcete učitelku o zkouškách, když něco za její zády opíšete a tak chcete jen školou projít. Školu třeba projdete, ale dopouštějíte se vědomě takového šizení a podvádění, šidíte sami sebe pro budoucnost vlastní, zůstávající

Vítězné čtyři T. S. Dívek a Paní v New Yorku ze závodů sokolek při hlavních závodech v St. Louis, Mo.

Zděňka Žáková. M. Ježková. Kar. Kozlíková. Růž. Kutilková. Bož. Křepelová.
Růž. Wokálova. A. Horáčková. Cvič. F. Martyny. Lot. Svobodová. A. Semerádová
Jar. Kuchařová. Mat. Wokálova. M. Bartová.

Peterky a L. Urbance. Aby mělo žactvo větší chuť do práce tělocvičné, obdrželo vhodné dárky.

— Kde máte sprchy nyní vlažné, v létě pak studené vody v Sokolně, nezapomeňte jich po cvičení důkladně použít. Nedovádějte mnoho, ale naučte se pěkně rukama třít dolů po svalu, jimž ve cvičení právě náležitě dali jste pohybu. Tak prospějete si i můžete prospěti druhým, jestli se domluvíte, a také bederní svaly způsobem tímto na vzájem si osvěžíte.

— Víme, že jazykem v zemi této obvyklým jest angličina a řečí vaší ve škole, proto však, když jste ve cvičení, mluvte co nejvíce možno česky, nejen aby jste se naučili, ale poznali tím spíše vlastní cenu naší soustavy tělocvičné a mnohé její přednosti. Ostatně znáti jazyk otců svých,

neuvědomělými, neučíte se jak by jste měli a chybujete, jako škodili by jste jen sobě, nechtíce podrobiti se kázní a cvikům cvičitelem určených.

— Jak asi br. Jos. Štíbr potěšil minule to své žactvo, T. J. S. Čech, když si s ním vyšel na veřejné kluziště v Clevelandu k závodům. Máte-li brusle, jděte na led. Klouzati se v čistém zdravém vzduchu jest hrou zdravou a mimo to utužujete se a neschoulostivíte, jako kdyby jste stále dleli doma za teplými kamny. Běháte-li však, klouzáte-li se a bruslíte, zejména proti větru dýchejte nosem, ústa majíce zavřená. Opatřte se dobrým oděvem a obuví a jestli můžete k vůli občasnému zahřátí rozdělejte si na břehu oheň. Na slabý led se neodvažujte, tak jako s plameny si nezahrávejte, aby šat na vás nechytil.

— V některých menších českých osadách v Iowě, Nebraska, Kansasu a jinde, kde i sokolské sbory se nalézají, pozůstávají školní rady škol veřejných mnohdy ze samých našich, zejména na venkově, a přec o dorost svůj vlastní málo se starají. Tu mnohý sokol mohl by slovem včasným prospěti. Mládež na školách veřejných všude měla by se přiměřeným vyučováním soustavného tělocviku připravovati pro život, zdravý život. Tělocvik měl by se rovnati všem ostatním předmětům povinným, pokud se týče řádu školního, kázně a zkoušek. Hrou na letním hřišti se může začít a jak si mládež zvykne, druhé již přijde samo. Jestli tedy otcové vaši nedbají, zeptejte se učitelů a učitelek sami. Budou o věci přemýšlet, a připustí dojista na místě pravidelných hodin vyučovacíh jiných předmětů, trochu hry, dovolí vám házení sněhových koulí, jízdy na saních a pod. za přiměřeného počasí a šetření potřebné opatrnosti a dozoru vůbec.

Sokolky.

— Povězme si upřímně, kolik sestry drahé jest u sboru vašeho členkyň, kolik jich chodí do cvičení v poměru ku síle sboru vašeho a kolik jich najdete v každé zábavě taneční — sokolek.

— Ilustrovanou přednášku pro paní a dívky uspořádala dne 29. min. m., v sokolně T. J. S. Tábor, v Chicagu, pí. B. H. Šmídlová, mluvíc na téma: "Nervová soustava ženy." Dr. Bexmauer u téže příležitosti přednášel "O vadách očních žen."

— Všude, kde sokolky pamatují na zábavné večírky, poučení se, pořádají divadelní představení, koncerty a jiné ušlechtilé zábavy, nezapomínajíce knihovny a návštěvy hodin tělocvičných zvláště, konají jen svou na se vzatou povinnost.

— Nebýti namnoze sokolek, sbory sokolské jaktěživi neměly by tolik příjmů, tolik příspěvků na uhrazení dluhu váznoucího na Sokolně. Sokolky v tom ohledu jako pilné všechny snáší a pracují, ba známe sbory, kde sokolky jejich veškerou činnost pouze v tomto snášení a pak placení vlastních příspěvků, jež opět jdou do pokladny sboru — vidí.

— Co jsou platny všechny krásné návrhy, všechny snahy jednotlivců, když ty mnohé celky, sbory naše sokolek, jakoby ještě nevěděly, že jest tu nějaké N. J. S. Němečtí turneři pořádají hubují, že Bund nechee rozumět rovným právům ženy a dívky v řadách turnerů a u nás opět sokolky nezdaří se pochopovati, co užitečného pro ně u velikém a mocném celku.

— Pamatuji se, že napsali jsme kdysi našim hochům cvičicím, že žvýkání tabáku a plivání v tělocvičně rozhodně jim nesluší, však sokolkám a hněvati se na nás proto nemusí — žvýkání "gum" se také nehodí, ba co říme, jest přímo protivení. Nevěříte-li, tož podívejte se jen do zrcadla, vzpomeňte si na bratra toho a toho jak kouše tabák, jak ztrnulé jsou jeho lícní svaly v té chvíli a čemu se as jednáním svým podobá, a jsme jisti, že přestanete hned na vlastní prospěch krásy své, svěžesti a zdokonalení.

— Sestra Božena Marešova v Brně vyučovala na kursu národním tanečím moravským, jež sokolky v Čechách přý cvičí velmi rády. Nebylo by lze obstarati cvičení ta i pro naše sokolky? Jestli jest pravda, že tance tyto znamenají uvedení živlu krásna na cvičiště ženské, v němž přirozená náklonnost ženy k lадnosti dále se vyvíjeti může, jestli opravdu i jinak jsou vydatné na sval, dech a osvěžení mysle, stálo by za zkoušku, a jsouc novinkou, snad by mnohou nám děvů získalo tělocvičně.

— Pamatuji se, že žití a práce v místnostech uzavřených člověku nejvíce škodí a vedle všech těch možných i nemožných zlovyků mody působí různé choroby, zejména bledničku a pod. A vidíte, tu často tělocvik mnohé napravit může, vedle vycházek na čerstvý vzduch, hry, jízdy na saních, na lžících, bruslení, v létě koupání a plavání. — Tělocvik v místnostech prachem prosycených, aneb znečištěných výpary a kyselinami od minulých "zábav" jest horší, nežli

taková zábava sama. A které ženě tanec nade vše, tu litujeme.

VĚDA, UMĚNÍ A PRÁCE.

— Akademie věd ve Philadelphii zvolila prof. Dra. Vejvodského z Prahy v ocenění jeho děl vědeckých svým členem.

— "Grandmother." Dotyčný nakladatel oznamuje, že anglické vydání naší "Babičky" od Boženy Němcové úplně jest rozebráno.

— První Česko-Americký Klub "Milovník ptačtva" uspořádal v Chicagu již třetí výstavu, jež co do uspořádání, tak i vzácných exemplářů se povedla.

— Baltimorské Národní Noviny, které byly vydávány V. J. Šimkem, přešly koupí v ruce vydavatelstva New Yorkských Listů a vycházejí nadále zvětšené.

— Měsíčník "Madame" v Indianapolis vycházející přináší v lednovém čísle pěkné pojednání o českých ženách ve staré vlasti i provází líčení to mnohými ilustracemi.

— Na národním sjezdu uhlokopů, v Indianapolis, Ind., byli také tři Češi, a sice za unii čís. 2080 B. Sedlecký, za unii čís. 1245 Jan Zelenka a za unii z Edwardsville Jan Žák.

— Koncert Krylův v New Yorku potkal se s ohromným úspěchem a poněvač polovička čistého výtěžku připadla české svob. škole, zároveň posloužilo se šlechtnému účeli.

— Česká Stráž v Chicagu pečující pilně o vzdělání lidu svého, učinila již náležité kroky, aby do knihovny rady jmenován byl opět Čech a tak knihovně veřejné se jen prospělo v její oddělení českém.

— Žeský, ženský klub "Svoboda" v Chicagu spolu s jinými kluby vzdělávacími poslal státnímu sněmu resoluci, jíž se upozorňuje na zákon o zaměstnání dítek v továrnách a p. i žádá se usilovně o jeho provádění.

— V některých sborech našich mluví se o vypravení občasného divadelního představení pro mládež. Dle toho musel by být ovšem i výběr kusu, který by působil výchovně, prospěšně na obrazotvornost dítěte i přispěl ku zušlechtění jeho.

— Do Spojených Států vrací se právě nadaný houslista, Alois Trnka z Chicaga, žák Ševčíkův, jenž slibuje se vyšínouti po bok světovým virtuosům. O koncertech, jež v Praze uspořádal, česká i německá kritika s nadšením se rozepisuje.

— Jaroslav Zmrhal, učitel na veřejných školách v Chicagu, upozornil na se záslužnou práci svojí ve škole i mimo, a proto spolek "Colonial Dames" zajistil mu stipendium na Chicagské universitě, kde Zmrhal v dalších studiích bude pokračovati.

— A. Haidušek zvolen byl opětně předsedou Národní banky v La Grange a do vydavatelstva listu svého "Svobody" přijal zetě, Jos. Kossa. V Cedar Rapids, Ia., náčelník místního sboru našeho br. Fr. Filip, zvolen bankou Security výpomocným pokladníkem.

— V Carnegie Hall, v New Yorku při koncertu "Filharmonické společnosti" vynikl i český virtuos prof. Kovářík, jehož sólo na violu v Charpentierově skladbě "Dojmy z Itálie" přijato bylo jak obecenstvem, tak i kritikou vše.

— Tomáš Čapek, v New Yorku, předseda Slovanského Sdružení tamtéž, obdržel skvostně provedený diplom čestného členství od Vseslovanského spolku blahotvořitelného na Rusi. Zároveň byli uctěni tímž způsobem známí příznivci Slovanstva, James Stokes z New Yorku, J. Curtin z Washingtonu a C. R. Crane z Chicaga.

— Chicagská nakladatelská firma Laird & Lee vydala pěknou knížku, jejíž titul jest "Modern Electricity" a autory kteréž jsou James Henry a Karel J. Hora. Je snůškou nejdůležitějších poznatků, týkajících se elektřiny a anglické odborné i neodborné časopisy chválí ji jako velice užitečnou encyklopedii pro studující a odborné fenesníky.

— Jak zesnulý Theodor Thomas Inul k české hudbě a českým hudebníkům, dokazuje také okolnost, že v orchestru jeho působila celá řada českých umělců. Jsou to následující: Leopold Kramer, koncertní mistr; Jos. Vilím, 1. houslista; Jos. Čapek, 1. houslista; Alois Novák, 1. houslista; Fr. Hladký, 2. houslista; Jeřábek, 1. houslista; Jan Kalaš, violoncellista; Beckel, 1. basista.

— Veliký odborný list "Street Railway Journal" v New Yorku přináší v prosincovém čísle velice pěkné pojednání o elektrické dráze o třech drátech a přímého proudu v síle 1400 voltů mezi Tábořem a Bechyní v Čechách, jakž o ní referoval Křížík na mezinárodním sjezdu dotyčné jednoty ve Vídni. Článek jest pěkně ilustrován, a byl nám zaslán la-skavostí br. F. Smoly v Chicagu.

— České vynálezy ceny praktické se množí. Tak br. Albert Šindelář, v Cedar Rapids, Ia., vynálezem svým, jednoduchou spojkou na prasklé roury docílil již úspěchu na trhu obchodním, též tak A. Špachman v Chicagu, jenž ujal se výroby cementových schránek a hrobek a konečně Viktor Vítek, v Branch City, N. J., jenž dal si patentovati způsob, jak lze přidělati k nábytku samočinné váhy. Pro dívky a nemocné vynález je zvláště důležitosti nemalé.

— Veliký odborný list lékařský "New York Medical Journal" přináší skvostně ilustrovaný článek "O budoucnosti fotografie nitra lidského" spolu popisem vynálezu našeho, jakž k pracem takým se upotřebuje. Práce tato odborná měla za následek, že dostalo se nám lichotivého pozvání ku přednášce vědatorů v Berlíně na jubilejním kongresu. Litujeme jen, že náš finanční ministr dobou přítomnou sám jest na cestách a tak mnohdy i při nejlepší vůli věci dobré prospěti nelze.

— Liga národů slovanských a románských proti anglickým pletichám a německé panovačnosti pracuje pilně v Evropě a činnost její i sem přenesena býti má. Ve Francii má liga dosti členů a stoupence i ve vysokých vládních kruzích, v Itálii je předním její hareovníkem generál Ricciotti Garibaldi, z Rusů na prvním místě jmenovati dlužno známého pansláva generála Spiridoviče a z Jihoslovanů Dr. A. Tresić Pavičica, který přijel do Ameriky, aby zde vykonal okružní cestu po různých koloniích slovanských a cíl ligy objasnil.

— William Ziegler koupil novou loď Terra Nova, od anglické vlády, pro jízdu k ledové oblasti severnímu polu. Wm. S. Champ, tajemník Zieglerovy výpravy pravil: "Loď Terra Nova je považována za nejsilnější a nejbytlejší arktickou loď, jaká existuje, protože byla zvláště stavěna do ledových oblastí. Od velitele první výpravy, Antonína Fialy, nedostali jsme žádné zprávy od července 1903. Jest ale zcela jisto, že Fiala a jeho lidé jsou v bezpečí v zimním táboře v zemi Františka Josefa. Co nejdříve odjedu do Anglie, abych převzal novou loď Terra Nova."

— Velikou chválu Machanovu triu vzdává časopis "Cleveland Town Topics", časopis věnovaný společenskému životu, v čísle ze dne 28. ledna. Zpravodaj listu toho byl přítomen představení se Machanova tria učitelskému sboru obec. škol v Clevelandu, O., a ze zkušenosti své vzdává pochvalu nadání a hudební vyspělosti dítek Machanových, jež vyšly z přísné zkoušky před sborem odborníků s výtečným úspěchem, neučinivše nejmenší chyby v těžkých svých úkolech. Zajímavým je jeho úsudek, že hudba je živlem dítkám těm, jako potápee voda. Hudba je jim také nejmilejší zábavou a raději hrají si s pianem než s hračkami.

— Dr. Ed. A. Špička, z Columbiícké university ve Philadelphii, Pa., pravil v přednášce ve spolku amerických anatomů, že bystrost myslí lidské nezáleží na množství bílé a šedé hmoty mozkové, jak se za to mělo, ale hlavně na důkladnosti spojení obou polovic mozku, na onom velikém chomáči vlákniva, známého pode jménem "corpus callosum." Je-li toto v nepořádku, nastává slabomyslnost, neboť potom mozková soustava jest jako systém telefonický, jehož spojení je poškozeno. Špička svou theorii dokazoval studií mozků několika velmi nadaných mužů, u kterých corpus callosum bylo

dvakrát tak veliké jako u obyčejného člověka. V onom ple-tivu jeví se také ohromný, jinými theoriemi špatně vysvětlovaný rozdíl mezi zvířetem a člověkem.

— V Clevelandu jednota, jejíž účelem jest okrášlování města zahrádkami a květinami vůbec a která ve Slovanském sdružení tamním má vydatného pomocníka v práci, vydala skvostně obrazy vyzdobenou knížečku, dokazující co vše ve směru tom vykonáno bylo zejména i na tamních školách veřejných a tu škola Warren, kde nejvíce českých je dítek pracemi zahradnickými a ozdobnými nad jiné vyniká i hojně dostává se jí pochvaly. Působnost slovanského sdružení ostatně i jinde se jeví a zvláště poslední výstavou i mnohé se získalo v posudku kruhů cizích. Tak časopis "The Plain Dealer" v nedělní příloze přinesl minule velice tendenční článek "O malebném kroji slovanském", jakž poznal jej na oně výstavě. Článek jest z pera ženy věci znalé a ozdoben ilustracemi krojů českých, polských, slovenských žen a dítek a ukázek z Rusi, Moravy atd.

— Páter Jan František Tichý, — sděluje clevelandská Dennice — duchovní správce samostatné národní církevní obce na Woodland Hills ave. a Hejna ul., která se své doby odtrhla od římské církve, založil pomocí amerických dobrodinců útulnu pro věkem sešlé obojího pohlaví. Při útulně zřízen bude také sirotčinec. Do obou ústavů přijímání budou příslušníci všech slovanských kmenů bez rozdílu národnosti a ovšem i bez vyznání. Oba ústavy budou otevřeny počátkem května. P. Tichý, který jako z církve vyobcovaný na titul kněze nároky nečiní, hodlá účeli tomu věnovati nynější své sídlo (býval to jeho byt a farní škola) obsahující 16 prostorných pokojů s rejdištěm pro děti. A sobě by vystavěl obydlí skromnější, kdyby mu v tom zámožnější občané chtěli býti finančně nápomocni. — Také některé svobodomyšlné polky v Clevelandu začaly agitovati o založení útulny.

— Milerádi na místě tomto poskytneme místa povzbuzení našich lidí, našich umělců a české práce vůbec, na druhé však straně dovolíme si varovati před jakýmkoliv přepínáním sil, zejména sil dítek, jichž zručnosti se dnes třeba obdivujeme, ba "zázračnými" je zoveme, abychom hned v zá-pětí o budoucno jejich se strachovali. Tak vyslovili jsme se kdys osobně již vůči otei malé Miladky Černých i opakujeme dokud jest čas, sami z každého úspěchu našich se těšíce, však jako list seriousní, na vše, co třeba, poukazující. Koncert Miladky Černých, uspořádaný před americkým obecněstvem v Mendelssohn Hallu, v New Yorku, měl veliký úspěch, ale kritika se různí o mladičké umělkyni. Tak na př. kritik Times píše: "Milada Černá pozbyla již etnosti nezkažené jednoduchosti, jed virtuosity jak se zdá rozproštěl svůj vliv na ni — jak dalece ovšem možno souditi z jejího sehrání "Chromatického valčíku" Godardova. Nestává pochyby, že jest talentovaným děvčetem, které nabylo lbitosti a obratnosti prstů a před nímž leží dosud dlouhá cesta, aby dospělo k umělecké zralosti. Její vystupování ve veřejných koncertech, třeba tak četně navštěvených, jak se stalo v úterý, neprospěje však ani jí ani umění, kterému se věnovala . . . Podobné vystupování neděje se v zájmu hudebního poučení posluchačů, ale k vůli jich překvapení a podivu. Podobný výsledek nijak nevyváží vážné nebezpečí předčasného zániku posvátného ohně, jaké příliš často bývá zkázou "předčasných" dítek, zrozených pro větší věci . . ."

Kdo chce dočkati se šťastného a spokojeného stáří, musí zachovati si zdravé tělo. A jedinou cestou k zachování zdravého těla jest, zachovávali-li jednoduché zákony přírodní.

Veselá mysl jest první podmínkou zdraví. Ale kdo chce míti mysl veselou, musí z ní vypuditi na prvním místě závist.

TICHÉ VODY.

Román od Bohumila Havlasy. (Pokračování.)

"Nemávejte, nenávidíte je, toto nevěřství," mluvil zvůně; ono ničí světy minulosti a ono je zničí!" dodal se zářícím okem. "Ano, jsou příčiny, proč se nenávidí nevěra mé víry, číňte i vy, jak vám kážou, velebná sestro."

"Což nemám duši, srdce?" zasténala skoro překvapena jeho ohněm.

"Vznešené," zašeptal, "jako sama krása."

Ona se zachvěla. Nedomníval se, že to zaslechne, však stalo se. Stiskla zábradlí a obrátila se s čelem jako hladina mramorová, s okem vážným, vzhledem rozhodným. "Pane Vl. . .," zvolala tonem, jenž vzbuzoval úžas posluchače, a jenž kázal poslechnouti vůli dívčinu. — "Pane Vl. rcete mi, co jest krása dle vašeho názoru?" Opřela hlavu na zábradlí a sesunuvši zraky s muže pohlížela snivě do dálky. Slova lékařova zněla jí kol ucha jako melodická svůdná hudba.

"Krása, drahá slečno? Slyšte. Nejsem esthetikem a nedbám, co o ní on povídá. Ve mně vryla stopy své krásy neodlučné od mého vnitřního života příroda ještě za dob mládí, za dob štěstí, tehdejší, kdy zachvívala mou hlubokými akkordy večerního zefýru, jenž mísil v tajemnou harmonii šeptání keřů, bublání bystřiny, tlukot slavíka, lesky luny — tehdejší, o tehdejší, kdy klečel jsem na zeleném pažitu a poprvé jsem přísahal své služby velikosti té něžné i přísné matky přírody, kdy poprvé učila mne ona svému náboženství, jež prochvívavíc bytosti činí je služebníky do bra! O drahá slečno," zamručel lékař, jenž poprvé, co jej znala, pozbyl svého obvyklého klidu, a na jehož rtu zmizel mírný úsměv, jehož oko zářilo beze změny a jehož zájímavá tvář stala krásnou. "Byl den, kdy cítil jsem se přes víru svoji nešťastným, a přestal věřit v svět, roztrpčen jsa naukou, která mne učila volat: Kde jsi, prozřetelnosti? — a kteráž mně nemohla tuto prozřetelnost dokázat. Byl to den, kdy mé srdce bylo plno horoucího citu a já rozepnul ruce k nekonečnému oceánu hvězdnatého nebe. — Nemluvil jsem, a v tomto otevřeném náručí byla výčitka i otázka, i žádost za odpověď. A tu procitla ve mně zbožná mysl, povzněl se můj duch a já nežel zjevení nemožnosti a rozburácené fantasmie, já seznal toliko, co jsem tak často vídal, já porozuměl tomu vesmíru, jenž sám mi padl v myšlence do náručí volaje: Miluj celý svět! Já seznal to veliké něco v té skutečnosti, já tušil ideal v té síle hmoty, poznal jsem kouzlo ve směsici tohoto něčeho. Já seznal nejvyšší krásu, neboť ta volá hřímavým hlasem v nádra člověka: Jsem krásná, vznešenost a láska v jednotě; těm se koř, těm služ! — Já viděl to vznešené něco, to božství přírody, kteréž mi nic více neposkytovalo, než přesvědčení bez formulí, klamů a frází, a právě v té jednoduchosti, která mne našeptávala slovo: odříkání. Já to vše pocítil, uznal; vždyť to mluvila matka ku svému dítěti, a ty si rozumějí. — Příroda! Ta nauka v ní a ve všem, co pochází z ní, nikoho nesklame. —

Ona neslibuje, nešálí, ona nabízí, a vzítí jest možné každému jednotlivci, čeho mu třeba; ne-li, pak není sklamán, nedostačil své úloze, podrobuje se nutnosti. Ida krásy, kteráž je též ideou síly a života, praví k člověku: Ty's sám částí této velikosti, tvá práce kusem spásy světa, tvůj duch tvou budoucností, tvá šlechtnost pomníkem tvé nesmrtelnosti — té jediné nesmrtelnosti, slečno. — Snaž se, pokračuj, ušlechťuj sebe i jiné! Klesti pravdě cestu k vítězství, strhávej záslony a zákryty líčených svatostí, ale neopomíň především zbudovati oltáře pravé lidskosti v srdcích bratřích svých. Nedbej, že budoucnost daleka, že spása nevidna, zři minulost a z té čerpej víru, naději, lásku. Jest krása, jest deál božství, a nad vším tím se klene duha pojící vše do v jednotu, a na ní psáno: buď člověkem! Toto "buď" je kou-

zlem všemohoucím, bořícím i tvořícím, toto buď člověku ukazuje cestu, ono praví: buď dokonalým; dokonalost je člověčství. A výsledek? Vláda pravého člověčství, vlastně cesta k němu, neb od prvního pravidla povšechných práv a požadavků lidskosti začíná teprva nový svět. Dnes je to ideal a bude skutečností!

Lékař vložil ruku na čelo. Oči jeptišky tkvěly na očích, na tváři jeho jako přitaveny. "Zbloudil jsem," pravil on, "mluvíme výhradně o kráse. Ptáte se po kráse hmotné, fyzické? Nač o ní mluvit v odstínech, když lze ji pozorovat ve hlavním rysu? Přišla na svět žena a příroda onoho dne vysílala na svět reprezentantku své krásy. Lidstvo pocho-pilo přírodu. Slyšte! V mém bytu nalézá se obraz, jež nazývá svět frivolním, a jenž se proto skrývá ve stole. — A já se za něj nehanbím, mě neuráží. Představuje scénu, kdy lid v nejvyšším svém zuření zvolil si nového boha za velké revoluce francouzské, kdy divoký Chaumette postavil Paříži a po ní celé Francii ženu za bohyni rozumu. — "N'est pas dieu!" zvolal a ukazoval jim v témž okamžiku sličnou Mail-lardovou. "Mais est dieu!" Hle, to byl lid ve svém zuření provinil prý se na kráse a ctnosti, a on jen pochybil u vo-lení předmětu, ne v pojmu jeho. On zvolil ženu. — Proč jsem toto ženství přivedl k řeči? Měl jsem účel, abych po-věděl, že příroda jest bůh — jak vám libo, nezáleží na jmé-nu, dokázali své nejvyšší umění stvořivše mužství a ženství, a ti že urážejí, hanobí samu tvůrčí sílu jakkoli nazvanou, kdož se odvažují odlučovat jedno od druhého!"

Lékař zakašlal, byl unaven. Zpamatoval se. — "O," zamručel, tiskna ruku na sevřená prsa, "jak ruším klid této ženy! A proč, proč jej ruším?" — Poslední otázka jim otřásla. Pohlédla na dívku.

Její hlava spočívala posud na mramorovém zábradlí, a v uchu její posud zněla slova Sylvínova. Konečně pozdvihla hlavu, pohlédla na lékaře; její zrak jako obyčejně byl za-kalen, její vážná, snivá tvář nezměněna. Pohled její byl jako mechanický, zdálo se, že její duch prodlévá posud jinde, když řekla suše svému průvodci: — "Prosím, za-nechte mne, nechte mne odpočinouti! Najdu vás ve stro-mořadí!"

Sylvín Vl. . . se poklonil, prsty jeho pohřížily se do temného plného vousu.

Amata Valeria si nepovšimla odcházejícího lékaře, ne-všimla si ničeho kolem sebe.

Asi po čtvrt hodině se přiblížil vesele řiditel Karcš, má-vaje svým sombrerou. — "Ještě horší, než můj dřívější klo-beuk," stěžoval si a pozdravil neť baronovu divě se: "Opu-stil vás on?"

"Povídejte něco!" přerušila jej stále v tétěz posici, v tétěz bezmyšlenkovitosti.

Ředitel Karcš počal: "O čem povídat? Jsem hospodář, stařec churavý a sešlý. Milostivá slečna nepřeje polím? — Proč by ne, jsou tak krásná za léta — ano, za léta. Pozo-rovala jste mou krásnou kahýrku — jest to pšenice na tom-to lánu, vzorec z táborského ústavu. Obdržel jsem a koupil a bude se dařit — umělé hnojivo, vzorné vzdělání, péče — tak jest! musíme pomáhati sami, když bůh nechce. Vzdo-rujeme mu a daří se nám. Umělé hnojivo, stroje, vzdělá-vání — toť hospodářský pámbíček, milostivá slečno. — Náš jižní sedláček chudne, ovšem modlí se a nedá polí, co pole chce, ono zase nedá, co sedlák chce." —

"Jste bezbožník, co vám je víra!" vzchopila se teprva ted' prudce Amata Valeria. Odkvapila.

"Bezbožník, ano. Nechodím do zámecké oratoře? — Nesmekám před velebníčkem? O, kdo za to, že stroje jsou ted' pánembohem pro svět — hospodářský," křičel řiditel mávaje sombrerou a pohlížeje za jeptiškou mlčky k doktorovi v stromořadí se blížící.

(Pokračování.)

DOPISY.

Náprstkovo České Průmyslové Museum v Praze.*)

V Praze u Halánků, 6. prosince 1904.

Velečtý pane Borecký!

Vojta Náprstek narodil se dne 17. dubna 1826 v Praze, studoval na gymnasiu staroměstském a pak filosofii. Roku 1846 odebral se na studie právnické do Vídně, kde zároveň zastával místo vychovatele v rodině šlechtické, doufaje, že za úspory ze služného bude moci podniknouti cestu do Číny, jejíž dávnověká kultura byla povždy předmětem jeho obdivu. Odtud pilně dopisoval do "Věly", redigované tehdejší Havlíčkem. Roku 1848 účastnil se činné boje za konstituci a po říjnové revoluci odeplul do Ameriky, kdež setrval deset let. R. 1858 vrátil se s bohatými zkušenostmi do Prahy jako nadšený horlитель pro zřízení pokrokově, pro svobodu a rovnocennost žen, pro volnost smýšlení v každém oboru a v každém čase. Pořádal veřejné přednášky a výstavy průmyslové, zřídil čítárnu, ustavil Americký klub dam a položil základ k průmyslovému museu. R. 1863 byl zvolen poslancem na sněm království českého za města Lomnice, Sobotku a Novou Paku; po dlouhá léta byl členem pražských obecních starších a městské rady pražské, jakož i členem výboru Musea král. českého. Byl prvním předsedou Spolku pro postavení pomníku Husova a Klubu českých turistů. Vojta Náprstek zemřel v Praze 2. září 1894 a podle výslovného jeho přání byla mrtvola jeho dopravena do Gothy a tam spálena. Popel jeho uložen jest v budově Českého průmyslového musea jeho jména v Praze.

Z Náprstkova domu prosím přijmete uctivé vřelé díky za poslané tiskopisy do knihovny Náprstkové! Vše jest vždy velevítané, neboť když se stane, že jest potřeba vědět něco z Ameriky, tu každý přijde do knihovny Náprstkové, avšak dost často a velmi často se stane, že se to nenajde, neb mnoho a mnoho nám schází, co se v Americe vydá v českém jazyku. — Psala jsem hned v roce 1895, kde v roce 1896 byly 70-leté narozeniny, které byly a měly být upomínkou na jméno blahé paměti Vojta Náprstek, by naši zámořští krajané v ten čas aspoň vzpoměli sobě a na paměť této vzpomínky nějaké dárky do Musea, neb do knihovny poslali, a ačkoliv těch provolání se poslalo do Ameriky přes 800 kusů, nebylo posláno k tomu dni ani jediného kousku, ani jediné knihy. Mně to velmi zarmoutilo, nebo jsem sobě slibovala, že tu lásku, kterou naši zámořští krajané a krajanky k Náprstkovi chovají, tímto způsobem osvědčí, a že naše město Praha se tím přesvědčí, jak blahé paměti Vojta Náprstek jest milován v Americe. — Proto Vaše zasluka mne velice těší, a tím dosvědčíte, co skutečně třeba, ač neračte znát knihovnu, aneb čítárnu. Jsme za vše povděční, neb z Ameriky jest nám vše nové, zvláště ten scrap-book jest nám velevítaný, a bylo by k přání, by v tomto sbírání se pokračovalo. Vojta Náprstek též založil pro některá odvětví scrap-book; jest těch oddělení 56. Posílám Vám, drahý pane, kde jsme to měli vystřižené a vytisknuté. Máme podobných scrap-booků 214 svazků. Tak asi to bude, neb jest v teplejší době tato práce velmi lehká, a sice já vstříhuji, a když za celý měsíc se vysedí a vystřihuje, tu pak se vše zalepuje, pak se upraví obsah, aby když se něco hledá, aby se to hned brzy našlo. Ženskou otázku máme z r. 1850, těch knížek 214. Nejsem ty knihy k tomu, aby se půjčovaly z domu, nýbrž se z těchto scrap-booků vypisuje v čítárně, neb jak je známo, vystřihují listy pro své pohodlí, a tomu se má zabránit. Proto kdyby bylo možné nám do čítárny poslat scrap-booky, byly by nám velevítané. Myslím, že v Americe je mnoho našich krajanů, kteří si tyto scrap-booky upravili, a tu pak by je mohly věnovat Náprstkové knihovně, neb pro Ameriku nemá to tak velkou cenu, jako pro Čechy, neb budou tyto scrap-booky pro toho, kdo jednou bude psát o vývoji Čechů v Americe, velice prospěšné. Proto prosím, račte velectý náš příteli, pokračovat ve sbírkách vystřižků pro scrap-booky, což bude vždy velevítané, hlavně o Čechích v Americe a o životě našich rodáků. — Chtěla jsem poslat noviny, ve kterých jest psáno o sbírce scrap-booků v Ná-

*) Zapůjčen laskavostí přítele p. Boreckého.

prstkové knihovně, ale nemohu ta čísla najít, pošlu dodatečně, pakli ta čísla dostanu. Úhrnem teď jest scrap-booků 230 svazků, podobné velikosti jako jest Váš, stránek má každá kniha 450, a odbory jsou 56 v těchto zastoupené: Ženská otázka, kterou blahé paměti založil Vojta Náprstek hned v Americe r. 1850, pak Dělnická otázka, Národní boje, Školství, Průmysl, Čechové v cizině, Výstavy, Místopis, Náboženská otázka, Amerika, Afrika, Životopisy, Palacký Fr., Rieger Ladislav, Vojta Náprstek, Zeyer Julius, Dr. Holub, Americký klub dam, a j. — V čítárně má být upravena police, která bude mít knihy, které se vztahují jen na Ameriku, proto každý tiskopis, každá kniha jest velevítána, neb to budou dějiny našich krajanů, kteří žili v Americe, proto snažně prosím, račte pamatovat, a takto etit vzpomínku, která bude tím nejlépe zachována na jméno blahé paměti "Vojta Náprstek", neb jen tím bude vše zachováno pro budoucnost o našich drahých krajaních amerických. Opakuji mé upřímné díky, přeji Vám drahý pane, stále trvalé zdraví, a všem, kteří dosud na nás v Čechách pamatují. — Hojnost dobra a všeho blaha, k tomu ve všem zdar přeje Vám v úctě oddaná

Josefa Náprstkova.

New York, N. Y., 15. ledna, 1905.

Jsa zvolen dopisovatelem do S. A., což se jinak ani nemohlo státi, poněvač jsem běžel sám, oznamuji především výsledek volby pro rok 1905 a sice: Starosta, Karel Hrbek; 1. náměstek, Tom. Štefek; 2. Václav Veselý; zapisovatel, Jos. Mrštík; fin. taj., Al. Bohdanecký; pokladník, Fr. Lier st.; náčelník, Václ. Hampl; fin. taj. sboru říditelů, Jos. L. Jedlička.

Novinkou v letošní volbě byla volba jednatele, jehož povinností bude podati přehlednou zprávu o činnosti celé Jednoty po dobu celého roku. Zvolen br. Jos. Knedhans.

Jest mi potěšením oznámiti, že Jednota New-yorská vstupuje do tohoto roku s počtem plných 500 členů. Číslice tato jest vskutku dosti lichotivou, však budoucnost nám ukáže, máme-li 500 sokolů aneb jen 500 členů, však doufejme v to prvníjší.

Náš nově zvolený starosta se již při svém nastolení ukázal býti takovým, jakého jednota naše již dávno potřebovala. Jeho zahajovací řeč, vyzvání sokolů k vydatnější činnosti a povzbuzení všestranné pro dobro naší věci, neminulo se doufám účinkem, neboť návštěva cvičení reje pro naše "Šibřinky" byla již po první schůzi mnohem četnější, ač jsme již mysleli, že rej pro nedostatečný počet členů vůbec pořádati nebudem.

V tělocvičně naši jeví se poslední dobou čilejší ruch, přibylot nám několik nových cvičenců, po většině čekanců za členy přijatých, takže náčelník bude nucen počet družstev rozmnožiti.

Dramatický odbor se také letos činí, a volbou kusu "Na pomoc Rusům" jež po třikráte s velkým, jak morálním tak i finančním úspěchem sehrál, zavděčil se milovníkům dramatického umění nejlépe. Tedy třikrát jsme šli "na pomoc Rusům," a přece jsme jim nepomohli!

Pěvecký odbor dával operu "Cikánka" na vánoce, rovněž při plném domě. Tedy ani pěvecký odbor nezahál.

Výbor přednáškový uspořádal poučnou přednášku v neděli, dne 18. pros. 1904 a sok. V. W. Woytišek řečnil o politickém snažení, což bylo dobrým ponaučením pro nesnášenlivý New York. Vskak i o zábavný program bylo náležitě postaráno, takže nedělní odpoledne v Sokolovně bylo požitkem velice příjemným. Manželky a příznivkyne sokolů pořádaly na Sylvestra ples, na ukončení starého roku.

Při takovémto počtu zábav, jež vesměs odbyvány byly během jednoho měsíce, ať nám ještě někdo řekne, že do smrti "veselí" nebudem.

Uzavíraje svůj dopis, volám činnosti N. J. Sokolské srdečné Na zdar!

Ant. Mysliveček.

Baltimore, Md., 22. led. 1905.

Sloučením úřadu tajemníka a dopisovatele připadl mi úkol podávati zprávy o činnosti sboru našeho. A poněvač předehůdce mňj asi nerad perem se "oháněl", a mnohé udá-

losti bez povšimnutí nechal, musím, abych to vzal pěkně po pořádku, vrátiti se o něco zpět.

V měsíci září založen byl pěvecký odbor, zjednaný cvičitel a počalo cvičení ve zpěvu, každou neděli odpoledne. — Členů přihlásilo se přes 30, mezi nimi několik ne-sokolů, ale z těch několik "vlažnějších" během času přestalo cvičení navštěvovati. Pro cvičitele byla to z počátku pěkná práce, neboť veliké většinou byly noty španělskou vesnicí, avšak při dobré vůli a vytrvalosti zpěvu opravdu milovných, učinili jsme za ten krátký čas značný pokrok. Jen tolik litovati dlužno, že tak málo sokolů cvičení navštěvuje. V den ten nemůže se nikdo vymlouvat, že času nemá! Na pikniku neb u báru, když "nadšení" trochu do hlavy vstoupne, tu zpívá se z plných plic, až uši zaléhají, a "jak to krásně zní, ty zvuky národní" se již každý přesvědčil. A proto bratři, nechejme-li, aby obecenstvo při zpěvu našem uši si zacpávalo, musíme se cvičit, a dnes jest pro každého z vás, který lásku a přiměřený hlas ku zpěvu máte, ta nejlepší příležitost, pro nikoho z vás není pozdě, jen chuť a vytrvalost a půjde to, a po čase pěvecký odbor jistě bude sloužit sboru našemu ku cti. —

V pondělí vánoční pořádáno veřejné, kteráž rok od roku větší oblibě se těší v naší české kolonii, a prostorná síň Sokolovny byla tentokrát takřka do posledního místa naplněna. Program byl velice bohatý, a každé jednotlivé číslo bylo zdařile provedené, o čemž svědčil neutechající potlesk obecenstva. Jen rej, na němž podílelo se přes padesát sokolů, a který se velice líbil, nebyl bez chyby vinou některých sokolů, kteří nepravdělně zkoušky navštěvovali. Nejvíce zamlouvala se prostná cvičení našich žáků a žaček, jakož i sester našich sokolek, na něž všim právem můžeme býti hrdí. Celkový dojem svědčil o neobyčejné pili a vytrvalosti cvičitele br. Fr. Štětky, a byl důkazem velikého pokroku cvičičího členstva i žactva v době tak krátké, co síň naše stojí. Jaké lásky těší se cvičitel náš u žáků svých! Od první čtyř žáků obdržel darem psací náčiní, od cvičiček členů sokolský pás se stříbrným monogramem a od sester sokolek přívěšek k hodinkám se zlatým monogramem, a není mezi námi ani jediného, kdo by mu nepřál tu lásku a přízeň, které si v plné míře zasloužil. Na cvičení podílelo se přes 150 účastníků a pěvecký odbor zapěl dosti pěkně "Hoj vzhůru, pestrý sokole" a Chorál národa českého.

Dne 27. prosince zákeřnou nemocí "souchoťmi" vyrván byl ze středu našeho sok. Emil Veselý, jsa teprv 26 roků star. Pohřeb odbýván 27. prosince a 127 sokolů doprovodilo jej s hudbou k poslednímu odpočinku.

Sbor náš čítá dnes již 194 členy, a v poslední schůzi bylo pět nových navrženo. Číselně rostem, a bylo by žádoucí, aby cvičení naše byla čteněji navštěvována. Vždyť máme tolik mladých sokolů, a kdyby každý plnil, k čemu se stanovami zavázal, nebylo by třeba v každé schůzi napomínati a vybízeti. Pro nás starší jest ovšem již pozdě na hrazdu neb bradla, ale aspoň do pořad. cvičení by se měl každý jednou za měsíc dostaviti, od něhož dle stanov N. J. S. není osvobozen nikdo, a nemusili bychom se pak rdíti nad těmi "obraty" při veřejné vycházce, kde tak mnohý sokol neumí ani změnit krok, a tancuje při tom "čardáš."

Jak povzbuditi činnost u sboru našeho, čím dali by se vyburcovati z pohodlnosti své bratři mnozí? Otázku tu často slyšeti jest mezi činovníky a mnohými dobrými pracovníky našimi, a dle mého názoru by velice přispělo, kdyby jsme na místo mnohých a pochybným finančním výsledkem (o mravním se vůbec mluvíti nemůže) se setkávajících tanečních zábav uspořádali do roka několik poučných i zábavných přednášek, protkaných cvičením, zpěvy a solovými výstupy, aby poutaly.

Vysloužilý starosta náš, sok. Elsnie a účetník Jar. Franc, jsou dobrými řečníky a jsem jist, že by s radostí schopnosti své účeli tomu věnovali, a mnohý pohodlný bratr snad by šel do sebe, odhodil tu lhostejnost, a všiml by se více celkové činnosti naší. Kéž by tento nový rok byl rokem obrození našeho a obnovení pily v jednotě naší. Na zdar!

Frant. Čermák.

Chicago, Ill., 25. led. 1905.

Dlouhých několik let strávili jsme v bídné nečinnosti, dlouhá doba několika roků přeletěla přes hlavy naše jako chladná vlna podzimního větru; noc temná minula, chmurné mraky rozehnány divou vichřicí a po této bouřné době, po strašné této noci nastal opět jasný den, doba našeho probuzení. Tak u nás ve Slovanské Lípě. Byli jsme probuzeni k životu svěžímu, k činnosti vytrvalé, která nemá býti usmrcena ani ztroskotána v době budoucnosti. Dlouhý a drahý tak čas strávili jsme v polomrtvém žití, upřímnost, bratrskost a láska k drahé naší věci začala býti z nitra našich bratrů vypuzována a na místo těchto věcí krásných zamilovali jsme si nesaňšenlivost, nesvornost a na místo bratrství — osobní nenávisť.

Zajisté mnohé a různé příčiny, které vlastním byly původem našeho ochabnutí, nemusely dosáhnouti tak daleko v poměry naše, mohly býti již v zárodku svém zničeny a utlumeny, avšak různé a nesprávné náhledy mnohých jednotlivců, kteří doufali, že pakli zanechají na krátký čas své činnosti, vzdorem svým druhé bratry na svou cestu přivedou — jedině tímto povstal ve středu našem rozruch takový, který až doposud není usmířen. Krásné plány dovedli jsme si stavěti do budoucna, avšak při tom jsme zapomněli, že podobné plány i často se bortí, že kolikrát různé malichernosti, které okolnosti v cestu postavějí, jsou s to i ta nejlepší přání člověka změnit. Však my jsme nevěděli, že když vojínů jedna ruka uzařená byla, uchopiti má zbraň do ruky druhé, a k dalšímu boji se opět vstříci postaviti — nám byla zbraň jenom z ruky vyražena, a my jsme již dalšího boje byli neschopni. Kam dospěti jsme mohli za ten veškerý čas, kdybychom při společné práci jen stále ku předu kráčeli, nedávajíc nečinnosti přístupu do středu našeho.

Mnoho ztratili jsme za dobu posledních několika roků, velice jsme se prohřešili proti zásadám našim, že jsme věci tak vznešenou a krásnou nechali krutým osudem zhanobiti.

Snad nebude mne z kruhů našich bratrů zazlíváno, že o sboru našem podobně před veřejností vyjádřiti se dovoluji, neb doufám, že každý bratr, mající zájem o sbor tento, doznati musí, že činnost dřívější byla mezi námi zahubena a pakli neostýchali jsme se tenkrát, když věci naši poklesnouti jsme nechali, tu trpělivě snášeti musíme veškeré projevy, které nás nyní za naše chyby odsuzují. Snášeti a doznati musíme sami, že jsme se velice prohřešili, když jsme činnost naši nechali tak hluboko poklesnouti, avšak doufejme, že za hříchy své učinili jsme přiměřené pokání, že se nám od milosrdné veřejnosti dostane patřičného odpuštění, abychom, vědomi jsoouce si svých poklesků, zavázali se vésti život nový, dokonalý, prostý těch veškerých hříchů a přestupků. Zapomněme tedy na onu dobu temné minulosti, hled' me se státi schopnými života bujarého, hled' me vynahraditi to, co během několika roků bylo zanedbáno, nuž ruce k dílu, místa a práce všude dosti, a jedině přičinění nás všech může nás opět spasiti.

Hled' me k tomu, aby každý, kdo sokolem zvátí se chce, si té etí poctivě zasloužil, neboťme v kruh náš lidí jen takové, jejichž život sklání se již nad hrobem, hled' me mezi naše řady dostati síly svěží a mladé, které stanou se hlavním základem sokolského sboru ve cvičicím členstvu.

Věci této věnovati dlužno pozornost důslednou. Sokola povinností jest alespoň rok po přijmutí do sboru, cvičení navštěvovati a činným býti v různých odborech, avšak žel, že mezi nás dostaneme bratry takové, kteří již na zádech nosí padesátku a až do této doby o Sokolství snad ničeho věděti nechtěli, aneb mladíci, kteří na žádost některého bratra členy se stali, jen aby se s monogramem Sokola chlubití mohli, a často na místech nevhodných jménu tomu jen hanbu působili. Členům takovým neměli bychom dopřáti místa mezi námi, nestojíce o jejich malicherný poplatek, za který dopřáno jest jim vše častokrát hanobit, ponížiti a mnohdy i zúmyslně ničit. Základem každého sokolského sboru budiž cvičící členstvo, jedině tenkrát můžeme směle doznati, že jsme sokolskými sbory, když podati můžeme důkazů ze cvičirny. Avšak náš ruch ve cvičirně za posledních několika roků značně vymizel, ubohé nářadí, které posvátným potem dřívějších

evičenců skropeno bylo, prácheňvčelo někde v zákoutí, evičirna byla otevřena stále, avšak to naši sokolové nevěděli, protože do evičení nešli.

Avšak během minulého roku se poměry opět zlepšily, činnost se začala opět zvedati a evičirna se též k činnosti upravila. Příčiněním neunavného pracovníka, br. Frant. Hešika stalo se, že opětně jedna četa sokolů, kteří se o evičení upřímně zajímají, a během doby za práce dosti obtížné získali jsme si velkou přízeň mládeže, která v hojném počtu evičirnu naši navštěvuje.

V měsíci prosinci, kdy odbývala Matice Školská svůj bazar v naší síni, účastnilo se již na evičení, kterýmz jsme na žádost M. Š. jeden večer vyplnili, 9 sokolů v evičení prostných i na nářadí a 60 žáků a děvčát podílelo se též na evičení prostných i na různém nářadí.

V den 1. ledna t. r., odbýval sbor Sokol Slovanská Lípa opětně důstojnou slavnost veřejného evičení, které setkalo se se zdarem úplným. Na evičení podílelo se dvanáct sokolů, kteří provedli evičení prostná, po kterých následovalo evičení na bradlech a ku konci evičení na hrazdách, a též veškerá evičení dorostu se všeobecně zámulovala. Připouštím, že mnohé věci nebyly provedeny dle přání zastoupených odborníků, avšak doufáme, že během další činnosti nečá se vše napraviti. Evičení žatva o veřejném vedl sok. F. M. Holec, neb pravidelný evičitel musel odejstovat za obchodní záležitosti do Cedar Rapids, Ia. Evičiteli a náčelníku darován byl evičícím členstvem zlatý odznak v uznání upřímných snah jeho ve evičení. —

Evichení samo vydařilo se skvěle nad očekávání nás všech a nejmilejší nám bylo, že spatřili jsme pod střechou Sokola Slovanské Lípy ty upřímné tváře našich starých bratrů, které jsme v poslední době jen málo kdy spatřili. Doufáme, že všichni, kteří se evičení našeho účastnili, odešli od nás s milým dojmem, jsouce přesvědčení, že opětně k životu jsme se probudili. Zjistě dočkáme se podobných okamžiků během doby vícekrát, snad nenecháme se poznovu mloobou uhnvatiti. Aby se nestalo tak, hled' me jeden každý přispěti rukou svojí k dílu, které státi se má nezvratnými základy sboru našemu. Nezmařme jediného okamžiku, každá chvíle s dobrou prací jest pro nás významná, zrovna jako práce každého jednotlivce. Hled' me v neunavné činnosti kráčet jen neustále ku předu, nechť cesty naše jsou i rozličné, jen cíl bud' vždycky stejný. Na zdar!

Fr. Klepal.

St. Louis, Mo., 25. ledna, 1905.

Jak bychom vzpružili činnost v našich tělocvičnách? Tato otázka byla již mnohokrát v našem sboru přetřásána. Dány rozličné návrhy i náhledy, rokováno o tom či onom. Sbor odměňuje cennými dary 3 členy, kteří po celý rok nejpilněji evičení navštěvují, pořádá závody mezi členstvem samým a vítěze přiměřeně odměňuje — dělá všecko, co jen možné, však všecko nucen, vše domlouvání, vše jest marno. Počet evičících členů jest takřka jeden a tentýž. Hlavní bod, okolo kteréhož se celá tato záležitost točí, není jak bychom dostali nové síly do evičení (neb těch jest vždy dosti), nýbrž jak bychom ty, kteří nás svojí přítomností potěšili, nadále mezi námi udrželi. Máme u nás mnoho případů, kde člen přijde jednou, dvakrát do evičení a více ho tam neuvidíte, ačkoliv uznává naše zásady za dobré, ale spíše pro jiného než pro sebe. Tázete-li se ho po příčině, odpoví vám: "Mám tuze těžkou práci, jsem činným v tom či onom výboru atd.", následkem čehož evičení (které jest mu nejvíce potřebí) jest první, které ze své činnosti vyloučí. Jest vsutku pravda, že mnohý má těžkou, namáhavou práci, a že v pádu podobném jest milejším i zdravějším odpočinek nežli několik hodin v tělocvičně, však jak často, ba velmi často vidáme podobné členy, jak si odpočívají při hraní rozličných her do pozdní hodiny noční, aniž by jste nějaké únavy na nich pozorovali. Leckterý třeba jde z domova s pevným úmyslem si zcvičiti, ale přijde právě v čas, kdy někdy po-

třebují pártnera, a nežli se naděje, jeho mysl jest v tom krásném světě, kde není žalosti, ani strasti.

Každý, kdo trochu pozoruje pokrok tělocvičných jednot v této zemi, zajisté dozná, jak velký podíl hrají tu naše odbory, ale málo kdo si vzpomene, že právě množství těchto odborů jest toho příčinou, že hlavní náš účel tělocvik jest tak strašně zanedbáván. A není také divu; sbor jako náš, který nyní pravidelně udržuje čtyry odbory (pěvecký, divadelní, trubačobubenický a hudebnický) a k tomu, když připojíme tři neb čtyry stálé výbory mimo dočasných, musí nám to samým býti divné, jak jen může hrstka členů vše to vykonat.

Myšlénka zakládání odborů zajisté spočívá v tom, aby evičící bratři neb ti, kteří již více evičení schopni nejsou, dostali příležitost vzdělávati též i mysl a tím dosáhli nejvyšších snah Sokolstva, však zanedbáním dostali jsme se tak daleko, že dnes může býti sokolem každý, jen když zaplatí \$1.00 vkladné a naučí se trochu zpívat nebo tlouct na buben. Nemám tak dalece žádné námitky vůči podobným členům, však upírám jim práva prisvojovati si jméno sokol a pyšnit se ním na veřejnosti. Toť jest jedna z příčin, proč evičení u nás tak vázne. Příště povíme si o druhém.

Jako všude, tak i u nás konají se přípravy k výletu lo Čech, při příležitosti V. sletu všesokolského a mohu se vsi určitostí tvrdit, že nejméně 20 našich hodlá tak učiniti, jakož i několik sokolek. Bylo by zajisté zbabělé, kdybychom nemohli vyslati nejméně 4 — 5 čet do závodů aspoň prostných, když ne jinak, a jelikož čas se blíží, jest žádoucí, aby dotyčná evičení v čas se obstarala a na všechny sbory rozaslala, tak abychom měli dosti času se připraviti. Na též rok připadají též závody Župy Střední v Chicagu, a tu bych radil, by se odbývaly před odjezdem do Čech, neboť bychom mohli všichni ze západu se tam sejít a pak společně po závodech do New Yorku odjet. Rád bych slyšel náhledy bratří z jiných měst, co o tom soudí.

Zmínka o naší mládeži neboli dorostu v posledním čísle Sokola přivedla mně na myšlénku, jak asi rok zpět náš sbor podobnou školu chtěl založiti. Původní myšlénka byla založiti jakousi večerní školu pro mládež od 14 roků, kde by se vyučovala českému psaní a čtení, dějepisu, zeměpisu atd. Obstarání byli schopní učitelové, čítanky a vše, co bylo třeba, a když přišlo k vyučování, dostavili se pouze asi 4 žáci, tak že jsme byli nuceni ode všeho upustit.

Byl jsem překvapen poznámkou v Sokolu, že v Plzeňském Sokole zavedli volební lístky; není to nic divného, ny v St. Louisu již to máme dávno a osvědčuje se jak náležitě.

Obzvláště nás však zajímaly zprávy o zvolení výboru za účelem Svazu všech česko-slovanských jednot v Americe. Jen dál, jen dál, jen výš a výš!

Ve výroční schůzi zvolili jsme tříčlenný výbor na přednášky a zábavné schůze a doufáme, že bude pracovat lépe než minulý pětičlenný. Ony zábavné schůze konáme vždy po pravidelné schůzi jednou měsíčně a při zákuskách a sklenec pěkného posilujeme se k další činnosti. Ovšem, že vždycky též sobě pozveme švarné sokolky.

Na Sylvestra pořádal sbor náš velkolepou zábavu, spolu s dvěma fraškami, zpěvy a několika solových výstupů, celkem zamlouvali se naši ochotníci obecenstvu znamenitě, musili několikráte opakovat. Pravou sensací však vyvolala fraška "Damoklův meč," že nebylo potlesku konce.

Krátko před půl nocí vystoupil dva naši hereci ve jménu dvou českých pohrobů a počali se mezi sebou hádati, kdo že má pohřbít ten starý rok. Již to počínalo doopravdy, když tu jakoby nic, vyskočí šelma šasek a roztrhne je, co zatím jest slyšeti zpěv kolem jdoucího pohřbu, který dostal asi nějaký Pat Murphy, mezi tím, co oni se hádali. Pak následoval veselý hřmot a přání šťastného a veselého roku všem. —

Právě se připravujeme na 30. maskarní ples na 28. ledna, k čemuž vydal zábavní výbor "Šibřinky," jakých jsme dosud neměli, hlavním to příčiněním bratra evičitele. Jako atrakci uspořádají evičící členové "Řím za časů císaře Nerona." Na zdar!

Fr. Vách.

New Bedford, Mass., 25. ledna, 1905.

Od založení naší jednoty konají se pravidelné schůze v měsíci, a sice čtvrtou neděli, v nichž se ponejvíce jedná o nedostatcích, jež se jeví, kam se obrátíme; nemáme svou místnost spolkovou, místnost pro cvičení, nedostatek nářadí a málo členů. Takto chudě vystrojení pouštíme se na veřejnost a pod kritiku zdejších pochybovačů, však doufáme, že jejich pochybnost se roztaje s příštím jařem, jelikož v poslední schůzi konané 22. m. m., se jednalo o postavení vlastní síně, která by vyhověla tak důležité otázce, jako je otázka tělocviku a mládeže.

Vědomí těch otázek nás váže ku započaté práci, by jsme pokračovali, a jen ty bude moči těšiti výsledek, kteří se o tu otázku nejvíce zajímají a pro ni pracují. Doufáme všichni, až získáme větší počet přispívajících členů, a členů činných, že v brzkou se vyrovnáme těm jednotám, za kterými jsme ještě pozadu.

Není to příliš příjemná situace, v které se naše jednoty nachází, v těchto počátcích nemáme totiž řádnou spolkovou "zlatou páku", která by měla nás vyzvednouti z finanční tísně. Doufáme však, že se to změní dohodnutím zdejších spolků a že dojde ku stavbě, čím by se mohla dosíci větší harmonie mezi námi ku větší mrzutosti některého "škarohlída," který by nás radši viděl topit v tom, až příliš všedním životě.

V. Vlach.

Chicago, 31. ledna 1905.

Kdo sleduje náš společenský život český na půdě nové vlasti — a sleduje ho bedlivě, musí dojiti k tomu nezvratnému resultátu, že vyjímaje spolků, z kterých plyne členům finanční zisk, jsou tu jediné sokolské sbory, o jejichž tvrdou lebi veškeré překážky, nehody, nástrahy a útoky se odrážejí, zanechávající pouze dočasných známek, nepatrných jizev, které pod léčivým balsámem času a "lepších" dob mizí zcela. Jedním z pádných dokumentů toho máme Plzeňský Sokol. Po čtvrtstoletí vštepuje chicažským krajanům do tvrdých hlav ideu Sokolství, že mnohdykrát se zdálo, jakoby se o ony tvrdé české palice měl rozbíti — a zatím rozbily se ony palice, které Plzeňskému Sokolu odzváněly umíráčkem. Celé hejno "důležitých" národních lig a organizací složilo své rozlámané kosti v předčasný hrob věčného zapomenutí, celá řada panických a mládeneckých klubů, na něž česká osada chicažská kdys tak byla hrda, zašlo s přelétavým ptačtvem někde do končin, kde roste "pepř" — jen Plzeňský Sokol a s ním věrná Lípa Slovanská dosud na pevných kořenech vypínají své ochranné větve nad českým dorostem, houževnatěji a silněji dnes, než kdykoli v dobách minulých.

Rozvláčná tato úvodní sugessce je vlastně předmluvou ku krátkému faktu, že došlo minulého měsíce ku spojení silného Klubu Plzeňských Bicyklistů s Plzeňským Sokolem. Plzeňští Bicyklisté, klub velmi chvalně známý i nejširším vrstvám amerického publika, poznali, že cyklistická horečka téměř nadobro ustoupila z tržiště lidského života, a proto že nechtěli následovat osudu jiných podobných organizací a chtěli uplatnit ostatní svoje dobré zásady, které pěstovali mimo cyklistického sportu, připojili se k Plzeňskému Sokolu. A na obou stranách se tím valně prospělo dobré věci. Plzeňskému Sokolu přibýlo na půldruhého sta mladých jinochů a Plzeňští Bicyklisté učinili svoji povinnost, že odevzdali svoje členstvo řádné české organizaci, která je schopna, aby z něho vychovala řádné muže a poetivé Čechy.

Je zajisté potěšitelným faktem, že příbytek ten uctil nejen finanční tajemník a objemný tajemníkův seznam členstva, ale i evičitel, kterému se mnohé vážné mezery v tělocvičně zaplnily, tak že je tam opět veseleji a člověk nemusí se procházeti více mezi nářadím jako zbloudilý pocestný ve smutném lese.

Jednu však věc nám dlužno je podotknouti. S připojením klubu Plzeňských Bicyklistů přibýla nám massa nového členstva, z nichž — mluvíme pravdu — celá řada k nám vstoupila hlavně z toho důvodu, že se připojil celý spolek, bez náležité znalosti, že vlastně sokolský sbor má zcela jiné účely, nežli mají zábavní kluby. Bude tedy přední povin-

ností těch, kdož o spojení se přičiňovali, aby nové bratry seznámili s našimi zásadami, s našimi snahami a s našimi účely. Pak teprve dobré věci učiněno bude zadost.

Mluvíme-li o rozkvetu Plzeňského Sokola, nesmíme také zapomenout, že jednou z jeho důležitých životních fází jsou naše bujaré sestry. Aspoň do nedávna mohly nám sloužiti co výborný příklad. Je dnes veřejným tajemstvím, že Sbor Plzeňských Sokolek je nejušlechtlejším českým dámským spolkem v Chicagu. Důvody k tomu milerád přenechám sestře dopisovatelce, neboť co člověku, který putí života putuje doposud bez "průvodčí" hvězdy, snadno by se mohlo vytýkat, že chválí sokolky z důvodů egoistických, aby snad spíše nějaké to "sokolské" srdce ženského rodu polapil.

Ku konci ještě oznamuji, že ku nemalé radosti upřímných sokolů odbyly se letošní volby po tuhých bojích, což již u nás dlouho nebylo. Že tu v bratrském boji stálo proti sobě několik stran, je jenom chvályhodno, neboť v kterékoliv osadě, jež by čítala na půl tisíce obyvatel, nelze očekávat, že všichni občané se vždy shodnou na jednom kandidátu.

Vilém Kroužilka.

Cedar Rapids, Ia., 31. ledna 1905.

Již jest tomu hezky dávno, co jsem nepsal do Sokola jako dopisovatel. Nejsem náhodou zvoleným dopisovatelem z našeho sboru, ale pomyslí jsem si i piš zase něco. Každý z nás ví, když není pravidelným dopisovatelem, že by měl co psáti, a pak, když ho jednoty zvolí "pák nemá, co psáti". Tak to bylo i se mnou, když jsem byl zvolen dopisovatelem, tak jsem nepsal, a když jsem nebyl zvolen (já jsem o to zrovna nestál), teď bych toho měl na srdci až hanba. Nemyslím tím slovem hanba, že bych se musel stydět za to, co chci psáti, ale naopak, naplňuje mne radostí, že mohu sdělit našemu sokolskému světu, že jsme u nás měli dětské veřejné evičení, které se setkalo s velikým úspěchem mravním (návštěva sice byla dosti malá) — pravím s velkým úspěchem mravním. Něco podobného u nás jsme ještě neviděli. Nechci říci, že jsme nepořádali veřejné evičení žactva, nikoliv, ale něco podobného jsme nezažili.

Náš evičitel nám ukázal, co se dá provést se žactvem.

Pořad byl asi následující:

1. Žáci, evičení činkami a tyčemi, obrazeové.
2. Žačky, evičení tyčemi, obrazeové.
3. Žáci, evičení skupinové, dlouhými tyčemi.
4. Žačky, evičení obloučky, ozdobné pořadové.
5. Malé žačky, věneček se zpěvem a hra.
6. Žáci, evičení na bradlech z vnější strany.
7. Míč v kruhu (zápas), sokolky.

Všecka čísla byla bohata, jak na eleganci, tak na sestavu, i co se týká soustavy. Každé číslo bylo samo o sobě perlou toho večera. K tomu se řadily výkony našeho prof. J. Tlapy na pianě při všech evičeních a k doplnění celku nám zapělo kvarteto našeho mlad'oučkého pěveckého spolku "Hlahol". Každé číslo bylo odměněno bouří potlesku.

Přál bych vám vidět ty maličké, jak si vykračovali, jako by si byli vědomi, že tím jejich evičení spasí svět.

Nechci probírat každé číslo, jen poukážu na některé.

Vezměme si ku př. čís. 2., kde evičili v prostřední řadě naše nejmenší sokolky, čtyři roky i méně, nemohly skorem ani tyč unést, měli jste je vidět, když zavzněly první akordy, jak ty jejich malé nožky a ručky šly, nu radost se podívat.

Cvičení, které se nejvíce zamlouvalo, bylo evičení žáků dlouhými (asi 8 stop) tyčemi. Nejsem dosti dobrý odborník, abych to mohl popsat, ale jsem jist, když bratři evičitelové dopiši si k nám pro to evičení, že jim ho náš evičitel s radostí pošle. Též se musím zmínit o evičení s obloučky. Byl jsem jeden z těch nešťastných soudců, co soudili prostná evičení v St. Louisu, a tenkrát, když jsem viděl evičit st. l. sokolky byl jsem celý unesen, ale teď na to pohlížím, že to mělo být prováděno s malými žačkami, vsadil bych se sto proti jedné, že by naše žačky odnesly první cenu. Tak přesně bylo vše naevičeno. — Ještě se musím zmínit o těch nejmenších. Vždyť by byl hřích opomenout. Věřte, bratři a sestry, kdyby se pořádala veřejná evičení se žáky, tak by jednoty

při tom více získaly, než prováděti veřejná, s krkolomnými výkony větších. Když ty naše nejmenší nastoupily k tomu věnečku a ze všech těch hrdělek zazněl sopránový hlásek "Co ten ptáček Jarabáček" — věřte, žádný ani nedutal, jak byl zaujat jejich cvičením. Po skončení toho čísla ozvala se naši velikou těloevičnou neutuchající pochvala.

Jak jsem podotknul již dříve, každé číslo bylo pěkné. Jen houšt, a pak dosáhneme toho, po čem toužíme.

Snad některý z bratří mně vytkne, že třeba pochlebuji, přál bych si, by každý druhý z nás cítil tak sokolsky jako menšina nás. Pak by to osočování a podezřívání přestalo. Vždyť každý z nás se nenarodil, aby vynikl ve cvičení, ale každý může pomoci přece někde. Jeden tu a jiný onde.

Vzpomínám si na ty doby, když jsme cvičili ve staré čtenářské síni. To byly časy. Zima jako v Sibíři, ale cvičilo se přece a s chutí. A teď máme svou prostornou těloevičnu, a jak to dopadá, cvičí se též, ale na dnešní poměry má jich cvičit třikrát tolik, vždyť máme pohodlí a teplo. Co se týče sokolek, ty navštěvují cvičení pilně, ačkoliv jich několik přestalo k vůli tomu, že někteří sokolové vždy neb moc často museli odbývat "schůze" vedle těloevičny v dolejší místnosti, ačkoliv měli jinou pohodlnější místnost. Nevhodné poznámky těch několika sokolů nám několik sokolek odeizilo těloevičně. Nechci se o tom mnoho rozepisovati, nerad bych viděl někde horkou krev.

Právě mně došel dopis od jednatele V. V., v němž nás upozorňuje na finanční zprávu St. L. Sokola z veřejného cvičení tamtéž. Když jsem četl tu zprávu v Sok. Amer. ohledně příjmů a vydání při veřejném cvičení a českém dnu St. L., tak jsem si toho valně nevšiml. Ale po přečtení dopisu jednatele V. V. na to pohlížím jinak. Že by se opovážila St. L. Jednota počítati ty dva účty, jako elektrická práce a vydání za materiál \$42.00, práce a látka na dekoraci \$47.85 mně ani v mysli nenapadlo. Jak k tomu přijde N. J. S., aby platila něco, co do vydání N. J. S., neb celkového nepatří. Vždyť přece Výkonný Výbor nenařídil, aby dekorovali sň. Proč si také St. L. Jednota nedala účet za dekoraci těch palácových železničních vozů, po kterých na český den "výkvět" česko-amerického Sokolstva jel na výstavu, to by již za to stálo. Mně to připadá tak, jako, když někdo vlastní domek a platí daně městu, tak že by "jako to město", když si nechá ten svůj domek obarvit, tak by měl podat účet, jako za to barvení městu, poněvadž s tím barvením toho domku to město o to lepší vyhlíží. Proč si také St. L. Jednota nepodala účet za vydlužení (nebo koupení) těch postelí a "štrozoků", třeba by to V. V. také zaplatil. Co jest moc, to jest moc! Já jsem měl právě namířeno poslat účet V. V., aby nám Rapičákům, co jsme jeli do St. L., zaplatil ty "dust coats" a čepice. Vždyť jsme to koupili jen na tu cestu do St. L. Doufám, že všechny jednoty budou proti těm dvěma účtům, vždyť sokol Triska (co je v těloevičně) v těch dnech dosti získal, aby po případě mohl tu parádu za sbor zaplatit sám.

Musím se též zmínit, že v neděli 29. ledna stávil se u nás chvalně známý náš sokol Dr. Iška, a několik (a bylo nás hodně) zdrželo se s ním v těloevičně až do jeho odjezdu do Chicaga. Napsal jsem toho dosti, třeba se ta poslední část dopisu nebude líbit, ale, co je pravda, to je pravda, a co je moc, to je moc. Na zdar!

Jan J. Hrbek.

Chicago, dne 3. února 1905.

Při volbě činovníků sboru T. J. S. Chicago byl jsem též zvolen dopisovatelem, však pozoruji, že jest to velký rozdíl pracovati šídlem a zacházeti perem, ač doufám svému úkolu dostáti. Jenže v tomto masopustním období nepříjde člověku rozumná myšlenka do hlavy, neb jest samý maškarní ples a karneval. Po uplynutí maškarního plesu sborem pořádaného, který byl ten nejlepší doposud v naší české Kalifornii, již tu zas veliký hluk klubem "Zobák", který se připravuje kempovati v naší sokolské dvoraně dne 4. února. Mezi tím velká činnost se jeví u našeho ochotnického odboru, který se připravuje na 4 představení po čas divadelní sezony, a již úlohy nejlepšími silami obsazeny jsou. A v těloevičně veškeré sokolky, sokolové, též žáci a žákyně připravují se ku

společnému vystoupení na den 12. března pod dozorem evičitele sok. J. Jirouška, kde chtí okázati obecnstvu, že jen tělesným cvičením člověk svěží a krásí tělo i ducha. Nemohu opomenouti té příležitosti, která se naskytla mladším členům sokolům. Totiž při poslední výstavě sborem pořádané klub "Zobák" daroval 6 bubnů a 6 křídlovek na zápas sokolských místních sborů. Poslední den ukončení výstavy, kdy se očekával zápas tuhý, kde všichni úsilovně pracovali a též finančně podporovali, aby náš sbor vyšel co vítěz ze zápasu, jsme vyhráli, a tak základ dán bubenickým a trubáckým četám. Náš sbor též platí služné dvěma učitelům, tak aby žactvo v ničem nebylo zkráceno. Doufal jsem, když sbor se o vše postará, že někteří mladší členové, kteří jsou u sboru a těloevičnu nenavštěvují, že snad se přihlásí a pustí do hudby, však jest to to samé jako vždycky, že cvičící členové musí se toho chopit, by to nekleslo, a to znamená býti každý den v Sokolně. (Však lépe býti v Sokolně, než v některém kloubkovém doupeti, kde se mládež kazí.) — Výstava, kterou sbor náš pořádal, skončila skvěle, neboť čísteého výtečku jest na dvacet tři set, což jest důkazem, že sbor Sok. Chicago těší se velké přízni širšího obecnstva. Dne 1. února překvapili naši mladí žáci a žákyně svého pilného evičitele sok. J. Jirouška i obdarovali jej skvostnými kyticemi na důkaz lásky, již k němu chovají, pak krásným večírkem v Sokolně se všichni při hudbě bavili, kam též sokolové ze schůze byli pozváni. Doufám, že po ukončení masopustní doby budu moci podati něco jiného.

Na zdar!

Jakub Kolář.

(ZASLÁNO.)

Resoluce. Těloevičná Jednota "Sokol Havlíček" přijala ve schůzi dne 19. ledna 1905 jednoduše následující resoluci: V časopise "Sokol Americký" čís. 11. v redakční úvaze přetřásána záležitost stran osobního přesvědčení dosavadního starosty sboru "Sokol Havlíček" směřující hlavně k tomu, by vyličen byl co ramenář a obojživelník. Sbor "Sokola Havlíček" uznává nezištnou a v pravdě obětavou práci br. starosty na poli sokolském, projevuje mu tímto úplnou svou důvěru a odsuzuje každé napadání jeho osoby ať ze strany jakékoliv, již z té příčiny, že za čin osoby vedlejší nemůže být nikdy zodpovědný a jeho charakter tím napadán. Každý v životě svém můžeme pochybiti, chyba ta však se má vytknout mírně co bratr bratru — cheeme-li již se bratry zváti. Jednota "Sokol Havlíček" vzdor tomu, že snad jest nejmladším sborem sokolským ve Spoj. Státech, vytkla si za účel pěstovat v pravdě sokolské bratrství a žádá, by respektována byla, jak slušnost toho vyžaduje a zároveň i její činnosti. — Usnešeno, by resoluce tato uveřejněna byla v bratrských časopisech "Sokol Americký", orgán Nár. Jed. Sokolské, a "Borec", věstník jednot v župě "Fuegner-Tyrš" sdružených.

Za Těloevičnou Jednotu "Sokol Havlíček"

Frant. Karlovský, Karel Turek, Jos. Bouška,
resoluční výbor.

Pozn. redakce: Uveřejňujeme resoluci T. J. Sokol Havlíček, pokud se znění její týká poznámky v "Sok. Am." č. 11 uveřejněné, ale při tom zároveň dovolujeme si upozorniti bratrskou jednotu, že dříve nežli zasedla na soudnou stolicí, aby naše vystoupení odsoudila, měla dříve přesvědčiti nás, že jsme se mylili, že jsme starostovi jejímu křivdili. Kdyby byl zmíněný bratr veřejně hlásil se ku straně katolické, nikdy by nám nebylo napadlo přesvědčení jeho se dotýkati — ale býti před veřejností svobodářem a při tom utíkati se ku kostelním obřadům, to jest co jsme odsoudili, a co odsuzovati budeme nadále — ať shledáme se s takovou křiklavou nedůsledností u kohokoliv. My obrali si za svůj cíl pracovati k tomu, aby Sokolstvo bylo ve všem vzorem spolkům ostatním, a cheeme-li sloužiti za vzor co sbory, musíme snažiti se, bychom byli též dokonalými co jednotlivci. Neuprámě nynějšímu starostovi Vašemu zásluhy, poznali jsme ho za dobu našeho působení při listu co nadšeného sokola —

ale ani ta úcta, jakou jsme chovali k němu za jeho nezištnou a věříme též že upřímnou snahu, nebyla s to, zabrániti nám pronéstí úsudek o tom, co uznávali jsme a posud uznáváme za nedůstojné nejenom sokola, ale i jako muže. A buďte ujištěni, že kdykoliv se s takovým zjevem shledáme v našich vlastních řadách, byť bychem se dotknouti musili osoby nám nejbližší, vystoupíme zrovna s takovou rozhodností, jako vystoupili jsme v případě tomto.

Na zdar!

č.

VOLBY.

— U T. J. Sokol v St. Louis zvoleni následující noví činovníci: Starosta Fr. Burian, tajemník V. K. Triska, 1911 Geyer ave; účetník Mich. Šinko, 810 Russell ave.

— T. J. Sokol So. Omaha, zvolila následující činovníky: Fr. Rodil ml., starosta; Leo. J. Hort náměstek; J. J. Ohnesorg tajemník; Em. R. Tutsch účetník; Jan Bartoň pokl.; Jos. Šterba náčelník.

— T. J. Sokol ve Westfield, Mass., zvolila následující činovníky na běžící rok: Starosta Jan Strniště; náměstek Václav Jelínek; tajemník a jednatel Václav Kyliš, 6 Sycamore St.; účetník Fr. Výška; pokladník Jan Bláha; hosp. správce Fr. Strniště.

— Následující činovníci zvoleni byli u T. J. Sokol Jonáš ve Wilson, Kans.: Starosta Vít Doleček; náměstek Bedř. Vaniček; tajemník V. Hubálek; pokladník Vác. Gregor; náčelník Dr. Jos. Pecival; cvičitel V. Hubálek; zpravodaj pro Sok. Americký V. Hubálek.

— V T. J. Sok. Podlipný v Detroit, Mich., zvoleni následující činovníci na rok 1905: Starosta Martin Červený; náměstek Václ. Hájek; tajemník Fr. Masák; účetník Frant. Dražan; pokladník A. Schulz; domácí správce Jak. Fryš; výbor majetku na 3 r., Ant. Paine, Pavel Maršík; dopisovatel Ant. Šusterka.

— T. J. Sokol Žižka v Bruno, Neb., zvolila následující úředníky: Starosta Anton Otoupal; náměstek Jos. P. Vondra; taj. Václav Blatný; účetník Frank Otoupal, pokl. Fr. Kříž; náč. Václ. Blatný; cvičitel Stan. Hoskovec a Jos. Vondra; výbor majetku: Frank Hoskovec, Jan Sladký, Henry Sabata; výbor na závody: Fr. Štech, Václav Blatný, Václav Vojtěchovský; Ben. Junek praporečník.

— Sok. Jed. Blesk v Baltimore zvolila následující činovníky na rok 1905: Starosta Sylvestr Stiegler; náměstek Jos. W. Coufal; tajemník Frant. Čermák; účetník Jar. Franc; pokl. Václav Neuman; náčelník a vřehní cvičitel Fr. Štětká; domácí správce Vinc. Jelínek; knihovník Frant. Ševčík. — Veškeré dopisy buďtež adresovány na Frant. Čermák, 1027 N. Castle St.

— T. J. S. Praha v Chicagu zvolila následující činovníky na tento rok: Starosta L. Široký; náměstek Fr. Peck; tajemník V. Vorel; účetník D. Hájek; pokladník Josef Dubský; cvičitel V. Houser; náčelník V. Klaus; náměstek V. Houser; jednatel K. Bálek; výbor majetku: V. Gross na půl roku, V. Lisý a J. Somr na 1 rok; praporečník K. Bálek a J. Krajíček.

— T. J. Sok. v Prague, Neb., zvolila následující činovníky na rok 1905: Starosta Jos. Vlasák; náměstek J. J. Vlasák; pokladník Jos. W. Kudrna; účetník Frant. Pavlík; tajemník A. L. Vlasák; náčelník Tomáš Vlasák; praporečník Fr. Růžek; ředitel divadla A. Z. Donato ml.; domácí správce Frant. Mach; dopisovatel Cyril Svoboda; výbor majetku: Ant. Kašpar (na 3 roky), Jan J. Kašpar (na 2 r.), Frant. Sedláček (na 1 rok); zábavní výbor: Václav Kudrna, Jos. Šafránek, Karel Vašina; hřbitovní výbor: Ant. Vašina, Ant. Kašpar.

— Sbor Plzenský Sokol zvolil následující činovníky pro příští rok: Starosta Jan Šiman; náměstek F. C. Layer; ta-

jemník Vác. Růžička; účetník Fr. Mayer; pokladník Fr. Šiška; náčelník Karel Hýbler; podnáčelník Vác. Vinický; důvěrníci na 3 roky: Jos. Babka, J. Z. Kleňha; dopisovatel do orgánu Wm. Kroužilka; domácí správce M. Krásný; praporečník Vác. Syrovátka; zástupce do Stráže Osvojených Karel Musil; zástupce do Svob. Škol T. G. Polívka; zábavní výbor: Jan Štván, Wm. Bláha, G. Trnka; účtující výbor: Jordán, Vacek, F. Liška.

— Sokol Slovanská Lípa v Chicagu zvolil následující nové činovníky: Starosta Jakub Hroděj; náměstek Josef Svojsě; tajemník Jindř. J. Hájek, 133 W. Taylor St.; účetník Otta A. Hájek, 43 Hastings St.; pokladník František Mencl, 500 So. Halsted St.; správní výbor: Viktor H. Černý, Frant. Pinkava, Josef A. Šmejkal; náčelník František Klepal; podnáčelník Antonín Vítek; cvičitel Fr. Klepal; knihovník V. H. Černý; knihovník divadelní Jan Vaněk; správce síně Florian M. Holec; dopisovatel do Sokola Amerického Fr. Klepal; praporečník Josef Melichar; početní výbor: Josef Jurka, Jan Vaněk, Štěpán Bílek; zástupce k Česko-národnímu hřbitovu Josef Kostner.

V Těl. Jed. Sokol Tábor zvoleni byli pro rok 1905 následující:

Starosta Jos. Vlk; náměstek Ignác Nedvěd; tajemník Frank Kyzivát; účetník Josef Šlauf; pokladník Jan Kressl; domácí správce Václ. Červenka; do správního výboru: Václav Čečrle, Ignác Nedvěd a Emil Jedlička; náčelník Ad. Vlk; místonáčelník Jakub Peroutka; cvičitelé Jos. Novotný a Jos. Pokorný; praporečník Bohdan Šobr; dopisovatel do orgánu August Procházka; zástupce do Stráže Osvojených Fr. Kyzivát; zástupci do Patronátu: Emil Jedlička, Josef Pác a Fr. Blažek. — Mnoho zdaru v tomto Novém roce!

Za T. J. S. Tábor, Fr. Kyzivát, taj., 1355 So. 42. ave,
(Schůze první a třetí čtvrtek v měsíci).

ZE ŽUPY VÝCHODNÍ.

Zápisky ze schůze žup. výb., odbývané dne 19. prosince 1904.

Starosta Václ. Hampl schůzi zahájil. Nepřítomni ze zástupců E. Vokal, Jos. Sklenka a Al. Bláha.

Protokol z minulé schůze po přečtení přijat. Ze zábavního výboru přítomen pouze br. V. Filip jednoty Fugner. Výbor oznamuje, že zjednal park p. Jahelky pro závody župní v roce 1905 a sice na dni 3. a 4. září.

Vedena debata o činnosti jednoty v Bayonne.

Účet br. náč. za poštovné III. ¼letí 1904 na 34c byl vyplacen. — Br. Al. Bláha omluven.

Schůze žup. výb. ze dne 16. ledna 1905

zahájena byla br. Vác. Hampl. Dopis a pošt. poukázka od jed. "Blesk" v Baltimore čten, jímž jednotu tato zapravuje župní poplatek za 193 členů \$19.30 za rok 1904.

Účet jednatele, služné za rok 1904 \$10 a poštovné za týž rok \$1.12, dále účet náč. za II. ¼letí, služné \$5 a poštovné za IV. ¼letí 1904 32c. vyplaceny.

Na to přečtena jednatele zpráva župy za celý rok 1904 jak následuje:

Za přítomnosti všech nových i starých zástupců jednot prohlásil starosta V. Hampl činnost starého žup. výboru za ukončenu a zároveň otevřel nominaci pro nový župní výbor.

Za jednoty přítomni:

New York: Fr. Jícha, Ant. Mysliveček, Vinc. Vaněk, Jos. Laně, Hugo Sekyra a Jos. Gregor.

Fugner: Vojtěch Filip a Fr. Černovský.

Svornost: Vinc. Křenek.

Volba výboru jest následovní: Starosta Vinc. Křenek, náměstek Frant. Jícha, 1451 I. Ave., N. Y., pokladník Jos.

Laně, jednatel Vinc. Vaněk, 420—424 E. 71. St., náčelník
Frant. Jícha, I. podnáč. Vojt. Filip, II. podnáč. Hugo Sekyra.
Finanční výbor: Jos. Gregor a Ant. Mysliveček.

Nový výbor usnesl se, by zábavní výbor byl svolán náčelníkem a v práci by se pokračovalo rychleji.

Účet br. Al. Bláhy za cestovné do schůzí výboru, znějící na 45c, byl vyplacen. Tím schůze skončena.

Jos. A. Knedlhans, jed.

VÝROČNÍ ZPRÁVA JEDNATELSKÁ

Ústředního Výboru Východ. Župy v New Yorku za r. 1904.

Příjem.

Přenos hotovosti z roku 1903.....	\$280.76
26. března: Župní poplatek jed. Svornost za r. 1903..	6.50
15. srpna: Jed. Philadelphia za r. 1901-2-3, úhrn....	27.00
12. ledna 1905: Jed. Blesk žup. poplatek za r. 1904...	19.30
16. ledna 1905: Úroky z uložených peněz do r. 1903...	15.12
	\$348.68

Vydání.

2. dubna: Registrace dopisu Župě Sev. Vých.	\$.10
2. dubna: Župě Severo Východní, vyplaceno.....	82.92
18. dubna: Poštovné žup. náčel. za I. ¼letí 1904.....	40
16. května: Cestovné organizátora do Philadelphie...	6.00
16. května: Podoby pro Památník NJS. a rám velké.	4.00
16. května: Telegram do Philadelphie.....	57
16. července: Služné náčel. za I. ¼letí 1904.....	5.00
16. července: Poštovné náčel. za II. ¼letí 1904.....	30
16. července: Cestovné do schůzí, br. Al. Bláha....	60
16. července: Cestovné do schůzí, br. Jos. Sklenka...	1.25
15. srpna: Telegram k závodům NJS. v St. Louis.....	42
15. srpna: T. Šteffek, cvičitel jed. v Bayonne, N. J..	20.00
15. srpna: Výboru do New Bedford, Mass.....	22.75
21. listop.: Fr. Lier, tisk 1000 župních stanov.....	13.00
21. listop.: Br. Al. Pokorný, cvič. jed. v Curtis Bay..	28.00
19. pros.: Náčelníku poštovné za III. ¼letí 1904.....	34
19. pros.: Náčelníku poštovné za IV. ¼letí 1904.....	32
16. ledna 1905: Jednateli služné za rok 1904.....	10.00
16. ledna 1905: Jednateli poštovné za rok 1904.....	1.12
16. ledna 1905: Náčelníku služné za II. ¼letí 1904..	5.00
	\$202.09

Zbývá hotovost na rok 1905.....\$146.59
Uloženo u T. J. Sokol New York na bondy \$70.00
Uloženo u T. J. Sokol New York na kolky \$75.00
Hotovost u pokladníka..... 1.59

Činí dohromady.....\$146.59

Prohledli a v pořádku našli za finanční výbor:
Antonín Mysliveček, Joseph Gregor, Tomáš Šteffek.
Jos. A. Knedlhans, jednatel.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC LEDEN 1905.

Leden.	Příjem.	\$	c
2. T. J. S. New Bedford, Mass.		8.10	
2. T. J. S. New Bedford, Mass., poslední splátku na nářadí		14.00	
3. Za Památníky od Ferd. Martynyho		10.00	
3. T. J. S. Fugner, L. Y., N. Y.		22.10	
3. T. J. S. Wilson, Kansas, 10c poplatek na sjezd za rok 1904		5.10	
3. S. J. Phila., Pa.		20.00	
3. Za dva Památníky z N. Y.		2.50	
4. T. J. S. Čechie, Chicago		22.22	
4. Sbor Sokolek, Baltimore, Md.		3.20	
5. T. J. S. Crete, Neb		20.70	
12. S. J. Blesk, Baltimore, Md.		58.90	

12. S. J. Blesk, Baltimore, jeden Památník	1.25
12. T. J. S. Dodge, Neb., za vstupné	10.00
12. Poslední splátka na Památníky, od T. J. S. Omaha	25.00
14. T. J. S. Schuyler, Neb.	48.00
14. T. J. S. St. Louis, Mo.	59.20
14. T. J. Čechie, Chicago	11.68
14. Předplatné na Sok. Amer.	1.50
14. Za oznámky v Sok. Amer.	45.00
14. Přísp. z náhrady těl. školy za rok 1903 na přísp. T. J. S. Čechie	10.30
19. Sok. Čech, Cleveland, O.	55.40
19. Sok. Čech, přísp. na př. z náhr. těl. školy za rok 1903	35.00
19. Sok. Čech, do fondu pro sjezd za rok 1904	25.40
19. Plzeňský Sokol, Chicago, Ill., bez zprávy	90.50
19. Plzeňský Sokol, Chic., Ill., druhá splátka na Památníky	50.00
19. Sok. Chicago, Chic., Ill., ...	61.30
19. T. J. S. Patterson, N. Y., za vstupné	10.00
19. T. J. S. Brooklyn, N. Y.	4.60
21. Sokol Cleveland, Clev. O., ...	35.40
21. T. J. S. Horymír, Curtis Bay, Md., ...	10.30
26. Předplatné na Sok. Amer. od D. A. S. v Pas-saic, N. J.	1.50
26. Za jeden Památník do Aleghany, Pa., ...	1.25
26. Za tři Památníky od T. J. S. Mt. Pleasant, St. Louis, ...	3.75
26. T. J. S. Mt. Pleasant, St. Louis, Mo., ...	14.00
26. T. J. S. Plattsburgh, Neb., za šest Památníků ..	7.50
26. T. J. S. New York, N. Y.	158.10
26. T. J. S. New York, N. Y., do fondu pro sjezd za rok 1905	50.10
26. Za oznámku v Sok. Amer.	10.00
26. Za předpl. na Sok. Amer. od H. Široký, v St. Louis, Mo., ...	75
26. Za předpl. na Sok. Amer. od Aug. Kašpar, z Union Hill, N. J.	75
26. Za předpl. na Sok. Am. od D. A. S., West Hoboken, N. J., ...	75
30. Sbor sokolek Omaha, Neb., ...	4.80
30. T. J. S. Milligan, Neb., ...	64.30
30. T. J. S. Wilson, Kansas	18.50
30. Za oznámky v Sokole Amer.	37.00
	\$1150.00
Hotovost z minulého měsíce	1092.50
Úhrnem	\$2242.50

Leden.	Vydání.	\$	c
3. Za rytiny pro Sok. Am., br. A. Petrtylovi, Chicago, Ill., ...		3.00	
3. Za 3968 výtisků Sok. Amer. s výpr. a pošt. pro prosinec Nár. Tiskárně		173.46	
3. Doplatek na Památník Nár. Tisk., Chicago, Ill.		272.25	
3. Za registr. dopisy, obálky, tisk, kolekce čeků z eizích měst z r. 1904 pokl. V. V.		15.22	
3. Za vypsání diplomů z hlav. závodů v St. Louis..		10.00	
16. Náhrada za vydrž. těl. školy za rok 1903 T. J. S. Čechie, Chic., Ill., ...		10.00	
16. Náhrada za vydrž. těl. školy za rok 1903 Sok. Čech, Cleveland, O., ...		35.00	
31. Vrch. poř. Sok. Amer. za leden, 1905, Dr. J. Rudiš-Jičínský		30.00	
31. Výpomocný pořadatel Sok. Am. za leden, 1905, Ant. Haller		10.00	
31. Výpomocný poř. Sok. Amer. za leden, r. 1905, Jos. Čermák		10.00	
31. Služné vrch. náčel. N. J. S. za rok 1904 Ant. Hallerovi		25.00	
31. Za pojistné rozličeného nářadí V. V. na r. 1905 ..		4.59	
31. Náhrada za cesty do schůze V. V., St. Kostka ..		1.52	
31. Náhrada za cesty do schůze V. V., V. Zvoník ..		1.04	

31. Náhrada za cesty do schůze V. V. Fr. Hroch	1.82
31. Služné taj. V. V. za IV. ¼letí 1904 M. Grabensteinovi	8.75
31. Služné pokl. V. V. za IV. ¼letí 1904, Frant. Lierovi	5.00
31. Služné jednatelem V. V. za IV. ¼letí 1904 J. Černému	45.00
31. Za poštovné, dovozní za IV. ¼letí 1904 jednatelem V. V.	7.47

Úhrnem	\$669.42
Příjem	\$2242.50
Vydání	669.42

Hotovost\$1573.08

Na bankách uloženy jsou fondy a sice:

Fond pro příští sjezd v Detroit, Mich., ...	\$427.82
Fond pro běh evičtelský	42.85
Fond základní Nár. Jed. Sokolské	300.00

Na Germania Savings Banku	300.00
Na Dry Dock Savings Banku	300.00
Hotovost u pokladníka V. V.	973.08

\$1573.08

Prosím bratry tajemníky, kteří nezaslali IV. ¼let. zprávy, by tak učinili obratem pošty, bych mohl vypracovat celoroční zprávu. Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝKONNÉHO VÝBORU N. J. S.

New York, dne 18. ledna 1905.

Schůzi zahájil starosta F. Martyny. Nepřítomen schůzi F. Bartůněk a F. Lier. — Schůze tato byla za příčinou došlého dopisu Župy Fugner Tyrš z Chicaga odbyvána.

Župa Fugner-Tyrš žádá V. V., aby jmenoval, aneb splnomocnil 3 členy z chicagských sborů, kteří by měli zastupovat N. J. S. při poradě o svazu všesokolského. Usneseno V. V., aby byli 3 členové z tamních zástupců v onom tělese zasedající zvolení. Zástupci nemají jménem N. J. S. nic uzavírat, mají dát pouze úplnou zprávu o svém konání a o všech usneseních V. V.

T. J. S. Patterson, N. Y., se hlásí v počtu 18 členů jako člen N. J. S. a zároveň zasílá patřičný poplatek. Žádost byla přijata, a shora jmenovaná jednota byla dnešním dnem jako člen N. J. S. prohlášena. Zároveň žádají V. V., aby jim zaopatřil patřičné náčinní, žádosti vyhověno a výbor na těloevik má náčinní zaopatřit.

T. J. S. Dodge, Neb., se hlásí v počtu 31 členů jako člen N. J. S. a zasílá též patřičný poplatek. Žádost přijata a jednota ta prohlášena jako člen N. J. S.

* * *

New York, dne 6. února 1905.

Starosta F. Martyny zahájil schůzi, nepřítomni F. Bartůněk a V. Zvoník. — Zápis o schůzích ze dne 2. a 18. ledna čteny a uloženy zapisovateli, aby opravil zápis ze dne 2. ledna, a sice položku stran účtu F. Liera, která nebyla podrobně uveřejněna, má znít následovně:

Za registrované dopisy a peněžní zásluky \$8.20, poštovné 16 obyčejných dopisů 32c, 4 dopisy do Evropy 20c, za kolekci 30 checků \$3.00, 500 obálek \$1.50, 500 papírů na dopisy \$2.00, úhrnem \$15.22.

Nár. Tiskárna zasílá účet v obnosu \$180.21 za tisk a rozeslání S. A. za měsíc leden, účet přijat a odkázán k výplatě. Účet vřehního náčelníka za poštovné za r. 1904, v obnosu \$4.16 přijat a poukázán k výplatě.

Účet zapisovatele za poštovné za 6 měsíců v obnosu \$2.98 přijat a k vyplacení poukázán.

Účet za knihy jednatelem \$3.00, zapisovateli \$1.00 a za poznámkovou knihu 25c, v obnosu \$4.25 přijat a k vyplacení poukázán.

T. J. S. Tábor oznamuje, že obdržela tiskopisy, jednatelem jim zasláné, to samé Plzenský Sokol.

Plzenský Sokol zasílá resoluci, kterou si přeje, by byla dána jednotám k odhlasování, a sice stran účasti se 5. sletu sokolského v Praze. Žádosti vyhověno a resoluce bude jednotám k odhlasování rozeslána.

Výbor na těloevik podal zprávu, že vyhověl žádosti T. J. S. Patterson a že náčinní již zaopatřil. Usneseno, aby výbor na těloevik vyzval veškeré župy, aby si více všimaly jednot slabých a jim všemožně hleděly vypomoci, a sice, aby hleděly zaopatřit evičteli těm jednotám, které jej postrádají.

Usneseno, aby byli členové vyzváni, aby si více povšimli ohlášek v Sok. Am. a hleděli podporovat ty, kteří v Sokole Americkém ohlašují. Jelikož to zasluhují, neb jsou to většinou naši, kteří podporují nás svými ohláškami, a jen tím způsobem své ohlašovatele udržíme, když členové naši budou je také podporovat a jejich obchody navštíví.

Finanční výbor podal zprávu, že prozkoumal a porovnal knihy jednatele a pokladníka a že oboje vynašel v úplném pořádku. Přenos z posledního sečítání \$1,259.11; příjem za toto ¼letí \$1,857.78, úhrnem \$3,116.89. Vydání \$1,543.81; zbývá tedy \$1,573.08.

Následující Jednoty zaslaly poplatky a zprávy: T. J. S. Svornost \$16.80, 10c poplatek na sjezd \$5.60; TJS Schuyler \$48.00; TJS St. Louis \$59.20; TJS Čechie \$11.68; TJS Wilson 10c poplatek na sjezd \$5.10; TJS Philadelphia zpráva a \$20; TJS Čechie, Chicago \$22.00; Sbor Sokolek, Baltimore \$3.20; TJS Crete \$20.70; TJS Blesk \$58.90; TJS Dodge, vkladné \$10.00.

TJS Omaha poslední splátku na Památník \$25.00. Oznámky v Sok. Am. \$45.00; TJS Čech, Cleveland \$55.40, připsáno na vydržování tří školy \$35.00, do fondu na sjezd \$25.40; Plzenský Sokol \$90.50, druhá splátka na Památník \$50.00; Sokol Chicago \$61.90; Patterson, vkladné \$10.00; Brooklyn \$4.60, Horymír \$10.30; Mt. Pleasant za 3 Památníky \$3.75, poplatek \$14.00; Plattsmouth za 6 Památníků \$7.50; New York \$158.10, popl. do fondu na sjezd \$50.10; za oznámky v Sok. Amer. \$47.00; Sbor Sokolek Omaha \$4.80; TJS Milligan \$64.30; TJS Wilson \$18.50; Sbor Sokolek Plattsmouth \$1.60; Sbor Sokolek Vlasta \$7.60; TJS Wilber \$14.80; TJS Cedar Rapids \$260.70; Slovanská Lípa \$56.40; Budivoj \$21.60, 10c popl. do fondu na sjezd \$10.00. TJS Newark \$14.70, za Památníky \$16.25.

Na to schůze skončena.

M. Grabenstein, zapisovatel.

LISTÁRNA REDAKCE.

“Zavátá Větev”: Museli jsme prozatím odložit. Líst posílá se pravidelně. Těší nás, že spor jste srovnali, tak se patří bratřím dobrým.

F. K. Díky za slova povzbuzení. Spor onen není ještě urovnán. Škoda, tak tiskneme právě zbraň do rukou zpátečníků proti sobě samým a věci volné myšlenky. Ten ústav v Chicagu ještě není a kdy bude přijímati ehovance, kdo ví. Každý Čech, který práce nesehopen, bude přijat, pokud víme. Proč se ptáš? Piš nám o tom, prosím! Kolik se bude muset ještě k cíli tomu vytancovat, těžko lze uhadnouti. “Vzpomínky” přijdou na řadu později.

V. V. Long Island: Měj strpení. Uveřejníme, jak jen bude lze. Poslali jste v červnu, když již vše druhé bylo v tiskárně.

Krupka: Což, abys u věci té pozeptal se V. V. Můžeš-li udělati odlitek z originálu snad mnohý sbor by si objednal, zejména, když práce by byla opravdu umělecká.

Justus: Toť vřehol nepřístojnosti. Napiš, chceš-li, bud' však věcným a nezabíhej do věcí, jež nezajímají. Rukopisy schováváme pouze od čísla k číslu.

Adresář Národ. Jed. Sokolské ve Sp. Státech

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku: Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420 24 E. 71. St. F. Martyny, starosta, 1329 First Ave.; F. Bartuněk, náměstek, 318 E. 71st St.; Jan Černý, jednatel, 437 E. 71st St.; Max Grabenstein, tajemník, 1 Teasdale Pl.; F. Lier, pokl., 410 E. 71st St.; výbor tělocvičný: V. Hampl, A. Jahoda a K. Hrbek; výbor účetní: Fr. Hroch, Štěpán Kostka a V. Zvoník. Náčelník A. Haller, 818 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.; podnáčelníci Aug. Tesaf, St. Louis, Mo. a Fr. Filip, Cedar Rapids, Ia.

ŽUPA VÝCHODNÍ, SÍDLO V NEW YORKU.

Ústřední Výbor: Starosta Václ. Hampl, náměstek Ant. Mysliveček, jednatel Jos. A. Knedlhans, 420—424 East 71st Str., N. Y. City, pokladník Stan Sýkora, náčelník Fr. Bartuněk, 318 E. 71st St., podnáčelník Ed. Vokál, finanční výbor Jos. Sklenka a Ferd. Martyny. — Schůze odbývá se každé 3. pondělí v měsíci v 8 hod. večer v Sokolovně, 420—424 vých. 71. ulice, N. Y.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Peterson Sts.; Frant. Čermák, 1027 N. Castle St.

T. J. Česko-Slovanský Sokol v Bayonne, N. J., odbývá schůze v místnosti Geo. Waško, 94—96 E. 22nd St., taj. Jan Halík, 267 E. 22nd St.

T. J. Sokol Brooklyn, N. Y., 2. pondělí, tajemník Frant. Hroch, 457 Rodney St.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y., 2. sobotu 317 Moore St.; taj. Filip Vojtěch, 166 Skillman Ave., Long Island City.

T. J. Sokol, Newark, N. J., 2. pondělí v místnosti H. Pfeifera, roh 15. Ave. a 9. ul., taj. Al. Rovenský, 93 Vaverly Ave.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y., 1. sobotu v místnosti Ed. Freye, 700 E. 166th St.; taj. J. Šrámek, 907 E. 167th St.

T. J. Sokol, New York; 2. a poslední pondělí, 420—22—24 E. 71st St.; taj. Jos. A. Knedlhans, 420—22—24 E. 71st St.

Sok. Jed Philadelphia, Pa., 1. neděli v měsíci v České budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod odpo.; taj. Leo. J. Pavlík, 866 N. Orkney St.

T. J. Sokol, Westfield, Mass., 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Václ. Kyliš, 6 Sycamore St.

T. J. S. Horymír v Curtis Bay, Md., schůze 3. neděli v Národní síni Č. S. P. S.; taj. Matěj Kubík, 17 Cereal St.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md., 3. neděli v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston St.; taj. Antoine Tavík, 2028 Ashland Ave.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St.; taj. J. Voříšková, 414 E. 71st Str.

ŽUPA SEV.-VÝCHODNÍ, SÍDLO V CLEVELANDU, O.

Ústřední Výbor: Starosta Jos. Štíbr; tajemník F. Cais, 14 Grand Army Ct., Cleveland, O.; pokladník A. Pánka; náčelník Jan Fryš, roh Tillman Ave. a Ash. St., Detroit, Mich.; I. podnáčelník Jos. Štíbr, II. podnáčelník A. Pánka. Další členové výboru: Jan Chábek, Jos. Rozhoň, Mat. Krejzl, V. Bernajter, Jos. Onřada, V. Štíbr. — Schůze 4. neděli odpo. ve 2 hod. u "Sokola Čech."

Sokol Cleveland, 3 neděli v Sokolovně, roh Central Ave. a Plymouth St.; jedn. Emil Šlapák, 15 Capitol Street.

Sokol Čech, Cleveland, O., 2. čtvrtek v Sokolovně, č. 6 Wendal ave.; taj. V. J. Štíbr, 2177 Wilson Ave.

Sok. Česko-Zábavní, Cleveland, O., 1. čtvrtek v Sokolské síni; taj. Fr. Cais, 14 Grand Army Ct.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich., 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Jos. Janeček, 698 Antoine St.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich., 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Fr. Masák, 483 La Salle Ave.; účetník Fr. Dražan.

Sokol Lorain, Lorain, O., 4. neděli ve 2 hod. odpo., v síni Aloise Štolby, 422 Charles St.; taj. O. Tomášek, S. Broadway.

T. J. S. Patterson, N. Y., c. of Fr. Uher.

ŽUPA STŘEDNÍ, SÍDLO V ST. LOUIS, MO.

Ústřední Výbor: Starosta Václ. Šedivec, jednatel Fr. Široký, 3450 Itaska St., náčelník V. K. Tríska, 1911 Geyer Ave., podnáčelníci: J. Jiroušek, Chicago, Ill., Ferd. Engelthaler, Cedar Rapids, Ia.; ustavovatel Aug. Tesaf, 2334 So. 13. St., J. Janda, B. Redl, L. Loeffelman, Fr. Kalista, Ant. Stárek.

Plzenský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek; taj. V. Růžička, 524 W. 18th Place; účet. Fr. Mayer.

Sokol Chicago, Chicago, Ill., 1. a 3. středu v Sokolovně, 1118 Kedzie Ave.; taj. Jos. Zeman, 1049 Troy Str.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill., 1. a 3. pondělí v síni Čechie, 32—34 Emma St.; taj. V. Dvořák, 667 Milwaukee Ave.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill., 1. a 3. čtvrtek v nové sborové místnosti 1300—1302 41st Ave.; taj. Fr. Kyzivát, 1355 So. 42nd Ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill., (Town of Lake); schůze 1. a 3. středu v síni Patronátu Č. S. P. S.; taj. Vojta Vorcl, 1939 W. 47th Str.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill., schůze každý čtvrtek v Sokolovně, 106—108 De Koven St.; taj. Jindř. J. Hájek, 133 W. Taylor Str.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis., 2. středu v síni Slov. Lípy; Jos. A. Heyduk, taj., 1612 Wolmer St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo., 2. a 4. pondělí v Sokolovně, roh 9. ul. a Allen Ave.; taj. V. K. Tríska, 1911 Geyer Ave.

T. J. S. Mount Pleasant, St. Louis, Mo., 1. a 3. středu; taj. Frant. Široký, 3450 Stoeke Str.

Tyrš C. R. Sokol, Cedar Rapids, Ia., 1. neděli v Sokolovně, roh 3. ul. a 7. Ave.; taj. B. O. Jandera, 201—14th Ave.

Sbor Sokolek Vlasta, St. Louis, Mo., 3. pondělí v Sokolovně, roh 9. ul. a Allen Ave.; taj. Josefina Beck, 1856 So. 12th Str.

ŽUPA ZÁPADNÍ, SÍDLO V OMAZE, NEB.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Mík, tajemník Oldřich Jelen, 1231 So. 14th St., pokladník Jan Mathauser, náčelník Rud. Havelka, 1446 So. 16th St.; podnáčelníci: Frant. Pavlík, Prague, Neb.; Bed. Vašák, Wilber, Neb. Další členové výboru Alois Jiran, Anna Zikmund a Barbora Šperl. Schůze 5. neděli v Sokolovně v Omaze, Neb.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb., 1. neděli; taj. Josef Donát.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. neděli; taj. Jos. Doleček, Ellsworth, Kansas.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb., 1. neděli; taj. Václav Blatný.

T. J. Sokol, Crete, Neb., 2. neděli ve své síni; taj. Mat. Kuncl.

T. J. Sokol, Milligan, Neb., 2. neděli v Central Hall bratří Jíchů; taj. V. F. Bouša.

T. J. Sokol, Omaha; 2. středu; taj. Rud. Fibinger, 1213 Williams St.

T. J. Sokol Plattsmouth, Neb., 2. pondělí; tajemník L. Jiran.

T. J. Sokol Prague, Neb., 2. pondělí; taj. A. L. Vlasák.

T. J. Sokol, Schuyler, Neb., 2. středu v měsíci v síni Č. S. P. S.; taj. F. J. Kovář.

T. J. S. Sokol, So. Omaha, Neb., 1. pondělí; taj. Jan Ohnesorg, 191 So. 24th St.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kansas; 2. a 4. neděli; taj. V. Hubálek.

T. J. Sokol, Wilber, Neb., 1. pátek v Sokolovně; taj. V. J. Kačer.

Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb., tajemnice Rebecca Haines.

Sbor Sokolek Líbuše, So. Omaha, Neb., 2. neděli v místnosti F. Franka, 20th and S. Sts.; tajemnice Barbora Sperlová, 20th and S. Sts.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb., taj. Fr. Krajíček, 1906 So. 12th St.

T. J. S. Dodge, Neb., schůze 2. čtvrtek v síni Div. Družstva, taj. Jindř. Studnička.

VŠEM SVOBODOMYSLNÝM SPOLKŮM A SDRUŽENÍM.

Vážený sbore:

Stráž Osvojených, těleso sdružených zástupců svobodomyšlných spolků v Chicagu, dovoluje si upozorniti členy a úřadovnu Vaši na důležitost nového sestavení S. O. pro rok 1905. —

Jak Vám známo, účelem S. O. jest šířiti svobodomyšlnost mezi Čechy americkými, zastávati jejich veřejné zájmy před americkou veřejností, pečovati o to, by klerikalismus si nepřisvojoval žádných zvláštních práv nad kteréhokoliv občana amerického, o to, by církevní majetek byl zdaněn stejně co majetek civilní a vůbec, by příslušníkům sekt kterýchkoliv nebyly povolovány žádné výhody nad jiné občany.

Toto znázorňuje některé z mnoha zásad a cílů Stráže Osvojených a mělo by přiměti každého svobodomyšlného Čecha, by se zasadil o zastoupení jeho spolku ve Stráži Osvojených. Jenom tím způsobem bude moci těleso toto dosáhnouti větších, rozsáhlejších a uspokojivějších výsledků před americkou veřejností v kterékoli otázce, bude-li se moci vykáhati velkým počtem spolků a členů k nim přináležejícím, které reprezentuje.

Jsmo ubezpečeni, že tato žádost Vámi bude uznána co povinnost.

Znamenáme se ve vsi účtě Organisační výbor S. O.

PÍSEMNICTVÍ.

“Borec,” věstník Československé Sokolské Župy Fugner Tyršovy v Chicagu, Ill., vyšel nejen v novém hávu, ale i obsahem daleko lepším, nežli bylo kdy za pořadatelsví dřívějšího. Hned na první pohled vás překvapí list titulní s ohlavením kresleným br. Košařem, který jak viděti, vyzná se nejen v peře pořadatelském, ale jako umělec požívá pověsti jen dobré. Pořadatelé jsou Jar. Košař a Karel Raiman. Úvodní článek: “K novému letu” zamlouvá se nám zvláště, neboť dokazuje tu nezměrnou lásku a nadšení pisatele, jenž ve snahách soustřediti veškeré Sokolstvo americké pod jedním praporem Svazu, snaží se upřímně a poetivě spolu s námi. Kéž práce ta dojde jen uznání a sluchu všude, kde naši jsou oddáni věci sokolské a prospěchu celku bez rozdílu. Úprava listu jest pěkná a také uspořádání části technické, dík br. Rajmanovi, opravdu vhodné. My přejeme “Boreci” nejen hojného rozšíření i v kruzích našich, jakž právem si zaslouží, ale i hodně uznání v řadách vlastních.

“Svobodná Škola” jest list bez odporu nejlepší jaký můžete dáti dítkám svým ku čtení a prvé číslo nového ročníku zvláště vyniká, ba dokazuje, že pořadatelsví na zdokonalení si potrpí. Ilustrace jsou rozhodně pěkné a obsah tak uspořádán, že čtoucí dítky poznají samy naučí se přemýšlet, volně přemýšlet. V tom ohledu list koná práci záslužnou i měl by dojíti podpory nejen všech učitelů i žáků jejich, ale rodičů a spolků českých, svobodomyšlných. Čím více pak bude předplatitelů, tím lépe se pořádá a pracuje. — Předplatné jest pouze 50c ročně. Pište si o číslo na ukázkou: “Svobodná Škola,” 566 W. 18th St., Chicago, Ill.

NOVÍ A VYLOUČENÍ ČLENOVÉ.

— Do Sok. Čechie, Chicago, přijati: Alois Sršeň, Josef Hlaváček.

— Do T. J. Sok. Omaha přijat: Jindřich Rataj.

— Do T. J. S. Žižka v Bruno, Neb., přijati: John Dostla a Karel Hoskovec.

— Do T. J. Sok. v Prague, Neb., přijat: Václ. Kudrna; pro neplacení vyloučen Geo. Wittmerschouse.

— Do T. J. S. Podlipný v Detroit, Mich., přijati: Alois Novák, Karel Masák, Jos. Salitrník.

— Do Sok. Chicago přijati byli: Vojtěch Čada, Josef Jebavý, Jos. Vavák, Vojt. Lísec, Petr Soukup, Ant. Držka, Frant. Štípek. Přestoupil k Plzenskému Sokolu Emil Altera.

— Do Slovanské Lípy v Chicagu přijati byli: Jan Franz, Tomáš Seidl, Wil. Mikuška.

— Do T. J. Sok. Jonáš ve Wilson, Kansas, přijati: Fr. Malíř, Jakub Kravpactz; vyloučení pro neplacení: Frank Prachař, Frank. Michalíček, Louis Kňákal.

— Ze Sok. Mt. Pleasant v St. Louis vyloučen M. Šrajt pro neplacení; odstupní list obdržel V. Holman.

— Do T. J. Sokol Omaha přijati byli: Dr. J. F. Kálal, Jos. Joura, Fr. Brož a Fr. Žabka.

— Do Sok. Tábor v Chicagu přijati: Rudolf Smažík, Jaroslav Mortl, Emil Veselý, Alois Uzel, Martin Zitek. Vyloučen pro neplacení Jan Toušek; zemřel Marek Boukal.

— Do T. J. S. Praha v Chicagu přijat: Jos. Kolář; přestupní listinu vyzvedl Jos. Divoký; vyloučení byli: Karel Berounský, Vojt. Brůžek, A. Pfohl, Ant. Bejbl, Alex Bakoš, Ant. Zeman.

— Do T. J. S. Brooklyn přijati byli: Jan Toman s odstupním listem, Kališ Karel, Kalina Jan, Palma Vil. a Škudera Jan. Odstoupili: Biža Ed., Vančura Fr.; vyloučen Biža Al.

— Do T. J. Sokol v New Yorku byli přijati: Kašťálek Jos., Mašín Alois, Kohout Em., Kalaš Jarosl., Jiránek Václ., Matušek Lad., Kratochvíl Fr., Manda Jan, Jiránek Matěj; odstoupili: Nygryn Václ., Wolf Alois; vyloučen pro nepl. Zelenka Jos.

— Do T. J. S. Svornost v Morrisani, N. Y. přijat Fr. Cibulka; vyloučení pro neplacení: H. Mautner a J. Masopust.

— Do Sok. Čech v Clevelandu uvedeni: J. F. Stupka, J. A. Vrbský, V. Hořica.

— Do Sok. Cleveland v Clevelandu přijati: Ed. Froněk, Ed. Chmel, Ben. Cmel, Václav Levý, Václ. Panka, Jos. Netřefa, Jos. Šatova, Eda Král.

— Do T. J. S. v St. Louis přistoupil: Tomáš Leflman; odstupní listinu obdržel Jan Herzlik, přestupní listinu obdržel Jos. Hurka. (V adresáři jméno Hurka není, snad jest to Jos. Kurka, jakou má adresu a ku kterému sboru přistoupil?)

Do Plzenského Sokola byli přijati následující členové: Václav Niebauer, Jos. C. Mareš, Fr. Koc, Ant. Červenka, Jos. De Holien, Karel T. Vlček, Wm. Semerák, J. Semerák, Fr. Klaus, J. Esenther, Godfrey Marquart, Jan Vorel, Jos. Biskup, Karel E. Dvořák, Fred. F. Perner, Dr. Jos. B. Bílek.

Odstoupili: Fr. Vytlačil, Fr. Čuchna, J. Štěrba, Jan Kotrba. Přestupní listinu obdržel Jan F. Dibelka.

OZNÁMENÍ.

Všem zástupcům, již byli při jubilejním sjzdu a dosud nedostali obraz, fotografii všech, nechť se oň co nejdříve přihlásí. Zároveň ti, kteří ony obrazy odebrali a nezaplátili, jsou žádáni, by se vyrovnali, jelikož účet musel býti zaplacen, což dělá dosti slušnou částku.

Za Těl. Jed. Sokol v St. Louis, Mo.,

Václ. K. Tříška, tajem.

LISTÁRNA VÝPRAVČÍHO.

Následující nemohou dostati Sok. Am., protože se přestěhovali a novou adresu neudali:

New York: Wil. Havránek, 1359 — I. Ave. Ant. Kosík, 317 E. 70. Str. Buel Petr, 502 E. 79. St., Boh. Vondráček, 507 W. 125. St.

Baltimore: Frant. Beneš, 940 N. Duncan Alley, odejel z města.

Cleveland: Václ. Rozhoň, 118 Sackett St., od Sok. Čes. Záb. odmítá list.

Jos. Šibrava, 43 Brooker St., od Sok. Cleveland, odmítá list.

St. Louis: Václ. Zavadil, zasílali jsme jak bylo udáno 420 Market St., nyní posíláme na 1820 Menard St., žádaná čísla posíláme.

Chicago: F. Kosman, 41 W. 25 St., od Sok. Slovanské Lípy přestěhoval se bez udání nové adresy.

Nelekáme se nikdy těch, kdož nám veřejně hrozí. Hlučná hrozba jest vlastně jen prosbou, bychom jim neposkytli příležitost jejich hrozby v skutek uvést.

Král sřlitelů, je nejlepší prostředek ku posílení těla. Nejzdravějším nápojem po tělocviku, neboť nenaví žaludek a přece jej přivede do pravidelné činnosti. — Odporučen lékaři. — Zaslán do všech částí Spojených Států.

ATLAS BREWING CO.,
CHICAGO.

Ukažte že jste Sokolové

Čís. 1.
Zlatý knoflík (na kabát) \$1.00; po zlácení 50c.

A kupte si jeden z našich zlatých odznaků v barvách českých, bílé a červené

Odznaky zvláštní ku presentaci atd. zhotoví vám co nejrychleji Sokol J. W. Wíša, člen Plzeňského Sokola v Chicagu.

Čís. 2.
Celý zlatý odznak \$1.50; pozlacený 75c. Jméno na zlatý odznak dáme zdarma.

Potřebujete-li pěkné hodinky, prsten neb cokoliv z oboru zlatnického, pište si o náš 40 str. český ceník. Naše zásoba jest největší a ceny nejnižší.

W. J. WÍŠA A SYN

381 West 18th St., Chicago, Ill.

Solidní obsluha.

Beneš a Chalupa,
jeden z největších
ČESKÝCH MODNÍCH OBCHODŮ

1442 První Ave., roh 75. ul.,
NEW YORK.

Velký výběr oděvů nejnovějších střihů a vzorků. Velký výběr uniových klobouků. Vrchní košile, nákrčníky, spodní prádlo, ponožky a rukavice. Obstaráváme veškeré potřeby pro sokolské jednoty.

Mírné ceny.

Právní záležitosti v Čechách.

Vymáháme dědičné podíly a vyhotovujeme právoplatné plné moci, kvitance, výmazy atd. Jsme ve spojení se všemi advokáty a notáři v Rakousko-Uhersku. Sta záležitosti lacině a rychle vyřízeno a statisíce korun pohledávek vymoženo. Výplaty se dějí prostřednictvím Živnostenské banky v Praze. Dotazy se zodpovídají zdarma.

TOMÁŠ ČAPEK & CO., advokátní a notářská kancelář,
300 E. 72nd St., New York City.

Atlas Brewing Co.,

(dříve Česká Pivovarnická Společnost)

684-706 Blue Island Ave.

CHICAGO, ILLINOIS

LÉKEM

pro chorobné a slabé a blahodárným nápojem pro zdravé jsou

PRAVÁ

PŘÍRODNÍ

VÍNA

z našich
vlastních
vinic

Naše vinné
BRANDY
jsou výborným
domácím
lékem.
Žádejte naše
zboží od Vašich
obchodníků a
nemají-li je na
skladě, pište
nám o ceně a
další
podrobnosti.

v Sonoma
County,
California

F. KORBEL & BROS.,
684-6 W. 12th St. Chicago, Ill.

Jos. A. Matoušek

364 East 72nd St.,
NEW YORK

ZAKÁZKOVÝ KREJČÍ

Sokolské stejnozkroje a cvičební kalhoty pro sokoly a žactvo.

FRANK ŠIŠKA,

1357 První Avenue,
mezi 72. a 73. ul., New York,

má na skladě velký výběr klobouků, čepic a deštníků.

Sokolské klobouky obstarávám pro všechny jednoty. Vesměs uniové zboží.

EMIL ČÁSTKA,

vlastní

nejstarší českou lékárnou,
roh I. Ave. a 73. ul., New York.

Léky se připravují co nejpečlivěji dle lékařských předpisů ve dne i v noci. Patentní léky všeho druhu na skladě.

Záklasník,
fotograf.

402 vých. 71. ul., New York.